เทิดทูนตัวหนังสือ

ชุด สิริเทพ เทวาพร เล่ม 5

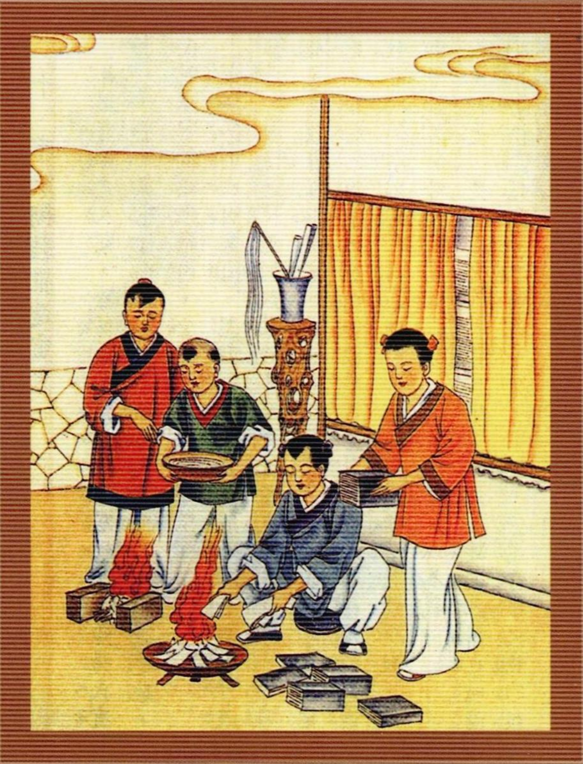

หนังสือธรรมะ โปรดวางที่สูง

ชุด สิริเทพ เทวาพร เล่ม 5 เทิดทูนตัวหนังสือ

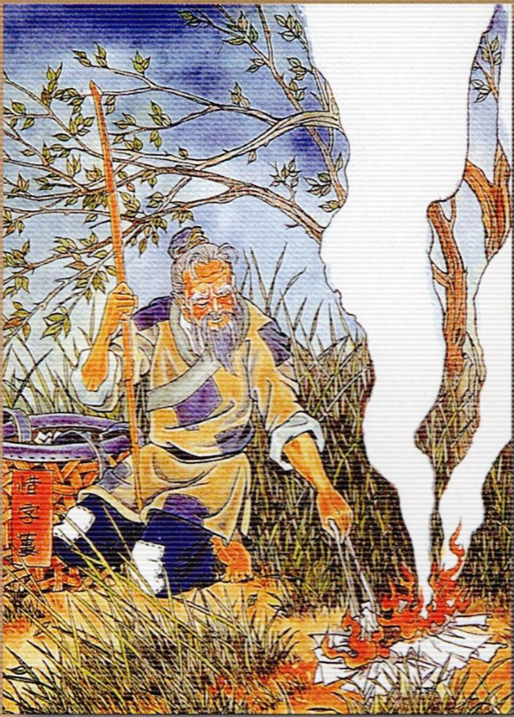
惜字簍

เทิดทูนตัวหนังสือ

อภินันทนาการ

แด่

....

จาก

....

คำนำ

หนังสือเรื่อง เทิดทูนตัวหนังสือ จากการแปลของคุณสิริเทพ เทวาพร เป็นเรื่องเตือนใจให้คนรู้จักทนุถนอมตัวอักษร อย่างเช่น ตำราความรู้ หนังสือธรรมะ หนังสือพิมพ์ สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ไม่ควรเหยียบย่ำ หรือนำไปห่อสิ่งสกปรก ไม่นำมารองเพื่อนั่ง เป็นการลบหลู่ของสูง ตัวอักษรทุกตัวล้วนมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ดูแลรักษาอยู่ ควรวางไว้ในที่อันสมควร

อานิสงส์ใด ๆ อันพึงเกิดจากการพิมพ์หนังสือเล่มนี้ จงเป็นพลังปัจจัยให้กับผู้ที่สละทรัพย์ร่วมพิมพ์ และคณะผู้จัดทำทุกท่าน ขอจงสัมฤทธิ์ผลความเจริญงอกงามในธรรม เพียบพร้อมด้วยประโยชน์สุข ได้ถึงซึ่งความหลุดพ้นด้วยเทอญ

ด้วยความปรารถนาดี

นัยรัตน์ ลภัสเศรษฐ์ศิริ

ผู้สืบสานงานเผยแพร่ธรรมะ

ต่อจาก คุณสุเทพ มานิเวศม์

๒๗ พค. ๒๕๔๙

สารบัญ

		หน้า
คำนำ		(1)
1.	เหยียดหยามเงินตรา ถูกฟ้าผ่าตาย	1
2.	โฆษณาบุหรี่เกิดเป็นสุนัข	2
3.	พิมพ์ตัวหนังสือบนตะเกียบ ผลตาบอด	3
4.	ขโมยลังไม้ถูกไฟคลอกตาย	3
5.	เหยียบย่ำอักษรจะไร้บุตร	4
6.	พิมพ์ตัวอักษรบนผ้าแพร อับจนจนตาย	5
7.	ลบหลู่ตัวอักษรถูกฟ้าผ่า	5
8.	พิมพ์ตัวหนังสือบนผ้าเช็ดหน้า ตาบอดสองข้าง	6
9.	พิมพ์ยี่ห้อใต้รองเท้าอายุสั้น	7
10.	ทะนุตัวอักษรได้บุตรดี	8
11.	เทิดทูนอักษร ลูกหลานรุ่งเรือง	9
12.	เทิดทูนหนังสือ สอบได้ที่ 1	10
13.	เทิดทูนหนังสือได้บุตรดี	11
14.	เทิดทูนหนังสือ รุ่งโรจน์ 3 ชั่วคน	12
15.	เผาหนังสือพิมพ์ มีบุตรในวัยชรา	13
16.	คนขอทานเทิดทูนกระดาษหนังสือ เกิดเป็นลูกเศรษฐี	14
17.	จำนำเสื้อผ้าซื้อกระดาษหนังสือ ได้เป็นผู้จัดการธนาคาร	16
18.	เผากระดาษ พบทองในกองขี้เถ้า	17
19.	ฝังขี้เถ้า ลูกหลานรุ่งเรือง	18
20.	คนเขลาเทิดทูนหนังสือ เกิดสติปัญญา	18

หน้า

21. ขุดดินได้ทอง 19
22. สาเหตุของการอยู่ครบ 5 ชั่วคน 20
23. ผลงานของนายอำเภอเจียงซี 21
"ประกาศสั่งห้าม" 21
24. มีบุตรเมื่ออายุ 54 ปี 23
25. เทพประทานพร 24
26. ฟื้นคืนชีพได้เป็นนายอำเภอ 25
27. ภาพลามก 27
28. ทำลายหนังสือลามก ได้ทอง ลักษณะหน้าเปลี่ยน 28
29. เทิดทูนหนังสือ เกิดในบ้านเศรษฐี 29
30. จิตเมตตาได้เงินก้อนโต 30
31. คนงานเทิดทูนหนังสือได้ลาภ 31
32. เก็บกระดาษไม่ต้องจมน้ำตาย 32
33. ถนอมตัวหนังสือได้อายุยืน 33
34. ประทานบุตรให้ครอบครัวที่เทิดทูนหนังสือ 34
35. เทิดทูนหนังสือพ้นเคราะห์ภัย 35
36. เทิดทูนหนังสือ ลูกหลานรุ่งโรจน์ 36
37. ฟ้าผ่าสาวใช้มีประจำเดือน 37
38. รักษาแม่พิมพ์ธรรมะ ได้ผลดีตอบแทน 37
39. พิมพ์หนังสือธรรมะ อายุยืน 38
40. เทิดทูนหนังสือพ้นเคราะห์ เพิ่มอายุ ได้บุตรดี 39
41. อาชีพทำเทียนขาย แต่ห้ามมีหนังสือบนเทียน 41
42. เทิดทูนหนังสือและพิมพ์หนังสือธรรมะแจก
ได้ผลดีตอบสนอง 42
43. ขี้เถ้าช่วยพ้นภัย 43

		หน้า
44.	เทิดทูนหนังสือ อายุยืนยาว ลูกหลานรุ่งเรือง	44
45.	บรรทุกหนังสือธรรมะ รวยไม่รู้ตัว	45
46.	สำนึกบาปหันมาเทิดทูนหนังสือเยี่ยงเกิดใหม่	46
47.	เก็บกระดาษหนังสือ หายป่วยจากวัณโรค	47
48.	ป้ายเทิดทูนหนังสือไล่โจร	48
49.	เทิดทูนหนังสือ เพิ่มสติปัญญา ให้บุตร	49
50.	สมาชิกในสมาคมเทิดทูนหนังสือ ต่างหลีกพ้นโรคระบาด	50
51.	ขี้เถ้าเสริมตลิ่ง	51
52.	ขี้เถ้าสงบคลื่น	52
53.	เทิดทูนหนังสือ หลีกพ้นเภทภัย	53
54.	ลบหลู่หนังสือ ตัวเองตาบอด เมียตีจาก	54
55.	เทิดทูนหนังสือต้านภัย	54
56.	ประหยัดคำพูดในทางคุณธรรม	55
57.	ตกน้ำไม่ตาย	56
58.	กว้านซื้อกระดาษหนังสือ สุขภาพแข็งแรง ชีวิตยืนยาว	57
59.	ตัดมุมกระดาษ สร้างบุญให้ลูกหลาน	57
60.	เก็บกระดาษได้ธนบัตร การค้าฟื้นตัว	58
	"ใส่ใจสิ่งแวดล้อม บุญกุศลเนืองนอง"	60
ภาคผนวก		
	- ท่องด่านที่หกของจิวหยังกวน	87
	- ท่องนรกขุมที่ 6	98
	- คัมภีร์ต่ออายุ	104

1. เหยียดหยามเงินตรา ถูกฟ้าผ่าตาย

มีหญิงสาวคนหนึ่งถูกฟ้าผ่าตายกลางถนนในขณะกำลังขี่ลาอยู่ มีคนรู้จักเล่าว่า นางเป็นลูกสะใภ้ตระกูลจิว เมื่อตรวจละเอียดพบสาเหตุการถูกฟ้าผ่าว่า โดยปกตินางชอบเอาหนังสือพิมพ์ปิดกระปุก หรือม้วนเป็นจุกอุดขวด บางครั้งก็เอากระดาษปิดหน้าต่างหรือเช็ดถูสิ่งโสโครกต่าง ๆ วันนั้นนางกำลังมีประจำเดือนมาและได้ขี่ลา โดยหลังลามีถุงเงินซึ่งเป็นเหรียญทองแดง ซึ่งถือเป็นเงินตราของประเทศบนเหรียญมีตัวอักษร การนั่งทับถุงเงินเช่นนั้นเป็นการเหยียดหยามเงินตราของประเทศ จึงได้รับการลงโทษจากสวรรค์ เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อต้นศักราชหมินกั๊กนี่เอง (ปัจจุบันหมินกั๊กที่ 86)

2. โฆษณาบุหรี่เกิดเป็นสุนัข

มีผู้จัดการท่านหนึ่งในโรงงานยาสูบที่เมืองเซี่ยงไฮ้ใช้วิธีโฆษณาบุหรี่ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ของโรงงาน ผู้จัดการมักจะใช้แจกภาพวาดโดยเลือกเอาบุคคลในเรื่องไซอิ๋ว, สามก๊ก, ประวัติพระอรหันต์จี้กง, วัดบัวแดง, เขาเหลียงซาน, ประวัติงักฮุย, หอแดง ฯลฯ ซึ่งเป็นนิยายเลื่องชื่อของประเทศจีนเป็นจุดโฆษณา ไพ่ด้านหลังจะบรรยายบุคคลในภาพ เมื่อบุหรี่หมดซองก็มักขว้างทิ้ง รวมทั้งไพ่ภาพวาดนั้นลงพื้นหรือทิ้งลงในกองขยะเป็นการย่ำยีเหยียดหยามบุคคลในประวัติศาสตร์มาก เมื่อผู้จัดการตายลง ก็ไปเกิดเป็นสุนัขในสหรัฐอเมริกา ใต้ท้องสุนัขจะมีชื่อแซ่ของผู้จัดการและชื่อของโรงงานยาสูบนั้น คนมักเรียกชื่อเขาแทน สุนัขตัวนั้นก็จะแกว่งหางเป็นการตอบรับ ต่อมาเรื่องนี้ได้เข้าถึงหูลูกหลานของเขา จึงหาทางซื้อสุนัขตัวนั้นกลับมาแล้วเลี้ยงไว้ในห้องเพื่อปกป้องชื่อเสียงของเขา จนกระทั่งทหารญี่ปุ่นบุกยึดเซี่ยงไฮ้ ในพ.ศ. 2475 โรงงานยาสูบนั้น ก็ถูกไฟสงครามเผาผลาญ ผู้รู้บอกว่า เป็นผลลัพธ์จากการโฆษณาบุหรี่นั่นเอง ขอให้ผู้ประกอบการอื่น ๆ ควรสังวร และตรึกตรองเรื่องนี้ให้รอบคอบ และยังเป็นการสร้างกุศลมหาศาลด้วย

3. พิมพ์ตัวหนังสือบนตะเกียบ ผลตาบอด

ในเมืองเสียง มีโรงงานผลิตตะเกียบไม้ และได้ประทับคำมงคลบนตะเกียบเพื่อความสวยงาม ต่อมาลูก ๆ ของเขามีเหตุต้องตายไปทีละคน ๆ จนหมด วันหนึ่งตัวเจ้าของโรงงานกำลังเขี่ยถ่านในเตาไฟ เปลวไฟได้กระเด็นถูกลูกนัยน์ตา เกิดความเจ็บปวดมาก แพทย์ไม่อาจให้การรักษาได้ ต่อมาตาสองข้างของเขาเกิดบอดขึ้นมา มาคิด ๆ ดูสาเหตุจากตะเกียบตกพื้น มักจะถูกคนเหยียบย่ำ บางครั้งเมื่อใช้เก่าแล้วก็โยนลงในกองขยะ จึงได้รับผลตาบอดไร้บุตร ขอให้ผู้มีอาชีพปั๊มหนังสือบนภาชนะต่าง ๆ โปรดไตร่ตรองให้ดี

4. ขโมยลังไม้ถูกไฟคลอกตาย

กู้จิ่ง ลูกเศรษฐีแห่งตำบลเฝ้า ชอบบุหรี่นอก ต่อมาเศรษฐกิจทางครอบครัวแย่ลงจนกลายเป็นขอทาน แล้วเขาเองยังทำบาปต่อไป กล่าวคือ ชอบขโมยลังไม้ที่รองรับเศษกระดาษของสมาคมเทิดทูนหนังสือ แล้วนำกระดาษและไม้ไปเป็นฟืน จนเป็นที่รู้ ๆ กันทั่วของคนในละแวกนั้น

วันหนึ่งเขาก็ถูกไฟคลอกตาย ข้างกายยังมีเศษไม้เศษกระดาษจำนวนมาก เมื่อผู้คนรู้เข้า จึงรู้ว่าเป็นผลจากการทำลายลังไม้นั่นเอง ทำให้คนขอทานอื่น ๆ เกิดความเกรงกลัว เรื่องนี้เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2457

5. เหยียบย่ำอักษรจะไร้บุตร

มีร้านบุ๊คสโตร์แห่งหนึ่งในนครเซี่ยงไฮ้ เจ้าของร้านมักจะเอาหนังสือเก่าและขาด ๆ โยนทิ้งตามพื้น ไม่สนใจว่าใครจะย่ำเหยียบ บางครั้งก็โยนหนังสือเหล่านั้นลงในกองขยะบ้าง และมักใช้หนังสือพิมพ์ห่อหนังสือบ้าง ผู้ซื้อเพียงต้องการแต่หนังสือ ส่วนหนังสือพิมพ์ที่ห่อมาก็โยนทิ้งปล่อยให้ใครต่อใครเดินเหยียบย่ำ เจ้าของร้านบุ๊คสโตร์มีบุตร 5 คน หลานก็หลายคน ครอบครัวกำลังมีความสุขสมบูรณ์ แต่เนื่องด้วยเป็นคนไม่เทิดทูนตัวอักษร ต่อมาทั้งบุตรและหลาน ๆ ทยอยตายไปทีละคนสองคน ตัวเจ้าของร้านบุ๊คสโตร์ก็ยังไม่สำนึกบาป ในที่สุดก็โดดเดี่ยวเดียวดายในชีวิตบั้นปลาย

6. พิมพ์ตัวอักษรบนผ้าแพร อับจนจนตาย

มีร้านขายผ้าแพรเฉียงเซิน เป็นคนไม่เทิดทูนตัวอักษร มักพิมพ์ชื่อสินค้าทุกมุมของผ้าแพร หญิงที่ซื้อไปส่วนใหญ่จะตัดเป็นกระโปรง หรือกระเป๋ากางเกง เป็นการลบหลู่อย่างมาก เวลาขายของก็จะเอาหนังสือพิมพ์ห่อของทำประจำมานาน ต่อมาการค้าค่อย ๆ ทรุดลง และเจ้าของร้านก็เจ็บป่วยกะทันหัน ในที่สุดตัวตาย ร้านปิดกิจการ

7. ลบหลู่ตัวอักษรถูกฟ้าผ่า

มีสาวชื่อหวูอ้ายเฮง จบประถมศึกษาปีที่ 6 แต่งงานกับเพื่อนนักเรียนชื่อฉินเจียมฮุย บิดามารดาของนางเห็นว่า สองฝ่ายรักชอบกันเองจึงไม่คัดค้าน หลังแต่งงาน ปกตินางเป็นคนไม่เทิดทูนตัวอักษรอยู่แล้ว มักจะใช้หนังสือพิมพ์ปูใต้หีบห่อของ ทำพื้นรองเท้า ทั้งนี้กันถูกหนอนชอนไช บิดามารดาของสามีนางได้ห้ามปรามอยู่บ่อย ๆ แต่นางกลับหัวเราะว่า เป็นคนหัวโบราณ ล้าสมัย ยิ่งกว่านั้นยังใช้หนังสือพิมพ์มาห่อผ้าอนามัย เช็ดถูรองเท้า วันหนึ่งเกิดฝนตก และนางถูกฟ้าผ่าตาย ศพถูกไหม้เกรียม เห็นถึง

กางเกงในมีหนังสือพิมพ์เปื้อนเลือด หลังการตายแล้ว มารดาสามีนางนำหนังสือพิมพ์ในก้นหีบเสื้อผ้า และที่ห่อเสื้อผ้าไว้ให้ชาวบ้านดูพูดว่า ครอบครัวข้าโชคไม่ดี ได้แต่งกับลูกสะใภ้ที่ไม่เทิดทูนหนังสือ จนถูกฟ้าผ่าตาย ขอให้บรรดาหญิงทั้งหลายดูเป็นตัวอย่าง และหันมาเทิดทูนตัวอักษรจะมีบุญกุศลยิ่ง ๆ ขึ้น

8. พิมพ์ตัวหนังสือบนผ้าเช็ดหน้า ตาบอดสองข้าง

ในเมืองหวูเซียะ มีนายฉีหมิง ฐานะทางครอบครัวปานกลาง เปิดร้านอาบอบนวด เพื่อแสดงถึงความทันสมัย ผ้าเช็ดหน้าและผ้าถูตัวมักจะพิมพ์ชื่อร้านอาบอบนวดบนนั้น ผู้ใช้บริการจะเอาผ้าเหล่านั้นถูตัวตั้งแต่หัวจรดเท้า หารู้ไม่ว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการไม่เทิดทูนตัวอักษรอย่างมาก มีผู้รู้ได้ตักเตือนว่า ไม่ควรทำเช่นนั้น แต่เขาจะตอบว่า เป็นการป้องกันคนขโมย ผู้รู้ก็บอกว่า ถ้าเป็นเช่นนั้น เราจะใช้จุดแดงตามมุมผ้าเช็ดหน้า หรือใช้ดอกไม้เป็นสัญลักษณ์ จะไม่ดีกว่าหรือ ก็สามารถแสดงว่าเป็นของร้านเราได้ และก็จะได้หลบหลีกการลบหลู่ตัวหนังสือด้วย แต่เจ้าของร้านไม่ยอม

ฟังกลับหัวเราะเยาะว่า ล้าสมัยสิ้นดี ต่อมาเจ้าของร้านเป็นโรคตา ไม่ถึงขวบปีบอดทั้ง 2 ข้าง ภรรยาก็เป็นผีร้าย บุตรีไปเป็นหญิงงามเมือง ฐานะทางครอบครัวค่อย ๆ ทรุดลง ขอให้คนที่ชอบพิมพ์ตัวหนังสือบนภาชนะต่าง ๆ จงสังวรไว้

9. พิมพ์ยี่ห้อใต้รองเท้าอายุสั้น

โรงงานทำรองเท้าไท้หัวในเมืองซูโจว มีนายหวังอันเลอะเป็นผู้จัดการ เป็นคนไม่เทิดทูนตัวหนังสือ และชอบเอาชื่อร้านพิมพ์ลงบนรองเท้า ปล่อยให้ผู้สวมใส่เหยียบย่ำตลอดเวลา หลายปีต่อมา นายหวังเกิดเป็นฝีที่เท้าส่งกลิ่นเหม็นฟุ้ง เป็นที่รังเกียจของผู้ใกล้ชิด เขาจำต้องหดเท้าเข้าหากันจนยืดขาไม่ออก เดินเหินไม่สะดวก แถมยังเป็นอัมพาต หยูกยาก็ไร้ผล ต่อมาไม่นานก็เสียชีวิตลงเมื่ออายุประมาณ 30 ต้น ๆ เท่านั้น บุตรชายก็มีฐานะยากจน คนที่ชอบกระทำเช่นนั้น โปรดรีบแก้ไข

10. ทะนุตัวอักษรได้บุตรดี

นายเฉินลิจีเป็นคนในเมืองลิเฉิง มณฑลซันตง อายุ 40 ปีเศษ ยังไม่มีบุตร ปกติเห็นเศษหนังสือพิมพ์ตามพื้นจะต้องเก็บกลับบ้าน ถ้ากระดาษนั้นสกปรกจะทำความสะอาด โดยน้ำสะอาดที่หยดด้วยน้ำหอม แล้วตากแดดจนแห้งจึงเผาไฟ และหากพบเห็นมีสตรีท่านใดใช้หนังสือเก่ามาเป็นที่ปักเข็ม เขาจะใช้กระดาษเปล่า ๆ เย็บเป็นเล่มไปแลกกับนาง ยามขัดสนเงินทอง เขาก็จะนำสิ่งของในบ้านไปจำนำ หนังสือพิมพ์ที่เก็บมานั้นขึ้นอยู่กับจำนวนว่ามีมากน้อยแค่ไหน บางครั้งจะทำการเผาทิ้งในสองวันบ้าง ห้าวันบ้าง หรือสิบวันบ้าง ขี้เถ้าจะนำไปโรยน้ำ หรือไม่ก็ไปฝังในพื้นที่สะอาด ปฏิบัติเช่นนี้เป็นเวลา 6-7 ปี คืนหนึ่งฝันเห็นมีสุภาพบุรุษมาเชิญไปที่ศาลเจ้าแห่งหนึ่ง มีเทพนั่งอยู่บนบัลลังก์ เมื่อเฉินลิจีเดินเข้าไปเห็นเช่นนั้นก็คุกเข่ากราบไหว้ ท่านเทพยิ้ม ๆ เดินลงมาและจับมือเฉินว่า เจ้าได้สร้างกุศลกรรมโดยการเทิดทูนตัวหนังสือ ทางเบื้องบนจะเลือกสรรเทพดี ๆ ท่านหนึ่งมาเกิดเป็นบุตรของเจ้า เพื่อเป็นศรีแก่ตระกูลเจ้า และเพื่อแสดงให้เห็นว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว สวรรค์ไม่เคยมองข้ามเลย

ต่อมาภรรยาเฉินตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย 1 คน เป็นเด็กที่เฉลียวฉลาดมาก และเป็นผู้มีชื่อเสียงเกรียงไกร เป็นที่ผู้คนให้ความรักและเคารพมาก

เหตุการณ์เช่นนี้ก็เคยเกิดขึ้นกับนายหวังเจิ้งใน สมัยราชวงศ์ซ้อง บิดาของเขาเป็นคนทะนุถนอมตัวหนังสือ มาก ต่อมามีเทพเข้าฝันบอกว่า สวรรค์จะประทานเทพบุตร ให้ก็เป็นความจริง นั่นคือหวังเจิ้งนั่นเอง ต่อมาหวังเจิ้งเป็น คนมียศถาบรรดาศักดิ์สูง ชื่อเสียงเรืองนามในประวัติศาสตร์ เรื่องทำความดีนั้น ไม่ว่าจะสมัยโบราณหรือปัจจุบัน ผล ตอบแทนจะได้รับดั่งตระกูลหวังกับตระกูลเฉินเช่นกัน

11. เทิดทูนอักษร ลูกหลานรุ่งเรือง

ในมหาวิทยาลัยกวางตุง มีนักศึกษาชื่อจางเยียะเฮง ตอนสอบเอ็นทรานซ์ได้ทำหมึกเลอะในกระดาษสอบ จะฉีก ทิ้งก็ไม่ดี กำลังนึกเสียใจอยู่ มาฉุกคิดว่า บิดาเราปกติเป็น คนทะนุถนอมตัวหนังสือมาก เราเองก็ไม่เคยเหยียบย่ำตัว อักษร มาวันนี้เหตุใดเราจึงสะเพร่าเช่นนี้ กำลังนึกเสียใจ และตำหนิตัวเอง ในขณะครุ่นคิดอยู่นั้น มีคนยื่นกระดาษ เปล่ามา 1 ม้วน สอบถามดูรู้ว่าเป็นเพื่อนของบิดา เลย เปลี่ยนกระดาษเปื้อนหมึกไว้ พอประกาศผลสอบ เขาสอบ

ได้ตำแหน่งที่ 5 ต่อมาลูก ๆ หลาน ๆ ก็สำเร็จการศึกษาชั้นสูง จบปริญญาโทและปริญญาเอกทั้งนั้น ถ้าหากไม่ใช่ผลบุญที่บิดาของเขาสะสมมาแต่อดีต มีหรือลูกหลานจะรุ่งโรจน์เช่นนั้น

12. เทิดทูนหนังสือ สอบได้ที่ 1

จ้าวเต๋อฉวน ก่อนเอ็นทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัย 3 วัน กลับจากไปเยี่ยมเพื่อน เดินผ่านศาลเจ้าแห่งหนึ่ง เห็นในศาลสว่างไสวมาก ซึ่งตอนนั้นก็ใกล้ตี 1 แล้ว จึงเข้าไปในศาลเจ้า เห็นมีเทพ 3 องค์นั่งสนทนาอยู่เลยแอบฟัง องค์ที่นั่งทางทิศตะวันออกบอกว่า คนแซ่หยางจะสอบได้ที่ 1 ส่วนคนแซ่จ้าวจะสอบได้ที่ 10 องค์ที่นั่งทางทิศตะวันตกบอกว่าบุญกุศล 2 คนนี้พอ ๆ กัน แต่บิดามารดาของจ้าวเป็นคนเทิดทูนตัวอักษรมาก องค์ที่นั่งทางทิศใต้บอกว่า ถ้าเป็นเช่นนั้น คนแซ่จ้าวควรสอบได้ที่ 1 บัดดลไฟฟ้าในศาลดับหมดและเทพ 3 องค์ก็หายไปด้วย

จ้าวกลับบ้านเล่าเรื่องที่พบเห็นให้มารดาฟัง มารดาเลยสั่งสอนจ้าวว่า ถ้าเป็นความจริง เจ้าต้องสาบานว่าจะเทิดทูนตัวหนังสือตลอดชีวิต และบอกต่อไปว่า ปกติเจ้าก็เป็นบุตรกตัญญูอยู่แล้ว ถ้าหากมาเทิดทูนหนังสืออีก ลูก

หลานเจ้าต้องรุ่งเรืองแน่ เมื่อประกาศผลเอ็นทรานซ์ จ้าวสอบได้ที่ 1 จริง ๆ เลยเล่าเรื่องที่พบเห็นมาให้หยางฟัง หยางกับจ้าวเป็นคนหมู่บ้านเดียวกัน เลยปรองดองเป็นญาติกัน และเขาทั้งสองนอกจากเทิดทูนตัวหนังสือแล้ว ยังคอยแนะนำผู้คนเทิดทูนด้วย ต่อมาลูกหลานของ 2 ตระกูลแซ่นี้ล้วนแต่เฉลียวฉลาดและกตัญญูด้วย จ้าวและหยางก็มีฐานะร่ำรวย นี่แสดงให้เห็นว่า สวรรค์จะปกป้องคุ้มครองคนดี หากแต่การตอบแทนนั้นจะสัมฤทธิผลช้าหรือเร็วเท่านั้น

13. เทิดทูนหนังสือได้บุตรดี

หลี่ผิงเป็นคนหยุนหนาน อาชีพเป็นครู ปกติจะสอนนักเรียนให้ทะนุถนอมและเทิดทูนตัวหนังสือ หากมีเงินเก็บบ้าง ก็จะจ้างวานคนไปเที่ยวเก็บหนังสือพิมพ์ตามท้องถนนต่าง ๆ นำมาเผาทิ้ง ขี้เถ้าโรยในแม่น้ำ

หลี่ผิงแต่งงานมา 10 กว่าปียังไม่มีบุตร ต่อมาก็ได้บุตรชายคนหนึ่งเฉลียวฉลาดมาก ตัวหลี่ผิงเองก็เจริญในหน้าที่การงานดี ในที่สุดได้เป็นนายอำเภอมาตลอด ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข

14. เทิดทูนหนังสือ รุ่งโรจน์ 3 ชั่วคน

นายเฉียนว่าน เป็นชาวจีนในประเทศเวียดนาม ครอบครัวตระกูลนี้รุ่งเรืองถึง 3 ชั่วคน ลูกชายฮั่วหลงจบปริญญาโท หลานชาย 2 คน หยงกุ้ย หยงหยัง เป็นบัณฑิตทั้งคู่ หลานคนหนึ่งรับราชการ อีกคนเป็นอาจารย์สอนหนังสือ

เมื่อสมัยเฉียนว่านยังไม่ให้กำเนิดฮั่วหลง เทพเหวินเชียงกุนประทับทรงในสถานธรรมแห่งหนึ่งในปักกิ่ง ท่านได้เขียนไว้ว่า บรรพบุรุษของคนชื่อเฉียนว่านในเวียดนาม ได้ทะนุถนอมตัวหนังสือถึง 3 ชั่วคน ฉะนั้นลูกหลานเหลนของเจ้าจะรุ่งโรจน์ยิ่ง ๆ ทั้งครอบครัวเป็นบัณฑิต และมียศถาบรรดาศักดิ์มีฐานะร่ำรวย หากลูกหลานของเจ้ายังทะนุถนอมตัวหนังสือสืบต่อไป ผลบุญก็จะสืบต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด ข้าได้ประทับตราไว้เมื่อวันที่ 15 เดือน 3 พ.ศ. 2455 ตอนนั้นเฉียนว่านอ่านข้อความแล้ว ถึงแม้ได้ก้มลงกราบขอบพระคุณสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทรงเมตตาก็ตาม แต่ในส่วนลึกของจิตนั้นยังไม่ปักใจเชื่อสนิท ต่อมาลูกชาย 2 คน หลาน 5 คน ล้วนเป็นใหญ่เป็นโต จึงสั่งสอนลูกหลานทุกคนให้เทิดทูนหนังสือ ถือเป็นกฎที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติรักษา

15. เผาหนังสือพิมพ์ มีบุตรในวัยชรา

นายหยวนโหย่วฉายเป็นชาวมณฑลกวางไส เป็นคนเทิดทูนกระดาษหนังสือมาก มักซื้อกระดาษหนังสือมาเผาทิ้ง หากกระดาษหนังสือนั้นสกปรก จะต้องชำระด้วยน้ำสะอาด หรือน้ำหอม และตากแห้งก่อนนำไปเผา ปฏิบัติเช่นนี้มาร่วม 20 ปี ชีวิตของหยวนยังขาดบุตรสืบสกุล ไม่นึกว่าในวัยชรา นายหยวนก็ได้บุตรชายคนหนึ่ง ชื่อเต๋อเซิง มีความเฉลียวฉลาด มีปฏิภาณไหวพริบดี เรียนหนังสือก็เก่ง กาพย์กลอนคล่องแคล่ว แต่งหนังสือก็ได้รับการนิยมชื่นชมของคนทั่วไป แย่งกันซื้ออ่าน นายหยวนเห็นแล้วมีความปีติมาก ได้สอนลูกว่า ลูกมีวันนี้ก็เพราะบุญกุศลที่พ่อเทิดทูนกระดาษหนังสือมาตลอด ฉะนั้นลูกจะต้องสอนลูกสอนหลานให้เทิดทูนหนังสือเป็นนิจศีล แล้วชั่วลูกชั่วหลานจะมีสติปัญญาอย่างลูกและรุ่งเรืองตลอดไป

16. คนขอทานเทิดทูนกระดาษหนังสือ เกิดเป็นลูกเศรษฐี

มีขอทานคนหนึ่งชื่อหลิวหยวนจาง อายุ 64 ปีแล้ว ทั้งจนทั้งชรา เวลาไปขอเงินใคร คนมักสงสารและจะให้เงินเขา เขาสะสมเงินได้ก้อนหนึ่งไปซื้อกระสอบมา 1 ใบ เวลาออกไปขอทาน ถ้าเห็นมีเศษกระดาษบนถนนจะเก็บขึ้นทันที ปฏิบัติเช่นนี้เป็นเวลา 10 ปีแล้ว ไม่รู้สึกเบื่อและยังทำต่อไป ตอนกลางคืนจะพักแรมที่ศาลเจ้าแห่งหนึ่ง และเอากระดาษที่เก็บมาตอนกลางวันเผาทิ้ง วันรุ่งขึ้นนำไปโรยตามแม่น้ำ คนพบเห็นมักจะหัวเราะเขาว่าเขาเป็นคนโง่ หยวนจางตอบว่า ข้านี้แก่แล้ว ทำอะไรไม่ได้อีกแล้ว จะมีปัญญาไปสร้างบุญสร้างกุศลเช่นคนอื่นได้อย่างไร จึงคิดเก็บกระดาษหนังสือมาเผาทิ้งแล้วโรยน้ำ เป็นการสร้างบุญนิด ๆ หน่อย ๆ ที่ตัวข้าเองพอจะทำได้ ถ้าไม่เช่นนั้น เมื่อยมทูตมา โอกาสทำบุญก็คงหมดไป ซึ่งข้าเองก็ไม่ประสงค์อะไร เพียงหวังว่าถ้าชาติหน้ามีจริง ขอได้เกิดเป็นลูกเศรษฐีจะได้ทำบุญทำทานอย่างคนอื่นเขาบ้าง?

ในเมืองมีเศรษฐีคนหนึ่งชื่อ จิววู่เปิ่น ชอบทำบุญสุนทาน แต่วาสนาได้บุตรสืบสกุล รู้ว่าหยวนจางเป็นคน

ขอทานก็จริง ยังรู้จักสร้างบุญสร้างกุศล ฉะนั้นถ้าหยวนจางมาขอเงิน เศรษฐีจะให้มากเป็นพิเศษ วันหนึ่งกำลังนั่งอยู่ในห้องรับแขก เห็นหยวนจางเดินตรงไปข้างใน นึกแปลกใจว่าเหตุใดวันนี้หยวนจางมาขอทาน ทำไมไม่รออยู่หน้าประตูเดินเข้าไปด้านในทำไม ท่านเศรษฐีจึงเดินตามเข้าไปดู ไม่พบหยวนจางเลยกำลังงง ๆ อยู่ บัดดลสาวใช้ออกมาจากข้างในบอกว่า ท่านเศรษฐีคะ ดีใจด้วยค่ะท่าน ฮูหยินได้คลอดบุตรชายคนหนึ่งแล้วค่ะ

เศรษฐีวู่เปิ่นสงสัยบุตรชายตนจะเป็นหยวนจางมาเกิด รีบสั่งให้คนตามหยวนจางมา จึงรู้ว่าหยวนจางได้ตายเสียแล้ว จึงตั้งชื่อบุตรชายว่า หยวนฟุก เสมือนหนึ่งว่าหยวนจางได้เกิดใหม่แล้ว

เมื่อหยวนฟุกเติบโต ทั้งฉลาดทั้งเก่ง เป็นคนมีปฏิภาณ และไหวพริบดี ต่อมาได้เป็นใหญ่เป็นโตในแผ่นดิน มีผู้รู้เรื่องนี้ยืนยันว่า คนจนถ้ารู้จักเทิดทูนหนังสือ ก็สามารถเกิดในครอบครัวเศรษฐีได้เหมือนกัน

17. จำนำเสื้อผ้าซื้อกระดาษหนังสือ ได้เป็นผู้จัดการธนาคาร

มีนักศึกษาชื่อหลิวหยุนจื้อ เป็นคนมณฑลหูไป่ ปกติเป็นคนเทิดทูนตัวหนังสือ ถึงแม้ครอบครัวยากจน ก็ยังอุตส่าห์หาเงินด้วยการนำเสื้อผ้าไปจำนำ แล้วเที่ยวหาซื้อกระดาษหนังสือพิมพ์ หรือตัวเองก็เที่ยวเก็บตามท้องถนนกลับบ้านเผาทิ้งและโรยลงแม่น้ำ

วันหนึ่ง มีธนาคารแห่งหนึ่งประกาศรับเสมียนเข้าทำงาน บทความของหลิวไม่เข้าขั้น ฝ่ายบุคคลกำลังจะนำลงตะกร้า ขณะนั้นมีแขกมาหา ผู้ตรวจสอบจำต้องลุกขึ้นต้อนรับ กลับนำบทความนั้นลงในช่องรับ แล้วตัวผู้ตรวจสอบเองก็ลืมเรื่องนี้ไป พอประกาศออกมา หลิวเลยได้รับเลือก แต่เนื่องจากเรื่องได้ประกาศต่อสาธารณชนแล้ว ก็ยากต่อการแก้ไข แต่นึกในใจว่า หลิวคนนี้คงสร้างบุญกุศลอะไรไว้ เลยเรียกมาสอบถาม จึงรู้ว่าปกติชอบเก็บกระดาษหนังสือพิมพ์มาเผาทิ้งโรยน้ำ ผลบุญนี้ทำให้ได้รับเข้าทำงานโดยไม่ใช่เจตนาของตน

คนดีสวรรค์ย่อมคุ้มครอง ต่อมาหลิวได้เลื่อนตำแหน่งเรื่อย ๆ จนได้ขึ้นเป็นผู้จัดการของธนาคารนั้น ฐานะทาง

ครอบครัวก็ดีขึ้นมาก เลยตั้งสมาคมเทิดทูนหนังสือ ขยายงานเก็บซื้อกระดาษหนังสือมากขึ้น

หลิวมีบุตร 4 คน หลาน 11 คน เติบโตเป็นผู้มีปัญญาทั้งนั้น

18. เผากระดาษ พบทองในกองขี้เถ้า

ในเมืองเทียนสิน มีชาวเมืองคนหนึ่งชื่อ ฉาวเต๋อกุ้ย ป่วยด้วยโรคเท้าจนขาพิการ ภรรยาเว่ยซือ อายุ 48 ปี ตาบอด 2 ข้าง แต่นางกำลังตั้งครรภ์อยู่ วันหนึ่งฝันเห็นมีสุภาพบุรุษเดินเข้าหลังบ้านแล้วหายตัวไป เลยเล่าให้สามีฟัง ต่างแปลกใจอยู่ พลันนางเกิดปวดท้องและคลอดบุตรชายคนหนึ่งออกมา เลยตั้งชื่อบุตรว่า เทียนซือ (ฟ้าประทาน) เป็นบุตรกตัญญูมาก เริ่มออกขอทานตั้งแต่เยาว์วัย หาเงินเลี้ยงพ่อแม่ คนในละแวกนั้นขนานนามว่า เด็กกตัญญู มักจะให้เงินเขาบ่อย ๆ เมื่อเด็กได้เงินมา นอกจากซื้ออาหารเลี้ยงพ่อแม่ ส่วนตัวเองบางครั้งก็กินเปลือกไม้ หากบางวันมีเงินเหลือเก็บ ก็จะหาซื้อกระดาษหนังสือหรือตัวเองเก็บเองมาเผาทิ้งโรยน้ำ ปฏิบัติเช่นนี้มาช้านาน วันหนึ่งในกองขี้เถ้าปรากฏมีทองคำ 10 แท่ง เลยเก็บมามอบให้กับพ่อแม่ ฐานะทางครอบครัวเลยดีขึ้น เลยขยายงานซื้อกระดาษ

หนังสือมากขึ้น และยังบริจาคเงินช่วยเหลือคนยากคนจน ต่อมาบิดามารดาได้ทยอยละสังขารไป เขาก็นำไปทำพิธี และซื้อที่ฝังศพเรียบร้อย ตัวเองก็สร้างกระต๊อบอยู่ข้างหลุมศพ เฝ้าศพอยู่นาน 3 ปี ภายหลังมีครอบครัว ฐานะก็อยู่ในขั้นปานกลาง

19. ฝังขี้เถ้า ลูกหลานรุ่งเรือง

นายซวนกุ้ยเซิง ชาวหูหนาน ปกติเทิดทูนตัวหนังสือมาก ถ้ากระดาษหนังสือที่สกปรกจะใช้น้ำสะอาดล้างก่อนตากแห้ง ค่อยเผาทิ้ง เอาขี้เถ้าฝังดินที่สะอาด ปฏิบัติเช่นนี้มา 20 กว่าปี มีบุตร 2 คน คนหนึ่งมียศเป็นนายพัน อีกคนเป็นถึงนายพล ญาติมิตรเห็นเช่นนั้นก็ทำตาม ลูกหลานต่างก็รุ่งเรืองเช่นกัน นับเป็นบุญกุศลจากการฝังขี้เถ้าหนังสือ

20. คนเขลาเทิดทูนหนังสือ เกิดสติปัญญา

ในเมืองว่าน มณฑลเสฉวน มีนายหม่าจิ่วเอ๋อ เป็นลูกคนที่ 9 ในหมู่พี่น้อง เกิดมามีสติปัญญาทึบ แต่ชอบเทิดทูนหนังสือ มักเก็บเศษกระดาษหนังสือจากกองขยะมาทำความสะอาดแล้วเผาทิ้ง ทั้งยังเที่ยวชักชวนผู้อื่น

ออกทุนรับซื้อกระดาษหนังสือทำการเผาทิ้ง เอาขี้เถ้าไปโรยตามแม่น้ำ ปฏิบัติเช่นนี้เป็นเวลา 3-4 ปี ต่อมาสติปัญญาเกิดแตกฉานขึ้นมา ความจำดีเลิศ ชอบอ่านหนังสือทั้งประวัติศาสตร์และหนังสือประเภทยุคใหม่ อ่านแล้วจะไม่ลืมเลยเป็นบัณฑิตที่มีชื่อเสียง แต่นิสัยเทิดทูนกระดาษหนังสือยังเหมือนเดิม การที่คนเขลากลับเป็นคนฉลาด ถ้าไม่ใช่เพราะผลบุญจากการเทิดทูนกระดาษหนังสือแล้วจะเป็นเพราะอะไรได้อีกเล่า

21. ขุดดินได้ทอง

นายเฉิงว่านหลี่ ที่เมืองอิ๊กโจว เป็นตระกูลที่เทิดทูนกระดาษหนังสือมาหลายชั่วอายุคนแล้ว เอาขี้เถ้าที่เผาแล้ว ห่อกระดาษแล้วหาที่สะอาดฝังไว้ ถึงแม้ฐานะทางครอบครัวปานกลาง แต่การกระทำทะนุถนอมกระดาษหนังสือนั้นยังคงเดินหน้าทำต่อไป วันหนึ่ง ขณะขุดดินอยู่นั้นยังขุดไม่ถึงฟุต จอบก็ไปกระทบของแข็ง มีเสียงกังวานขึ้นสำรวจดูจึงรู้ว่าเป็นทองคำนั่นเอง บนทองคำนั้นมีตัวอักษรเขียนไว้ว่า ฟ้าประทานให้คนมีบุญ ทองคำนี้มีค่าเป็นเงินหลายหมื่นตำลึง เขายิ่งทำบุญหนักขึ้น และลงทุนสร้างเตาเผาชนิดก่ออิฐอย่างดีหลายแห่ง ยังก่อตั้งสมาคมเทิดทูน

กระดาษหนังสือ ชักชวนคนเข้าร่วม เพื่อขยายกิจการ ฐานะร่ำรวยติดต่อกันหลายชั่วคน ผู้รู้เรื่องนี้ต่างบอกว่า ผลบุญเกิดจากการเทิดทูนกระดาษหนังสือนั่นเอง

22. สาเหตุของการอยู่ครบ 5 ชั่วคน

มีหญิงสาวแซ่ห่าน คนฮั่นโจว ได้สมรสกับสามีตระกูลซ่ง มีบุตรคนหนึ่ง เมื่อนางอายุ 25 ปี สามีก็ด่วนตายเสียก่อน ทิ้งบุตรอายุ 3 ขวบให้นางเลี้ยงดู นางเลี้ยงดูลูกด้วยความลำบาก ปกตินางเป็นคนทะนุถนอมกระดาษหนังสือมาก จะคอยเก็บกระดาษหนังสือกลับบ้าน ถ้ากระดาษนั้นสกปรก จะใช้น้ำทำความสะอาดก่อน ตากแห้งแล้วจึงเผา นางจะจุดธูปบอกกล่าวฟ้าดิน แล้วนำขี้เถ้าไปโรยตามแม่น้ำ นานวันเข้า บ้านใกล้เรือนเคียงรู้นิสัยนาง และมักจะมอบกระดาษหนังสือให้เป็นการแสดงมิตรภาพของเพื่อนบ้านที่ดี นางพอใจมาก นางปฏิบัติเช่นนี้เป็นเวลานาน จากสาวจนชราก็ยังปฏิบัติเหมือนเดิม ต่อมานางมีหลาน 7 คน เหลน 18 คน โหลน 24 คน ทั้งหมด ล้วนเป็นคนฉลาด ส่วนใหญ่จะรับใช้ในวงการศึกษา การที่ 5 ชั่วคนอยู่ครบหน้า ก็เป็นผลบุญจากการเทิดทูนกระดาษหนังสือ นั่นเป็นหลักฐานอีกชิ้นหนึ่งนะ

23. ผลงานของนายอำเภอเจียงซี

นายอำเภอเจียงซี มีนามว่า นายหยีห้วนจาง เมื่อมาเป็นนายอำเภอใหม่ ๆ ทราบว่า ตามโรงงานทำเครื่องกระเบื้องมักจะเขียนตัวหนังสือบนกระเบื้อง มีชามข้าวบ้าง จานบ้าง ฯลฯ เพื่อเป็นการประดับความสวยงาม ดึงดูดผู้คนหันมาซื้อใช้ เมื่อชามจานกระเบื้องแตกแล้ว จะนำไปโยนตามกองขยะ นายอำเภอรู้เช่นนั้น ลงรถไปสำรวจดูรู้ความเป็นมาทั้งหมด เลยออกประกาศห้ามมีคำสั่งดังนี้

"ประกาศสั่งห้าม"

เนื่องด้วยตัวอักษรเป็นทรัพย์สมบัติอันทรงค่าของประเทศชาติ และเกี่ยวพันกับวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก เดิมท่านนักปราชญ์ผลิตตัวอักษร ก็เพื่อบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นอนุสรณ์ และสั่งสอนประชาชนให้รู้จักหนังสือ รู้จักวัฒนธรรม ชาติบ้านเมืองจึงจะเจริญรุ่งเรืองได้ ด้วยเหตุนี้ทุกคนมีหน้าที่ต้องทะนุถนอมและเทิดทูน เพื่อพยุงวัฒนธรรมให้เจริญงอกงาม แต่มีเหล่าผู้ผลิตชามจานกระเบื้องทั้งหลายไม่เข้าใจถึงความสำคัญนี้ จึงเขียนตัวอักษรบนภาชนะนั้น ๆ เพื่อหวังขายได้ราคา หารู้ไม่ว่า ชามจานที่แตกหักแล้วมักถูก

โยนทิ้งบนกองขยะหรือในสิ่งโสโครกอยู่กันชั่วนาตาปี เป็นการลบหลู่ตัวอักษรอย่างถาวร ข้านายอำเภอได้พิเคราะห์พิจารณาถึงปัญหานี้ จึงได้ออกประกาศให้ชาวบ้านทุกผู้ทุกนามควรเทิดทูนและทะนุถนอมตัวหนังสือ ห้ามเขียนตัวหนังสือบนภาชนะต่าง ๆ อีกต่อไป ผู้ฝ่าฝืนจะถูกลงโทษอย่างหนัก ขอให้ประชาชนจงปฏิบัติตาม

ช่วงระยะเวลาที่นายอำเภอหยีอยู่ในตำแหน่งนั้น ท้องตลาดจะไม่มีภาชนะใด ๆ ที่มีตัวหนังสือให้พบเห็นอีก หากแต่มีภาพวิวหรือดอกไม้เป็นสัญลักษณ์แทน สมัยนายอำเภอหยียังอยู่ในวัยเด็ก ท่านก็ชอบศึกษาหนังสือ เทิดทูนหนังสือ เมื่อมาเป็นนายอำเภอ เวลาว่างมักจะออกไปชี้แนะชาวบ้านให้ทะนุถนอมตัวหนังสือ นอกจากนี้แล้ว ท่านยังจัดพิมพ์หนังสือประเภททะนุถนอมกระดาษหนังสือหมื่นกว่าเล่มออกเผยแพร่ ลูกหลานท่านล้วนมีชื่อเสียงและรับราชการใหญ่โต และตัวท่านเองก็มีอายุยืนยาวด้วย

24. มีบุตรเมื่ออายุ 54 ปี

นายเหลียงไต้ฮุย ชาวไท้ง้วน มณฑลซั่นซี ภรรยาสิมซื่อ ทั้งสามีภรรยาล้วนมีอายุ 50 ยังไม่มีบุตรสืบสกุล วันหนึ่งได้อ่านตารางผลบุญผลกรรมของเทพเหวินเชียง จึงทำตามว่า ข้อใดทำแล้วได้บุญ ข้อใดทำแล้วได้บาป เหลียงจึงเลือกการทำบุญด้วยทะนุถนอมกระดาษหนังสือ รับซื้อกระดาษหนังสือที่เขาฉีกทิ้งแล้ว หากกระดาษนั้นสกปรกก็จะทำความสะอาด ก่อนเผาขี้เถ้าไปโรยแม่น้ำ แล้วยังได้ก่อตั้งสมาคมเทิดทูนกระดาษหนังสือ ทำแบบนี้มาร่วมปี เวลาว่างก็จะสวดมนต์

เมื่อภรรยาอายุย่างเข้า 54 ก็เกิดตั้งครรภ์ และได้บุตรชายหนึ่งคน น่ารักและฉลาดมาก อายุ 20 เศษ ก็สำเร็จปริญญาโท รับราชการรับใช้ชาติ ต่อมาได้เป็นถึงรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง หลาน 4 คนล้วนเฉลียวฉลาดมาก นายเหลียงถึงแม้มีบุตรชายเพียงคนเดียว แต่มีหลาน ๆ หลายคน ครอบครัวเต็มไปด้วยชื่นมื่น สุขสันต์ นี่นะคือผลกรรมจากการทะนุถนอมตัวหนังสือละ

25. เทพประทานพร

นายซีหม่าจู ชาวกานซุ อายุ 40 ปียังไม่มีบุตร แต่เป็นคนมีสัจจะต่อเพื่อนฝูง และกตัญญูต่อแม่เลี้ยงเสมือนหนึ่งเป็นแม่บังเกิดเกล้าของตัว แม้จะมีฐานะยากจน แต่ก็พยายามทำบุญ ถือศีลกินเจตลอด ชอบปลดปล่อยชีวิตสัตว์ และเป็นคนชอบเทิดทูนตัวหนังสือมาก พยายามทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เขียนบทความเทิดทูนหนังสือและเขียนบทความชี้แนะคนอย่าฆ่าวัวควาย ท่านทำเช่นนี้เป็นนิจศีล

คืนหนึ่งมีคนเคาะประตูและเข้ามาพูดกับซีหม่าจูว่าเจ้าสร้างบาปกรรมหนักในชาติปางก่อน ชาตินี้เจ้าจะต้องยากจน และไร้บุตรสืบสกุล อายุก็ไม่ยืน บัดนี้การกระทำของเจ้าเบื้องบนได้รวบรวมทั้งหมด ทูลต่อท่านเง็กเซียนฮ่องเต้มีราชโองการสวรรค์ให้ยกโทษกรรมของเจ้าทั้งหมด ยังจะประทานเทพบุตรให้เจ้า 5 คน และต่ออายุให้เจ้าอีก 48 ปีที่ข้ามาบอกนี้ เจ้าจะได้รับเงิน 1,000 เหรียญเร็ว ๆ นี้ เมื่อกล่าวจบชายคนนั้นก็หายวับไป

ต่อมาไม่นาน ซือหม่าจูก็พบธนบัตร 1,000 เหรียญในกองกระดาษหนังสือที่เขาซื้อมา จึงเชื่อคำพูดของเทวดา

ท่านนั้น เขายิ่งขยันทำบุญมากขึ้น ต่อมาเขาก็ทยอยมีบุตรทั้งหมด 5 คน เลยเขียนประวัติเล่าถึงความเป็นมาเพื่อสอนลูก ๆ และเขาก็ตายเมื่อมีอายุ 98 ปี ลูก ๆ ล้วนทำตามคำสอนของบิดา ลูกหลานหลายชั่วคนล้วนเป็นบัณฑิตทั้งนั้น

การเทิดทูนกระดาษหนังสือมีอานิสงส์เช่นนี้ สามารถช่วยคนจนให้เป็นคนรวย คนอายุสั้นให้มีอายุยืน คนไร้บุตรให้มีบุตรสืบสกุล เชื่อหรือยังว่า ทำดีได้ดี เป็นสัจธรรมที่ยากต่อการถกเถียงได้

26. ฟื้นคืนชีพได้เป็นนายอำเภอ

หยีจิ้นเต๋อ ชาวซิงเต่า เป็นคนเทิดทูนหนังสือ ชอบเก็บกระดาษหนังสือตามท้องถนน และแนะนำคนอื่นเทิดทูนหนังสือด้วย หรือรวบรวมเงินทองกว้านซื้อกระดาษหนังสือ วันหนึ่งได้ป่วยตาย วิญญาณถูกนำไปที่ศาลยมบาล

ท่านยมบาลบอกว่า หยีจิ้นเต๋อ อายุขัยของเจ้าสิ้นสุดแล้ว แต่เจ้าสร้างกุศลมากโดยการเทิดทูนกระดาษหนังสือ จึงเพิ่มอายุขัยให้ เจ้ากลับไปครั้งนี้ เจ้าจะต้องแนะนำชาวบ้านอย่าทำลายกระดาษหนังสือ และให้ทำลายหนังสือลามกทั้งหมด ลูกหลานเจ้าจะรุ่งโรจน์ ส่วนผู้ประพันธ์

จะตกนรกอเวจี แล้วสั่งยมทูตนำวิญญาณของหยีกลับคืนสู่ร่าง

เมื่อหยีฟื้นขึ้นมา บอกชาวบ้านตามที่ได้พบเห็นมา ต่อมาไม่นาน อาการเจ็บป่วยก็หาย วันหนึ่งได้รับจดหมายจากพี่เขยที่เป็นนายอำเภอให้ไปช่วยงานที่ว่าการอำเภอ ทำงานได้ปีเศษ พี่เขยก็ป่วยหนัก จึงมอบหน้าที่การงานให้หยีทำแทน และให้ช่วยดูแลครอบครัวพี่เขยด้วย ต่อมาไม่นาน พี่เขยก็ถึงแก่กรรม ก่อนตายได้เสนอนายหยีให้เป็นนายอำเภอแทนตน ผู้บังคับบัญชาก็อนุญาตตามขอ

หยีจิ้นเต๋อได้เป็นนายอำเภอแล้ว มาทบทวนคำพูดของยมบาล จึงประกาศห้ามจำหน่ายหรือประพันธ์สิ่งลามก ห้ามเขียนบทความหยาบคาย และออกกวาดล้างสิ่งลามกทั้งหมดมาทำลายจนหมดสิ้น

หยีมีบุตร 3 คน ล้วนเป็นบุตรกตัญญูและมีฐานะร่ำรวยทุกคน

27. ภาพลามก

สี่ปะชวน ชาวฮกเกี้ยน มีอาชีพเป็นช่างภาพ ชอบวาดภาพสีผู้หญิงอาบน้ำ ผู้หญิงแก้ผ้าเต้นรำ ภาพลามก บางครั้งก็ประพันธ์นวนิยายลามก เป็นที่ฮือฮาในหมู่นักเที่ยวทั้งหลาย ตามแผงหนังสือจึงมีผู้คนซื้อผลงานของเขา เขาเองก็ภูมิใจในความสำเร็จของตน วันหนึ่งฝนฟ้าคะนอง ฟ้าได้ผ่ามือ 2 ข้างของเขาจนพิการ ภรรยาหลวง ภรรยาน้อย บุตรสาว ลูกสะใภ้ ล้วนประพฤตินอกรีตนอกทางทั้งนั้น

สี่ปะชวนสำนึกผิดว่า ข้าวาดภาพลามก ทำลายศีลธรรม ฟ้าจึงลงโทษโดยสายฟ้าผ่ามือข้า แค่นี้ยังไม่พอลบล้างผลกรรมของตน ยังลงโทษถึงลูกเมียข้า ข้าไม่เพียงทำลายตัวเอง ยังทำลายคนในครอบครัวด้วย ต่อมาไม่นานมีโจรกลุ่มหนึ่งหลายสิบคนมาปล้นบ้าน ฆ่าสี่และบุตรชายตาย ข่มขืนภรรยาหลวงและภรรยาน้อยจนตาย ปล้นเงินทองไปหมด ก่อนจากไปนอกจากจุดไฟเผาบ้านแล้วยังจับบุตรสาวและบุตรสะใภ้ไปด้วย ส่วนหนังสือลามกและภาพต่าง ๆ ถูกไฟเผาผลาญหมด เป็นผลลัพธ์ที่น่ากลัวมาก ผู้ที่มีอาชีพเช่นนี้ โปรดสังวรและรีบแก้ไขเสีย

28. ทำลายหนังสือลามก ได้ทอง ลักษณะหน้าเปลี่ยน

บัณฑิตจางชิงเหลียน พ่อแม่ยากจน วันหนึ่งเดินไปที่บุ๊คสโตร์แห่งหนึ่ง ถามคนขายว่า มีหนังสือดี ๆ พอแนะนำให้ไหม? คนขายเลยหยิบนวนิยายที่ค่อนข้างลามกมาให้ จางพลิกอ่านดูแล้ว อุทานว่า หนังสือประเภทนี้จะทำลายเด็กหนุ่มโดยตรง และทำลายประเทศชาติโดยทางอ้อม ข้าจะต้องทำลายให้ได้ เลยถามคนขายว่า หนังสือประเภทนี้มีทั้งหมดกี่เล่ม ราคาเล่มละเท่าไหร่ แล้วกลับบ้านขอเงินแม่ไปซื้อ แม่คิดว่าลูกคงต้องการซื้อหนังสือที่จำเป็น เลยเอาปิ่นที่เสียบผมให้เขาไปขาย นำเงินซื้อหนังสือ แล้วนำหนังสือเหล่านี้มาเผาทิ้ง แม่รู้เข้าตกใจมาก ต่อมาจางได้ทอง 2 ก้อนในกองขี้เถ้า เลยมอบให้แม่เป็นค่าใช้จ่าย แม่ดีใจบอกว่า ลูกทำลายหนังสือลามกจึงได้ทอง อนาคตคงสดใสแน่

คืนหนึ่ง จางฝันเห็นเทพองค์หนึ่งพูดกับเขาว่า ลักษณะหน้าของเจ้าไม่ดี ต้องลำบากยากจนตลอดชีวิต เนื่องจากเจ้ามีความตั้งใจทำลายหนังสือลามก ท่านเง็กเซียนฮ่องเต้ จึงมีราชโองการให้ข้ามาช่วยเจ้าเปลี่ยนแปลง

โฉมหน้าให้ดีขึ้น วันหน้าเจ้าได้ดีแล้ว อย่าลืมความตั้งใจเดิมของเจ้านะ พูดแล้วใช้มือลูบไปที่ใบหน้าของจาง โฉมหน้าของเขาเปลี่ยนไปทันที

จากนั้นมาชีวิตของจางก็ค่อย ๆ ดีขึ้นจนมีฐานะร่ำรวย จางเลยเขียนบทความแทรกเป็นภาคผนวกในหนังสือโอวาทสี่ของท่านเหลี่ยวฝาน จางเขียนไว้ว่า ท่านใดก็ตามถ้าทำลายหนังสือลามก ลูกหลานจะกตัญญู และจงรักภักดี ผู้ใดที่ชอบอ่านหนังสือลามก และยังเอาไปเก็บปนกับหนังสือธรรมะ ลูกหลานผู้นั้นจะได้ผลกรรมจากกาม ผู้ใดชอบประพันธ์เรื่องลามก ลูกหลานจะอับจนตกต่ำ คนที่ย่ำยีหนังสือธรรมะแล้ว ลูกหลานจะโง่เขลาเบาปัญญา ผู้ใดนำคำสอนจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาดัดแปลงเป็นคำหยาบ ชาติหน้าเกิดเป็นคนใบ้

29. เทิดทูนหนังสือ เกิดในบ้านเศรษฐี

เจิ้งจื้อเฉิงเป็นเพื่อนสนิทกับนายกสมาคมเกษตรนามว่า กิ๊ดฉวน วันหนึ่งคุยเรื่องกฎแห่งกรรมว่า ถ้าผู้ใดทำกรรมใดไว้ จะได้กรรมนั้นในชาตินี้ กิ๊ดฉวนบอกว่า เขาไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมนั้นเป็นเรื่องไร้สาระ ไม่ควรเชื่อ วันหนึ่งเจิ้งเดินไปถึงที่ที่แห่งหนึ่ง พบหนุ่มเสื้อแดงบอกกับ

เจิ้งว่า เจ้ากับกิ๊ดฉวน ชาติก่อนเป็นพระภิกษุที่เทิดทูนหนังสือมาก ชาตินี้จึงได้เกิดเป็นลูกเศรษฐีเป็นการตอบแทน

เจิ้งเล่าให้กิ๊ดฉวนฟัง แล้วทั้งสองต่างกลับบ้านแล้วถามมารดาถึงความเป็นมา มารดาทั้งสองตอบคล้าย ๆ กันว่า ก่อนคลอดนางฝันเห็นมีพระรูปหนึ่งหาบชะลอมไม้ไผ่เข้ามาในบ้านแล้วก็หายตัวไป ต่อมาเจ้าก็เกิดมา

30. จิตเมตตาได้เงินก้อนโต

พานจื่อเฉียง คนเมืองจิ๊ดเซียง ภรรยาเป่าซื่อ อายุ 40 กว่าแล้ว ยังไม่มีบุตร แต่พานเป็นผู้มีจิตเมตตา หากพบเห็นคนข้างบ้านใช้หนังสือเก่ามาใช้เป็นที่ปักเข็ม จะรีบซื้อกระดาษฟางพับเป็นก้อนไปแลกหนังสือเก่ามาทำการเผาทิ้ง แล้วเอาขี้เถ้าโรยน้ำ

วันหนึ่งเห็นมียายแก่อุ้มลูกคนหนึ่ง เดินมาพูดกับพานว่า วาสนาของเจ้าอันที่จริงจะไม่มีบุตรสืบสกุล แต่เจ้าเทิดทูนกระดาษหนังสือมาก เบื้องบนจึงประทานบุตรให้ 1 คน ยายแก่คนนั้นเดินเข้าไปข้างในแล้วหายตัวไป ต่อมาจึงเกิดบุตรชายตั้งชื่อว่า ติ่งหมิง เมื่อเติบโตแล้ว ทำงานที่บริษัทค้าเงิน เห็นคนในร้านมักใช้หนังสือพิมพ์ห่อของ จึงเบิกเงินเดือนมาซื้อกระดาษขาวมาให้ใช้แทน ตัวเองนำหนังสือพิมพ์

กลับบ้านทำการเผาทิ้ง ขี้เถ้าฝังดิน ผู้จัดการเห็นเขาชอบลางานไปทำธุระ จึงไล่เขาออกจากงาน พานเลยเดินทางกลับบ้านระหว่างทาง เห็นใต้ก้อนหินคลับคล้ายคลับคลามีตัวหนังสือ เลยยกก้อนหินขึ้น เห็นเงินแท่งหลายพันแท่ง บนแท่งเงินมีชื่อว่าพานติ่งหมิง นำกลับบ้านมอบให้มารดา ฐานะทางครอบครัวพลันกลายเป็นเศรษฐีในพริบตา จึงเป็นที่ชื่นชมของคนทั่วไป

31. คนงานเทิดทูนหนังสือ ได้ลาภ

จ้าวเงียบฟงมีฐานะยากจน ทำงานในโรงงานยาสูบแห่งหนึ่ง เขามักจะตำหนิตัวเองที่อ่านหนังสือไม่ออก ฉะนั้นเมื่อพบเห็นมีเศษกระดาษหนังสือ จะทะนุถนอมเท่าชีวิต จะรีบเก็บขึ้นเผาทิ้งและโรยลงแม่น้ำแยงซีเกียง วันหนึ่งเก็บได้ธนบัตร 50 ใบ ๆ ละ 5 เหรียญ เลยมีทุนเปิดร้านผลิตบุหรี่ย่อยกระดาษมวนบุหรี่จะไม่มีตัวหนังสือ หากแต่ใช้ดอกไม้หรือรูปสัตว์แทนเวลาห่อสิ่งของจะใช้กระดาษฟาง กิจการค้ารุดหน้ามาก เลยลงทุนรับซื้อกระดาษหนังสือมาเผาทิ้ง ในเวลาเดียวกันก็พยายามฝึกเรียนอ่านหนังสือจนอ่านออกเขียนได้ ในเวลาต่อมา ภรรยาได้ซื่อ เป็นกุลสตรี มักแนะสามีหมั่นทำบุญ จ้าวมีบุตร 6 คน หลาน 20 คน และเปิด

สาขาหลายแห่งตามเมืองต่าง ๆ สาขาแต่ละแห่งปีหนึ่ง ๆ ทำกำไรมากมาย จ้าวมีอายุยืนถึง 83 ปี นี่ไม่ใช่เพราะเทิดทูนหนังสือหรือ จึงได้ผลตอบแทนที่ดี

32. เก็บกระดาษไม่ต้องจมน้ำตาย

กู้เซียงหยาง ชาวเฮหลงเจียง กำพร้าแต่เด็กและยากจน แต่เพราะรู้จักทะนุถนอมกระดาษหนังสือมาก เวลาเดินตามท้องถนนจะเก็บกระดาษหนังสือประจำ และออกทุนร่วมพิมพ์หนังสือธรรมะ ฐานะทางครอบครัวนับวันดีขึ้น ๆ วันหนึ่งนั่งเรือข้ามฟาก ขณะเรือจะออกจากท่า พลันเห็นมีกระดาษหนังสือบนตลิ่ง จึงบอกเรืออย่าเพิ่งออก ขึ้นไปเก็บกระดาษ แต่ผู้โดยสารอื่น ๆ ไม่ยอมให้รอ สั่งให้ออกเรือทันที พอเรือแล่นมาถึงกลางแม่น้ำ เกิดมีคลื่นใหญ่พัดมาเรือก็จมลงใต้แม่น้ำ ผู้โดยสารตายเกือบหมด มีแต่กู้เซียงหยางยังอยู่บนบก จึงรอดพ้นภัยครั้งนี้ เกิดอุปาทานออกมาว่าหากตอนนั้นทุก ๆ คนเกิดมีจิตที่จะเทิดทูนกระดาษหนังสืออาจพ้นเคราะห์ภัยครั้งนี้ก็ได้ และหากข้าไม่ขึ้นไปเก็บกระดาษมีหรือเราจะไม่ประสบชะตากรรมร่วมกับพวกเขา นี่แสดงให้เห็นว่า สวรรค์ย่อมคุ้มครองคนดี

33. ถนอมตัวหนังสือได้ อายุยืน

เติ้งว่านฉี ชาวเมืองหวู เป็นคนทะนุถนอมตัวหนังสือมาก ถ้าพบเห็นกระดาษหนังสือหรือภาชนะแตกที่มีตัวหนังสือตามท้องถนน จะเก็บมาฝังดิน ถ้าพบเห็นขอบกระดาษฟางมีตัวหนังสือ จะตัดออกเผาทิ้ง ถ้าพบเห็นมีคนเอาหนังสือมานั่งแทนเก้าอี้ หรือเอาหนังสือพิมพ์ปูแทนเสื่อ จะต้องเข้าไปแนะนำอย่าทำเช่นนั้น ถ้าคนทำรองเท้าเขียนยี่ห้อในรองเท้า จะแนะนำให้เขาใช้ดอกไม้หรือรูปอย่างอื่นแทนหนังสือ วันหนึ่งเติ้งป่วยและฝันเห็นเทพหวุนเชียงกุนยื่นแผ่นกฎลงโทษที่ไม่ทะนุถนอมหนังสือให้อ่าน ซึ่งมีใจความว่า ถ้าผู้ใดไม่เทิดทูนกระดาษหนังสือ เช่นเอาหนังสือนั่งแทนเก้าอี้ เหยียบย่ำหนังสือพิมพ์ เอากระดาษหนังสือเช็ดถูสิ่งโสโครก หรือใช้ห่อสิ่งของ หรือเอาหนังสือมาเป็นที่ปักเข็ม ฯลฯ คนเหล่านั้นจะได้รับการลงโทษอย่างแน่นอน หากมีผู้ใดเทิดทูนจะได้รับผลดีตอบแทน เช่นเจ้าเทิดทูนกระดาษหนังสือ สวรรค์จะต่ออายุขัยเจ้าอีก 36 ปี และให้ชักชวนญาติมิตรร่วมเทิดทูนด้วย และชักชวนญาติมิตรช่วยกันสละเงินทองรับซื้อกระดาษหนังสือ และใช้กระดาษฟางเย็บเป็นเล่ม ๆ ไปเปลี่ยนหนังสือเก่าจากครอบครัวที่ยากจนซึ่งมัก

จะนำมาปักเข็ม ถ้าทำได้เช่นนั้น ไม่ว่าจะเดินทางไปแห่งหนใดจะมีเทพคุ้มครอง ขอให้จงรีบปฏิบัติซะ

เติ้งอ่านจบก็ตื่นขึ้นมาพอดี เรื่องกำลังเจ็บไข้อยู่นั้นก็หายเป็นปลิดทิ้งทันที โดยปราศจากการรับประทานหยูกยาใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเติ้งหายป่วยแล้ว ยิ่งทำงานด้านทะนุถนอมกระดาษหนังสือหนักขึ้น จนลูกเต็มบ้านหลานเต็มเมือง ฐานะทางครอบครัวก็ขยับดีขึ้นไปเรื่อย ๆ

34. ประทานบุตรให้ครอบครัวที่เทิดทูนหนังสือ

ลิวัง เมียเว่ยซื่อ อายุ 40 ปีแล้วยังไม่มีบุตร ถึงแม้ทางครอบครัวยากจนไม่มีทุนรอนทำบุญ แต่นิสัยชอบเก็บกระดาษหนังสือ ให้ภรรยาช่วยทำความสะอาด แล้วเผาโรยน้ำปฏิบัติเช่นนี้เป็นนิจศีล คืนหนึ่ง มีคนมาเคาะประตู จึงถามว่าใคร มีเสียงตอบว่า “ฟ้าประทานบุตรชาย 2 คนให้กับครอบครัวที่เทิดทูนหนังสือ” ลิวังฟังแล้วไม่เข้าใจ เปิดประตูออกดูไม่เห็นมีใคร ต่อมาก็คลอดบุตร 2 คน ฐานะทางครอบครัวเริ่มดีขึ้น บุตรชายคนโตเห็นหลักหินในวัดล้มลงข้าง ๆ มีถังปัสสาวะวางอยู่ กลับบ้านบอกแม่ เลยลงทุน

ย้ายหลักหินที่มีตัวหนังสือไปปักที่อื่น บุตรคนรองเวลาปัสสาวะตามห้องสุขาข้างริมทาง เห็นมีถังขยะกองไว้ข้าง ๆ จะคอยสังเกตดู ถ้าพบเห็นกระดาษที่มีตัวหนังสือ จะหยิบขึ้นมานำกลับบ้านล้างให้สะอาดเผาโรยน้ำ วันหนึ่งในบ่อน้ำเก็บได้กระดาษแดง 1 แผ่นเขียนว่า ฟ้า ผู้เป็นน้องก็เก็บได้กระดาษแดง 1 แผ่นในบ้านเช่นกัน บนกระดาษแดงนั้นมีจุดสีแดง แม่รู้ข่าวดีใจว่าเป็นลางดี ฟ้าย่อมคุ้มครองคนเทิดทูนหนังสือ ต่อไปลูกจะต้องเป็นใหญ่เป็นโตแน่ ส่วนผู้เป็นพ่อก็ยังรับซื้อกระดาษหนังสือในตลาด และส่งบุตรสองคนเข้าเรียน เมื่อเติบโตก็มีหน้าที่การงานใหญ่โต หลาน ๆ ก็ปฏิบัติตาม เลยกลายเป็นครอบครัวบัณฑิตหลายชั่วอายุคน

35. เทิดทูนหนังสือพ้นเคราะห์ภัย

หวูปิน คนเมืองเติ้งโจว ชอบเผากระดาษและสะสมขี้เถ้าไว้ให้มากพอสมควร ค่อยว่าจ้างเรือไปโรยลงในทะเล ครั้งหนึ่งมีสาวสวยร่วมเดินทาง หวูปินวางตัวเยี่ยงสุภาพบุรุษ ไม่ชำเลืองตามองแม้แต่นิดเดียว ต่อมาสาวสวยคนนั้นพูดกับ หวูปินว่า ข้ารับราชการบนสวรรค์ มีคำสั่งให้ไปเผาบ้านเจ้า แต่เนื่องด้วยเจ้าเทิดทูนหนังสือจึงให้เผาบ้านแค่ครึ่งหลัง วันนี้เห็นเจ้าประพฤติตนดีงาม ข้าจะกลับไปทูล

ขอยกโทษให้ พูดจบสาวสวยนั้นก็หายวับไป จากนั้นมาหวูปินยิ่งหมั่นทำความดี และแนะนำเพื่อน ๆ ให้ทะนุถนอมหนังสือมาก ๆ

ต่อมา หวูปินกับภรรยานั่งเรือไปรับตำแหน่งนายอำเภอที่เมืองอื่น พลันก็มีเรือโจรสลัด 10 กว่าลำ โจรหลายสิบคนจะมาปล้นเรือของหวู หวูวิตกมาก ทันใดนั้นเห็นมีทหารเทพ มือถืออาวุธยืนอยู่บนหัวเรือ เหล่าโจรสลัดเห็นเข้าต่างหันหัวเรือกลับ ทหารเทพก็หายไปด้วย หวูก้มลงกราบขอบพระคุณ เมื่อรับตำแหน่งแล้ว นอกจากขยันในงานราชการแล้ว ยังส่งเสริมชาวบ้านให้ทะนุถนอมตัวหนังสือให้มากขึ้น และเป็นที่รักและชื่นชมต่อประชาราษฎร์มาก

36. เทิดทูนหนังสือ ลูกหลานรุ่งโรจน์

หยุนหลง คนไหลโจว เห็นผู้หญิงชอบใช้หนังสือเก่าเป็นที่ปักเข็ม และเอาหนังสือพิมพ์ห่อถุงเท้า รองเท้า หรือใช้ต่างหมอนนอน หรือนั่งแทนเก้าอี้ เป็นการลบหลู่ตัวหนังสืออย่างมาก เลยริซื้อกระดาษขาวเย็บเป็นเล่มได้หลายพันเล่ม เพื่อแลกกับหนังสือเก่า ๆ เหล่านั้นได้จำนวนมาก แล้วนำมาเผาทิ้งแล้วเอาขี้เถ้าโรยลงแม่น้ำ ผลลัพธ์คือลูกหลานล้วนร่ำรวยเป็นเศรษฐีทั้งนั้น

37. ฟ้าผ่าสาวใช้มีประจำเดือน

ซึงเต๋อลู่เดินทางไปรับตำแหน่งนายอำเภอ ได้ว่าจ้างฮวาซื่อเป็นสาวใช้ เธอขี่ลาร่วมเดินทางด้วย ระหว่างจวนถึงบ้านใหม่แล้ว บัดดลฝนฟ้าตกลงมา ฟ้าได้ผ่าสาวใช้ตาย ซึงเต๋อลู่ไม่รู้สาเหตุ กำลังจะไปสอบถาม ภรรยาบอกว่าสาวใช้คนนั้นกำลังมีประจำเดือนมา นางใช้หนังสือพิมพ์ซับบนหลังลา ก็บรรทุกผ้าถุงที่บรรจุเหรียญทองแดงหลายพันเหรียญ การลบหลู่สิ่งศักดิ์สิทธิ์เช่นนั้น จึงได้ผลกรรมสนองตอบ ซึงเต๋อลู่จึงถึงบางอ้อและพอเข้าใจว่า คนทะนุถนอมหนังสือจะร่ำรวย คนที่ลบหลู่ย่ำยีจะถูกฟ้าผ่าตาย

38. รักษาแม่พิมพ์ธรรมะ ได้ผลดีตอบแทน

ฟางจื่อจุ้น รวยแต่ขี้เหนียว มีบุตรหนึ่งคนสติปัญญาทึบแถมร่างกายอ่อนแอ ภรรยาต่งซื่อเป็นกุลสตรีเพียบพร้อมด้วยเมตตาธรรม มักแนะนำสามีให้หมั่นทำบุญทำทานและเทิดทูนหนังสือ ไปกว้านซื้อหนังสือเก่าหรือหนังสือลามกมาเผาทิ้ง สามีก็ทำตาม ปกติฟางจื่อจุ้นชอบท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ วันหนึ่งได้มาที่วัดเก่าแก่

วัดหนึ่ง เห็นในห้องมีแม่พิมพ์กองไว้เยอะแยะ สมบูรณ์บ้าง ชำรุดบ้าง เปรอะเปื้อนด้วยดินโคลน เลยคุยกับเจ้าอาวาส ก็ไม่สามารถให้คำตอบได้ ฟ่างจื่อจุ้นเลยขออนุญาตท่านเจ้าอาวาสนำแม่พิมพ์เหล่านี้กลับบ้าน กล่องที่บรรจุจะเขียนไว้ว่า แม่พิมพ์ของหนังสือธรรมะเล่มใด ถ้ามีการหักพังบ้างก็ซ่อมแซมจนใช้ได้ และสร้างหอเก็บรักษาไว้ ส่วนแม่พิมพ์ที่ชำรุดจะนำไปเผาทิ้ง ต่อมาบุตรชายที่ป่วยประจำไม่ทานยาก็หายเป็นปกติ ส่วนสมองนั้นเริ่มปราดเปรื่องขึ้น ต่อมาก็คลอดบุตรชายอีกคน หลาน 7 คน ล้วนร่ำรวยทั้งนั้น เป็นที่นับหน้าถือตาของคนละแวกนั้น

39. พิมพ์หนังสือธรรมะ อายุยืน

เฟิกหมิ่น คนเหว่ยอัน เป็นปัญญาชน ชอบทำบุญเสมอ ไม่ว่าจะเป็นที่แจ้งหรือที่ลับ คนทั่วไปมักไม่ค่อยรู้เห็นนิสัยชอบสะสมหนังสือธรรมะ คัดลอกแล้วแจกให้คนอื่นอ่าน ถ้าเล่มใดขาด จะใช้กระดาษขาวปะให้ดี ทะนุถนอมตัวหนังสือมาก และออกทุนพิมพ์หนังสือสวดมนต์ ผลกรรมจากการเทิดทูนหนังสือ คุณธรรมแปดแจกจ่ายผู้คน ถ้าใครมีจดหมายมาขอก็จะส่งไป ถ้ามาขอด้วยตัวเอง จะมอบให้ด้วยความนอบน้อม ยังคอยแนะนำผู้คนให้เทิดทูนหนังสือ อย่าปล่อย

ให้เลอะเทอะสกปรก อย่าเก็บไว้คนเดียว ถ้าไม่อ่านควรส่งต่อให้ผู้อื่น ทำเช่นนี้มาหลายสิบปี อายุยืนถึง 90 ปี ลูกหลานรุ่งเรือง เฟิกมีอายุยืนเช่นนี้ก็เพราะเป็นคนเทิดทูนหนังสือนั่นเอง

40. เทิดทูนหนังสือพ้นเคราะห์ภัย เพิ่มอายุ ได้บุตรดี

ก้วยฟุกหยู่ คนเมืองตงไถ เข้าเรียนตั้งแต่ยังเยาว์วัย ชอบเขียนหนังสือบนกระดาษหนังสืออีกที วันหนึ่งพบชายคนหนึ่งกล่าวกับก้วยฟุกหยู่ว่า เจ้าชอบเขียนหนังสือบนตัวหนังสือ ทำให้หนังสือตัวเดิมเลอะเลือน เป็นการไม่ให้เกียรติตัวหนังสือมาก อายุขัยของเจ้ามีเพียง 39 ปีเท่านั้น แถมยังไม่มีบุตรสืบสกุลด้วย พอพูดจบชายคนนั้นก็หายตัวไป ก้วยฟุกหยู่แปลกใจและมาทบทวนคำพูดของชายคนนั้นเห็นชอบด้วย จึงตัดสินใจแก้ไข หันมาเทิดทูนหนังสือและพยายามแนะนำผู้คนอ่าน ผลบุญผลกรรมของเทพหวุนตี้

วันหนึ่งเขานำสินค้าไปขายต่างถิ่น เรือพักแรมในเมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ขณะนั้นมีเรือสินค้าจอดพักอยู่หลายลำต่างก็จะออกเรือกันในวันรุ่งขึ้น แต่ด้วยเห็นบนตลิ่งมีกระดาษ

หนังสือเก่า ๆ มากมาย เลยขึ้นไปเก็บทีละแผ่น ๆ จนค่ำก็ยังเก็บไม่หมด และกะว่าพรุ่งนี้จะเก็บต่อ เรือสินค้าลำนั้นก็จำต้องหยุดรออีก 1 วัน ส่วนเรือสินค้าอื่น ๆ ต่างได้ทยอยแล่นเรือออกไป ต่อมามีข่าวแว่วมาว่า เรือสินค้าเหล่านั้นถูกโจรสลัดดักปล้น มีเพียงเรือสินค้าของก้วยพ้นภัยได้เพียงลำเดียว

ณ เมืองนั้น ก้วยเห็นบ้านคนแซ่ซ่งใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ปิดข้างฝาทั้ง 4 ด้าน ก้วยแนะนำเขาว่า อย่าทำเช่นนั้น ควรทะนุถนอมหนังสือไว้ ซ่งบอกว่า ครอบครัวเขายากจนมาก ก้วยแนะนำว่าซ่งควรใช้น้ำสะอาดทำให้ฝาผนังเปียกเสียก่อน แล้วค่อย ๆ แซะออก ตากแผ่นกระดาษให้แห้ง แล้วเผาไฟ ขี้เถ้านำไปโรยลงแม่น้ำ ถ้าทำแบบนี้บ่อย ๆ ซ่งจะได้บุตรตามความหวัง (ซ่งยังไม่มีบุตร) ต่อมาเป็นความจริง ส่วนก้วยฟุกหยู่นั้นได้บุตร 2 คน อายุยืนถึง 75 ปี

41. อาชีพทำเทียนขาย แต่ห้ามมีหนังสือบนเทียน

เจียนฮุนฟาง อาชีพทำเทียนขาย ได้ตกลงกับผู้มีอาชีพเดียวกันว่า เทียนที่ทำขึ้นนั้น พวกเขาจะไม่ใช้กระดาษหนังสือเป็นไส้เทียน หากผู้ใดฝ่าฝืนจะถูกปรับอย่างหนัก ทุกคนเห็นด้วย ปฏิบัติเช่นนี้เป็นประจำ ส่วนเจียงนั้นยิ่งเทิดทูนและทะนุถนอมตัวอักษรเยี่ยงชีวิต ถึงแม้กระดาษหนังสือจะอยู่ในกองอุจจาระ ก็จะพยายามเก็บมาล้างให้สะอาด ตากแห้งและเผาโรยน้ำ ถ้าเห็นมีแผ่นโฆษณาตามกำแพง ก็จะใช้มีดค่อย ๆ แซะออก แล้วนำไปเผา เจียงมีบุตรชายชื่อเฮง ก็ร่ำรวยและมีเกียรติ ส่วนผู้มีอาชีพเดียวกันต่างก็ตั้งปณิธานไว้ว่า พวกเขาจะทะนุถนอมตัวหนังสือ ในที่สุดต่างก็มีฐานะดีขึ้น แล้วพวกเราละ เริ่มทะนุถนอมกระดาษหนังสือแล้วหรือยัง

42. เทิดทูนหนังสือและพิมพ์หนังสือธรรมะแจก ได้ผลดีตอบสนอง

จึงสุนหยีเป็นนายกหอการค้าในเมืองไฮโจว มีชีวิตเรียบง่าย แต่เป็นคนชอบทำบุญช่วยเหลือผู้คน ยังได้พิมพ์หนังสือกฎแห่งกรรม หนังสือผลบุญผลกรรม หนังสือห้ามฆ่าสัตว์และปล่อยสัตว์ พิมพ์แล้วแจกจ่ายให้เหล่าพ่อค้าทั้งหลาย จึงสุนหยียังก่อตั้งสมาคมเทิดทูนหนังสือ รับซื้อหนังสือพิมพ์เก่า และหนังสือเก่าชำรุด ตลอดจนภาพลามกหนังสือลามก อุปกรณ์การพนัน และหนังสือเกี่ยวกับวิธีทำแท้งฯลฯ ซื้อมาแล้วนำไปเผาทิ้งหมด ยังได้แนะนำพ่อค้าทุกอาชีพอย่าใช้หนังสือพิมพ์ห่อสิ่งของ ควรใช้กระดาษเปล่าแทน การเสนอแนะนำนี้ได้รับการสนับสนุนจากพ่อค้าทุกอาชีพ แล้วก็หันมาแนะนำด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และสถานศึกษาให้ทะนุถนอมกระดาษหนังสือ ถ้าหากมีตำบลใดข้าวยากหมากแพง จะชวนเพื่อน ๆ รวบรวมเงินทองไปช่วยเหลือ

จึงสุนหยีมีบุตร 5 คน เติบโตแล้วต่างเป็นปัญญาชนทั้งนั้น จึงสุนหยีเองก็มีอายุถึง 90 ปี ขอให้ผู้อ่านทุกท่านได้ลองพิจารณาดู

43. ขี้เถ้าช่วยพ้นภัย

คังจุ้นซัน เวลาออกไปข้างนอก จะผูกถุงผ้าใหญ่เล็ก 2 ใบที่เอว เพื่อเก็บเศษกระดาษตามถนน แผ่นที่สะอาดไว้ถุงหนึ่ง แผ่นที่สกปรกจะเก็บลงอีกใบ เมื่อกลับถึงบ้านจะทำความสะอาดแล้วเผา แล้วเอาขี้เถ้าวานเรือข้ามฟากไปโรยกลางแม่น้ำ ถ้าเรือลำไหนบรรทุกขี้เถ้า เวลาเจอพายุกลับปลอดภัย ส่วนเรือที่ไม่มีขี้เถ้าอยู่บนเรือ จะถูกพายุพัดจม ทุกวันนี้เรือทุกลำจะออกเรือจะต้องบรรทุกขี้เถ้าบนเรือเพื่อปลอดภัย

คังมีอายุถึง 94 ปี จึงจะละสังขารไป ลูกหลานรุ่งเรืองถึง 5 ชั่วคน

การทะนุถนอมหนังสือมีอานิสงส์เช่นนี้ แค่รับหน้าที่ไปโรยขี้เถ้า เรือยังปลอดภัย แล้วคนที่ไม่ทะนุถนอมหนังสือยังมองข้ามอานิสงส์อีกเหรอ

44. เทิดทูนหนังสือ อายุยืนยาว ลูกหลานรุ่งเรือง

ถังหย่งซ่าน เป็นคนทะนุถนอมตัวหนังสือมาก รับซื้อหนังสือพิมพ์เก่าและหนังสือชำรุด และยังก่อตั้งสมาคมเทิดทูนหนังสือและก่อสร้างเตาเผา

ถังหย่งซ่านจะเตรียมอุปกรณ์มากมาย เช่น ลังไม้ กระสอบป่าน คม มีดแซะ เหล็กขอ ฯลฯ เพื่อให้คนที่ถูกว่าจ้างไปเที่ยวเก็บตามถนน กระดาษที่สกปรกจะใช้คีมคีบขึ้น ถ้าอยู่ไกลจะใช้เหล็กขอเขี่ยมา มีสถานที่ทำความสะอาดกับกระดาษสกปรกโดยเฉพาะ แล้วเผาเอาขี้เถ้าโรยแม่น้ำ ถ้าเป็นภาชนะที่มีตัวหนังสือแตกหักจะเก็บไปฝังดิน เขายังร่วมทุนพิมพ์หนังสือธรรมะต่าง ๆ มีหนังสือกฎแห่งกรรม หนังสือเทิดทูนหนังสือ ฯลฯ แต่ถ้าเป็นหนังสือลามก ภาพลามก ฯลฯ จะซื้อมาเผาทิ้ง วันหนึ่งไปเที่ยววัด เห็นมีลังไม้บรรจุเศษกระดาษหนังสือ เลยขอซื้อกลับบ้าน ทำการเผาทิ้ง ถังมีอายุถึง 98 ปี ลูกหลานเต็มบ้านเต็มเมือง ฐานะร่ำรวย นี่คืออานิสงส์จากการทะนุถนอมหนังสือ

45. บรรทุกหนังสือธรรมะ รวยไม่รู้ตัว

วังเติ้งเค่อผู้เป็นพี่ วังเติ้งหยิงผู้เป็นน้อง ล้วนสอบได้เป็นบัณฑิต อาศัยอยู่ในห้องเดียวกัน พี่น้องสองคนก่อตั้งสมาคมเทิดทูนหนังสือ ผู้พี่มักขนสินค้าล่องใต้ ผู้น้องเป็นอาจารย์สอนหนังสือ และชักชวนผู้ปกครองของนักเรียนมาร่วมทุนพิมพ์หนังสือเทิดทูนหนังสือ หนังสือกฎแห่งกรรม หนังสืองดฆ่าสัตว์ และหนังสือปลดปล่อยสัตว์ ส่วนหนังสือธรรมะที่พิมพ์เสร็จ จะวานผู้พี่ช่วยนำไปเผยแพร่ทางภาคใต้ วันหนึ่ง เนื่องด้วยต้องรอหนังสือลงเรือจึงล่าช้าไป 3 วัน ส่วนพ่อค้ารายอื่น ๆ ไม่ยอมรอออกเรือไปก่อน เรือผู้ที่บรรทุกสินค้าเต็มลำ พอเรือถึงทางใต้เมืองหนึ่ง พอดี ณ เมืองนี้ 2 วันก่อนมีไฟป่าเกิดขึ้น เผาผลาญโกดังเก็บสินค้าไปหลายหลัง ตลาดจึงขาดแคลนสินค้ามาก พอเรือมาถึงต่างให้ราคาสูง รับซื้อไปหมด ผู้พี่ได้ทำกำไรคราวนี้มหาศาล เรือลำอื่น ๆ ที่ตามมาไม่สามารถขายได้ราคาดีเท่ากับผู้เป็นพี่ รู้สึกไม่ค่อยพอใจ สืบหาสาเหตุรู้ว่า เรือผู้พี่บรรทุกหนังสือธรรมะ และผู้พี่เองปกติเป็นคนทะนุถนอมหนังสืออยู่แล้ว จึงได้ผลดีตอบแทน ต่อมาพ่อค้า ทุกคนก็เอาอย่างผู้พี่บ้าง ก็ร่ำรวยไปตาม ๆ กัน

46. สำนึกบาปหันมาเทิดทูนหนังสือ เยี่ยงเกิดใหม่

หยิวเซ่าซิงเป็นอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยในเมืองซูเชิง รักสมัยนิยม ชอบแปลหนังสือโบราณเป็นภาษาพูด และรจนา นวนิยายแบบรัก ๆ ใคร่ ๆ ไม่ทะนุถนอมหนังสือ วันหนึ่งเผลอฟุบนอนอยู่บนโต๊ะ ฝันเห็นพ่อมาหา ลืมไปว่าพ่อได้ตายไปนานแล้ว จึงถามพ่อว่า มาหาเค้ามีธุระอะไรหรือ พ่อตอบว่าจะพาเจ้ากลับบ้าน หยิวเลยตามพ่อไปมาถึงตึกสูงหลังหนึ่ง มียามเฝ้าเข้มแข็ง ภายในตึกก็มียามอีก 2 คน ข้างในตึกมีเสียงร้องโหยหวนอย่างเจ็บปวด จึงถามยามถึงเสียงร้อง ยามตอบว่า เจ้าเป็นบัณฑิต ย่อมรู้ถึงคุณค่าของตัวหนังสือ แต่เจ้าไม่เพียงไม่เทิดทูน กลับย่ำยีอีก โดยเขียนนวนิยายลามก กับแต่งเพลงที่มีเนื้อหาต่ำทราม เวลาตายจากโลกนี้ไปแล้วจะต้องถูกส่งมารับโทษขุมนรกนี้นะ และยากต่อการไปผุดไปเกิดอีก

หยิวได้ฟังเช่นนี้ ตกตะลึงมาก ขนลุกซู่ ๆ

พ่อพูดขึ้นว่า หากเจ้ารีบสำนึกบาปเสีย เหตุร้ายจะได้กลายเป็นดีได้ หยิวก็ตื่นขึ้นมาทันที ตะโกนร้องว่า ผี ผี

เมื่อสงบสติอารมณ์แล้ว ก็มาทบทวนเหตุการณ์ที่พบเห็นในฝัน และยอมรับว่าที่แล้ว ๆ มา เขาทำผิดมาก

ไม่ควรใช้ความรู้ของตนมาประพันธ์เรื่องลามก ซึ่งทำให้อารมณ์ของหนุ่มสาวแปรเปลี่ยน จึงตัดสินใจปรับปรุงตัวเอง ทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่สังคม ประเทศชาติ นอกจากเขียนบทความแนะนำ ผู้คนอย่าย่ำยีดูถูกดูแคลนตัวหนังสือแล้ว ยังประพันธ์เรื่องอื่น ๆ ที่มีสาระต่อส่วนรวม แล้วพิมพ์แจกให้ชุมชนอ่าน เขาปฏิบัติมาได้ 2 ปี ก็มีบุตรชายคนหนึ่งสืบสกุลต่อไป

47. เก็บกระดาษหนังสือ หายป่วยจากวัณโรค

เจิ้งกว่างฉาย คนเมืองไคฟง ครอบครัวยากจน แถมยังป่วยเป็นวัณโรค ไม่มีเงินหาแพทย์รักษา ญาติ ๆ และเพื่อนบ้านต่างออกเงินให้เป็นค่ารักษา แต่อาการก็ไม่ทุเลาลง

วันหนึ่งไปธุระนอกบ้าน เห็นมีคนกำลังนำหนังสือพิมพ์เก่า ๆ ใส่ลงในเตาเผา คนเผาได้อธิบายถึงอานิสงส์จากการเทิดทูนหนังสือว่า จะได้ผลตอบแทนทันตาเห็นอย่างไร

เมื่อได้ฟังเช่นนั้น จึงตั้งปณิธานว่า ตัวเองก็จะเทิดทูนหนังสือ และเริ่มเที่ยวเก็บกระดาษหนังสือตามถนนทั้ง ๆ ร่างกายยังอ่อนเพลียอยู่ เมื่อกลับมาถึงบ้าน เอาไป

เผาที่เตาเผา แรก ๆ ยังรู้สึกเหนื่อยหอบ ต่อมาอาการเหนื่อยหอบก็หายไป ทำแบบนี้ติดต่อกันได้ 6 เดือน สุขภาพกลับดีขึ้นเป็นปกติ มาคิดดูว่า เทิดทูนหนังสือแค่ครึ่งปี ผลตอบแทนยังเร็ว เช่นนั้น ถ้าตนปฏิบัติเช่นนี้ตลอดชีวิต ผลบุญไม่ยิ่งใหญ่หรือ เลยสาบานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ว่า จะเทิดทูนหนังสือตลอดชีวิตนี้ ผลลัพธ์คือ เขามีร่างกายแข็งแรงและอายุยืนยาว

48. ป้ายเทิดทูนหนังสือไล่โจร

จินเป่าเสิ้ง คนเมืองซิงเจียง เปิดโรงรับจำนำที่เมืองหวูติ้ง คืนหนึ่งมีโจรหลายสิบคน พังประตูเข้าไปข้างในค้นหาตัวจินเป่าเสิ้งไม่พบ จึงได้จับคนในครอบครัวมัดไว้แล้วค้นหาทรัพย์สินเงินทองทั้งหมด แยกขึ้นบนรถเกวียนหลายคัน กำลังจะล่าถอย พลันในบ้านเต็มไปด้วยแสงสีแดงสว่างไสวมาก ที่หน้าประตูเสมือนหนึ่งมีทหารหลายร้อยคนส่งเสียงร้องดังฟ้าลั่น เหล่าโจรได้ยินต่างตกอกตกใจ รีบถอยหนีโดยทิ้งอาวุธ และทรัพย์สินที่เพิ่งปล้นมาไว้อยู่กับที่ ทันใดนั้น มีเทพทหารองค์หนึ่งปรากฏตัวขึ้นมา ในมือถือป้ายใหญ่อันหนึ่ง เขียนว่า เทิดทูนหนังสือ ส่องแสงระยิบระยับ ชาวบ้านละแวกนั้นเห็นกันหมด แต่ไม่รู้สาเหตุ ถาม

เจ้าของโรงรับจำนำ ตอบว่า ปกติ เขาไม่มีความสามารถเฉพาะตัวใด ๆ ทั้งสิ้น มีแต่ชอบรับซื้อหนังสือชำรุดและหนังสือพิมพ์เก่า ๆ มาเผาทิ้ง ขี้เถ้าก็ไปโรยในแม่น้ำ อาจเป็นเหตุได้รับเมตตาจากเทพเทวามาปรากฏกายปกป้องคุ้มครองก็ได้

49. เทิดทูนหนังสือ เพิ่มสติปัญญาให้บุตร

เซี่ยวฟงวง คนเมืองฉาว ฐานะร่ำรวย มีบุตรเข้าเรียนแล้ว แต่สติปัญญาทึบ วันหนึ่งมีคนเดินเข้ามาและประกาศว่า เนื่องจากเจ้าตั้งใจเทิดทูนหนังสือ ยังเที่ยวแนะนำคนอื่นอย่าเหยียบย่ำหนังสือ ข้าจึงรับบัญชามาช่วยเพิ่มเติมสติปัญญาให้แก่ลูกเจ้า กล่าวแล้วหยิบลูกกลอน 1 ลูกจากแขนเสื้อมอบให้กับเซี่ยวฟงวง แล้วก็หายวับไปกับตา

เซี่ยวรู้สึกแปลกใจ แต่ลูกกลอนในมือส่องแสงแววววาว รู้ทันทีว่าไม่ใช่ลูกกลอนธรรมดา เลยให้ลูกรับประทาน จากนั้นบุตรชายของเซี่ยวก็ค่อย ๆ ฉลาดขึ้น สติปัญญาก็นับวันเพิ่มพูนขึ้น และสามารถอ่านหนังสือทั้งโบราณและปัจจุบัน ความรู้แตกฉานจนสำเร็จการศึกษาขั้นปริญญาเอก เซี่ยวมีหลาน 5 คน เหลน 12 คน ล้วนมีอนาคตสดใสทั้งนั้น

50. สมาชิกในสมาคมเทิดทูนหนังสือต่างหลีกพ้นโรคระบาด

พ่อค้าหลิวตงหยุน นำสินค้าไปขายที่ซันซี ระหว่างทางพักแรมที่โรงเตี๊ยมแห่งหนึ่ง ฝันเห็นมีข้าราชการผู้ใหญ่เข้ามาบอกว่า จะมาตรวจสอบรายชื่อโดยมีบริวารตามมามากมาย ข้าราชการผู้นั้นนั่งอยู่ตรงกลางสั่งว่า เอาใบรายชื่อผู้เข้าสอบมาดู เสมียนซ้ายยื่นรายชื่อทันที ท่านประกาศว่า นาย ก. สอบได้ที่ 1 เสมียนทางขวามือบอกว่า นาย ก. คนนี้เป็นบุตรกตัญญู รักพี่รักน้อง และเป็นคนเทิดทูนหนังสือ สร้างแต่บุญกุศล ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม

ข้าราชการผู้ใหญ่คนนั้นประกาศชื่อไปเรื่อย ๆ พอมาถึงคนที่ 51 เสมียนทางขวามือลุกขึ้นทักท้วงว่า คน ๆ นี้ชอบยุยงให้ผู้อื่นค้าความ ชอบแต่งนวนิยายแบบชู้สาว ท่านเลยคัดชื่อออก

หลิวจำไว้ในใจอย่างแม่นยำเพื่อตรวจสอบ เลยต้องพักอยู่ที่นั่นอีก 3 วัน พอผลสอบประกาศในหน้าหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น รีบซื้อมาตรวจสอบ ไม่ผิดสักคน เมื่อพ่อค้าหลิวขายสินค้าเสร็จกลับถึงบ้าน นำเรื่องที่ฝันเห็นบอกเล่าให้ทุก ๆ คนฟัง และชักชวนเพื่อน ๆ ก่อตั้งสมาคม

เทิดทูนหนังสือ สร้างเตาเผารับซื้อหนังสือชำรุด หนังสือพิมพ์เก่า ๆ ทำการเผาทิ้ง ขี้เถ้าโรยน้ำ สมาชิกที่ร่วมก่อตั้งทุกคนต่างทำกันอย่างเอาจริงเอาจัง ในที่สุดทุกคนก็มีฐานะดีขึ้น หรือหน้าที่การงานก้าวหน้าขึ้น มีอยู่ปีหนึ่งในเมืองนั้นเกิดโรคระบาด ผู้ป่วยตายกันเป็นเบือ แต่แปลก สมาชิกของสมาคมเทิดทูนหนังสือปลอดภัยทุกคน ก็เพราะได้อานิสงส์จากการทะนุถนอมหนังสือนั่นเอง

51. ขี้เถ้าเสริมตลิ่ง

ทางทิศตะวันออกของเมืองเหยียนเฉิง ในมณฑลเจียงซูติดกับทะเล เหมาะกับเป็นท่าเรือ สามารถขึ้นลงของได้ทั้งด้านทิศใต้และทิศเหนือ แต่ท่าเรือทางด้านทิศใต้มักถูกคลื่นทะเลเซาะจนตลิ่งพัง ทางการซ่อมแซมอย่างไรก็ต้านคลื่นทะเลไม่อยู่ ต่อมามีคนแนะนำให้ซ่อมตลิ่งก่อน ส่วนที่เว้าหรือพังไปนั้น เอาขี้เถ้าเทลงไปจนเต็ม ผลออกมาตลิ่งจะไม่พังอีก ทางทิศเหนือก็เสริมด้วยขี้เถ้าเช่นกัน เลยต้องตั้งสมาคมรับซื้อกระดาษหนังสือและขี้เถ้า เพื่อเสริมเติมตลิ่งทั้ง 2 ข้าง ท่าเรือนี้ยังใช้ได้ดีจนถึงทุกวันนี้

52. ขี้เถ้าสงบคลื่น

การขนส่งสินค้าไม่ว่าจะจากเหนือลงใต้ หรือจากใต้ขึ้นเหนือ ต้องอาศัยทางทะเลทั้งนั้น แต่ขนส่งทางทะเลก็มีอันตรายไม่น้อยเช่นกัน เพราะจะเกิดพายุฝนบ่อย ๆ บางครั้งคลื่นทะเลจะสูงถึงหลายสิบฟุต หากเรือสินค้าลำใดแล่นมาในขณะมีพายุฝนนั้น ส่วนมากเรือสินค้าเหล่านั้นมักถูกพัดจมลงท้องทะเล เจ้าของเรือต่างก็หาวิธีแก้ไขแต่ก็ยังหาวิธีป้องกันไม่ได้ ต่อมาพระโพธิสัตว์กวนอิมทรงเมตตาประทับทรงชี้แนะให้เจ้าของเรือทุกลำ ควรตั้งปณิธานว่า จะมีจิตเมตตาต่อสรรพสัตว์ หมั่นทำบุญสุนทาน และสำนึกความผิดที่เคยกระทำ และให้เทิดทูนกระดาษหนังสือ เวลาออกเรือควรเตรียมขี้เถ้าบรรจุในถังน้ำมัน ถ้าเจอพายุฝนให้เอาถังขี้เถ้านี้ปล่อยลงทะเล คลื่นลมจะสงบทันที เจ้าของเรือทุกลำซาบซึ้งในพระมหากรุณาของท่านพระโพธิสัตว์กวนอิม ต่างปฏิบัติตามและสัมฤทธิผล จากนั้นมาหากเรือสินค้าลำใดไม่มีขี้เถ้าบนเรือกลับไม่กล้าออกเรือ ในเวลาเดียวกันเหล่าเจ้าของเรือลงทุนก่อตั้งสมาคมเทิดทูนหนังสือรับซื้อกระดาษหนังสือเผาทิ้ง ถือเป็นวิธีสะเดาะเคราะห์และช่วยชีวิตลูกเรือดีที่สุด อานิสงส์จากการไม่เหยียบย่ำหนังสือนี้ส่งผลดีมหาศาลดั่งนี้แล

53. เทิดทูนหนังสือ หลีกพ้นเภทภัย

กรมสรรพากรตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเมืองเหยียนเฉิง ในมณฑลเจียงซู วันหนึ่งไม่ทราบสาเหตุอะไร ไฟเกิดไหม้ธงที่แขวนอยู่บนยอดไม้ และถูกลมพัดพาไปตกที่หลังคาของโรงงานไม้ไผ่แห่งหนึ่ง ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเมืองเหยียนเฉิง ไฟได้ลุกลามเผาผลาญบ้านเรือนไปพันกว่าหลังคาเรือน

ชาวบ้านเลยก่อตั้งมูลนิธิเหยินจี้ขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก หนึ่งในจุดประสงค์การก่อตั้งนี้คือ ชี้แนะผู้คนเทิดทูนหนังสือ รับซื้อหนังสือชำรุด หนังสือพิมพ์เก่า ๆ ทำการเผาทิ้ง และบรรจุลงในชะลอมที่เคลือบด้วยสีน้ำมันไปเททิ้งกลางทะเล และประกอบงานกุศลต่าง ๆ ร่วม 20 กว่ารายการ หลายปีมานี้ ไม่เพียงเหตุเพลิงไหม้ได้ลดลงมาก ขณะทหารต่างชาติผ่านเมืองก็ไม่ถูกรบกวนหรือย่ำยี ถึงจะบอกว่า ถ้าคนเรามีจิตเมตตา และประกอบแต่กรรมดี ให้เกียรติตัวหนังสือ สวรรค์ย่อมปกป้องคุ้มครอง

54. ลบหลู่หนังสือ ตัวเองตาบอด เมียตีจาก

หวูก้านไฉ คนเมืองเหอหนาน ชอบอ่านนวนิยาย หวูกับภรรยาก็จบชั้นประถมศึกษาด้วยกัน ทั้งสามีภรรยาชอบอ่านหนังสือบนเตียงจนหลับ หนังสือหล่นจากมือถูกร่างกาย นอนทับบ่อย ๆ บางครั้งสามีภรรยาร่วมประเวณีกันก็ปล่อยหนังสือวางไว้บนเตียง ถือเป็นการลบหลู่ตัวหนังสือมาก ต่อมาหวูก้านไฉเกิดปวดที่ตาและเป็นตาต้อ ในที่สุดก็บอดทั้ง 2 ข้าง ส่วนภรรยาก็ทิ้งหวูไป หวูเจ็บแค้นมากจนตรอมใจตาย

55. เทิดทูนหนังสือต้านภัย

หมอจังเซียวหล่าน เป็นหมอที่มีจรรยาแพทย์มากและมีจิตเมตตาสูงด้วย หากคนไข้ยากจนมาหา หมอไม่เพียงตรวจรักษาให้แถมยังให้ยาฟรีอีก ช่วยชีวิตคนมากมาย ยังได้ก่อตั้งสมาคมเทิดทูนหนังสือ สร้างโกดังรับซื้อกระดาษเก่า ๆ เผาทิ้งขี้เถ้าโรยน้ำ วันหนึ่ง ไฟไหม้ในเมือง บ้านเรือนถูกเผาผลาญไปมากมาย มีแต่บ้านหมอปลอดภัย ต่อมามีกลุ่มโจรมาบุกปล้นหลายครั้ง แต่ก็เพียงเดินผ่านบ้านหมอเท่านั้น ไม่กล้าเข้าไปรบกวน เพราะมีคนเห็นว่า ตอนเกิดไฟไหม้ เห็นมีเทพถือธงยืนอยู่บนหลังคาโบกธงไปมา ในทำ

นองปกป้องคุ้มครอง และตอนเหล่าโจรเข้ามาปล้นสะดม ได้ยินเสียงท่านองค์สั่งว่า ห้ามทำร้ายบ้านนี้ เพราะหมอจังสร้างบุญมหาศาล และยังทะนุถนอมตัวหนังสือมาก ฉะนั้นจึงเป็นที่รักของเหล่าเทพเทวา ต่อมามีประชาชนขอเข้าเป็นสมาชิกสมาคมเทิดทูนหนังสือมาก หมอก็รับหมดและเตือนว่า ทำบุญเล็กให้ผลใกล้ ทำบุญใหญ่คุ้มครองตลอด ถึงแม้ตัวเองไม่หวังตอบแทนแต่ก็มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองเอง

หมอจังมีอายุถึง 90 ปี ลูกหลานรุ่งเรืองทุกคน สมาชิกทุกครัวเรือนก็รุ่งเรืองเช่นกัน

56. ประหยัดคำพูดในทางคุณธรรม

มีผู้พิพากษาชื่อกงฮกหมิ่น ตั้งใจประหยัดตัวหนังสือมิให้เกิดบาปกรรม หากมีคดีเกี่ยวกับชีวิตคน ชื่อเสียงเกียรติยศของประชาชน สามีภรรยาหย่าร้าง ครอบครัวแตกแยก ฯลฯ เวลาเขียนคำพิพากษาพยายามใช้ถ้อยคำให้เหมาะสม ไม่ให้มีการกระทบกระเทือนถึงจิตใจผู้อื่น ถ้าหากมีผู้ใดคิดคดโกงคน ช่วงชิงอำนาจ รังแกผู้แก่ผู้เฒ่า ใส่ร้ายป้ายสี ยุยงคำความ ปั้นน้ำเป็นตัว แต่งเพลงลามก แต่งกลอนถากถางผู้อื่น เปิดเผยความลับของผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นเจ็บแค้น ไม่เพียงตนไม่กระทำแล้ว ยังห้ามคนอื่นกระทำ

ผิดเช่นนั้นด้วย หากตรวจพบมีใครฝ่าฝืนจะถูกลงโทษทันทีจะไม่ปรานี ท่านยังแต่งคำเตือนสอนใจตนเองว่า จะเขียนอะไรให้ตรึกตรองก่อนเขียน และไม่เขียนบทความที่ให้โทษแก่ชาติบ้านเมือง จะอ่านหนังสือ ควรอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ ท่านตายเมื่ออายุ 96 ปี ลูกหลานรุ่งโรจน์ไปถึง 5 ชั่วคน

57. ตกน้ำไม่ตาย

เมิ่งยิดเฟย คนเมืองจินหลิง เทิดทูนหนังสือตั้งแต่เยาว์วัย ยังเขียนบทความผู้คนให้เทิดทูนหนังสือ และก็พิมพ์หนังสือธรรมะต่าง ๆ มีชุดกฎแห่งกรรม ชุดเทิดทูนหนังสือ ฯลฯ เผยแพร่

วันหนึ่ง เมิ่งนั่งเรือไปเมืองเสฉวน เรือไปชนกับโขดหิน ประมาณ 2 นาที เรือโดยสารก็จมลงใต้น้ำ ผู้โดยสารเสียชีวิตไปมาก ส่วนตัวเมิ่งเองกลับรู้สึกว่า ในใต้น้ำเหมือนมีคนคอยยกเขาให้ลอยขึ้น จนกระทั่งมีคนมาช่วยไว้ จึงรอดจากการจมน้ำตาย

ต่อมา เมิ่งมีชีวิตยืนยาว ลูกหลานรุ่งเรือง นี่ไม่ใช่เพราะเมิ่งเทิดทูนหนังสือเหรอ

58. กว้านซื้อกระดาษหนังสือ สุขภาพแข็งแรง ชีวิตยืนยาว

เกาหมิง คนเมืองหยางโจว มณฑลเจียงซู ไร้บุตรเลยตั้งมหาปณิธานจะเทิดทูนหนังสือ เริ่มก่อตั้งสมาคมเทิดทูนหนังสือขึ้น และรับซื้อกระดาษหนังสือเผาทิ้ง ไม่ว่าแผ่นโฆษณาปิดตามกำแพง ให้ใช้น้ำทำให้เปียกชุ่มก่อนค่อย ๆ แซะออก โดยเสนอราคาซื้อค่อนข้างงาม ช่วงตรุษจีนจะตั้งราคาสูงเป็นพิเศษคอยรับซื้อกระดาษแดงที่ติดตามกำแพง เสาไฟฟ้า ฯลฯ จึงมีผู้คนอาสารับทำมากมาย ทำเช่นนี้มาทุกปี จนในตลาดดูสะอาดเรียบร้อย ต่อมาเกาหมิงมีบุตร 2 คนทั้งกตัญญู ทั้งรวยรุ่งโรจน์ไปหลายชั่วคน ตัวเกาหมิงเองมีอายุยืนถึง 89 ปี ตายอย่างสงบ

59. ตัดมุมกระดาษ สร้างบุญให้ลูกหลาน

เจี่ยสุ่ยกั๊กเปิดร้านขายของชำ ภรรยาจ้าวซื่อ มีบุตรี 4 คน แต่ไม่มีบุตรชาย ปกติเจี่ยเป็นคนทะนุถนอมตัวหนังสือมาก ในร้านมีกระดาษฟางขาย มุมกระดาษฟางมักจะพิมพ์ตัวหนังสือ เจี่ยจะใช้มีดค่อย ๆ เฉือนออก กลัวว่า

คนใช้แล้วนำไปโยนลงในที่โสโครก ต่อมาคลอดบุตรชาย 4 คน กิจการค้าก็นับวันเจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ บุตรชาย 2 คน ค้าขายจนรวย บุตรชายอีก 2 คน เอาดีทางการเรียนจนได้เป็นถึงข้าราชการในตำแหน่งสำคัญ หลาน ๆ ก็เฉลียวฉลาด แสดงให้เห็นว่า เพียงเฉือนตัวหนังสือมุมกระดาษเท่านั้น ยังเห็นผลดีถึงเพียงนี้ ที่สำคัญการกระทำของเจี่ยเกิดจากจิตสำนึก และมีมานะ ค่อย ๆ เฉือนทีละแผ่น ๆ ก็เพื่อไม่อยากให้ผู้คนโยนลงในที่โสโครก และทำอย่างนี้ติดต่อมานานหลายปี สวรรค์จึงประทานพรให้

60. เก็บกระดาษได้ธนบัตร การค้าฟื้นตัว

จึงซ่านฟู คนเจียงซู พ่อแม่ยากจน จึงเรียนไม่มาก ฐานะทางครอบครัวนับวันยากจนลง ๆ เลยต้องนำที่นา 5 ไร่ ที่บรรพบุรุษทิ้งไว้ไปจำนองทีละไร่ 2 ไร่ จน 5 ไร่ถูกจำนองหมดแล้วก็ตรอมใจตาย ภรรยาเจียงซื่อ หลังสามีตายได้ 10 วัน ก็ให้กำเนิดบุตรชาย 1 คน ตั้งชื่อ กูเป่า เมื่อกูเป่าอายุ 8 ปี มารดาก็ด่วนตายไปอีก เลยไปเป็นลูกจ้างเพื่อนบ้าน หลิวชิงหลง ซึ่งมีร้านขายของชำ กูเป่าพบเห็นคนเก็บกระดาษหนังสือเผาทิ้ง เขาก็ทำบ้าง หลังเลิกงาน เอา

ขี้เถ้าไปโรยน้ำ เรื่องมันผ่านไปสิบกว่าปีจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ วันหนึ่งเผาหนังสือชำรุดในบ้าน พบมีสัญญาจำนองที่ดินหลายฉบับ รวมได้ 5 ไร่ ในสัญญาระบุไว้ว่า ที่นาแปลงนี้ได้จำนองกับใครไว้ จึงรู้ว่าตนเองยังมีที่นา 5 ไร่ แต่ขาดเงินไถ่ถอน วันหนึ่งออกไปเก็บกระดาษหนังสือ พบธนบัตรหนึ่งมัด เข้าใจว่าคงมีคนทำหล่น รออยู่ 2 วัน ไม่เห็นมีคนตามหาเลยนำกลับบ้าน นับได้ 5,000 เหรียญ ไปไถ่ถอนที่ดินที่จำนองไว้ 1-2 แปลง และเปิดร้านขายของชำเอง หลายปีต่อมาเก็บหอมรอมริบได้เงินก้อนหนึ่ง ไปไถ่ถอนที่ดินทั้งหมดกลับมา กูเป่าเลยตั้งสมาคมเทิดทูนหนังสือ ทุกปีจะต้องเจียดเงินส่วนหนึ่งเพื่อทำบุญ ภรรยาเป็นกุลสตรี มีลูกกตัญญูและฉลาด ที่กูเป่าสามารถไถ่ถอนที่นาของบรรพบุรุษทิ้งไว้กลับคืนมาได้ ก็เพราะมีจิตทะนุถนอมตัวหนังสือนั่นเอง

□□□□□□□

“ใส่ใจสิ่งแวดล้อม บุญกุศลเนืองนอง”

อารมณ์โลก.....ร้อน......หนาว.....สุขบ้าง.....ทุกข์บ้าง
สำคัญที่จิตตน.....เข้มแข็ง หลักที่มั่นคง.....ไม่ไหวหวั่น
ตามกระแส มายาโลก....โศก....สุข....ทุกข์ระทม
ดั่งดวงจันทรา.....เดี๋ยวกลมเต็ม....เดี๋ยวแหว่งเว้า
กลับสู่ธรรมวิถี.....โรจน์รุ่งมุ่งไกล.....สะอาดใสเที่ยงแท้
ดั่งนกกระเรียนบำเพ็ญ.....ด้วยจิตพากเพียรมุ่งมั่น
บรรลุธรรม.....เยี่ยงโพธิสัตว์พุทธา.....
นามจารึก....ประดับโลกคู่หล้า.....นิรันดร.....

พระอาจารย์จี้กง.

สังคมโลกทุกวันนี้ ความมีมนุษยสัมพันธ์ในหมู่ผู้คนช่างแร้นแค้นจืดจางเสียเหลือเกิน ไม่ว่าใครก็ต่างสัมผัสรับรู้ได้ในเรื่องนี้! มีคำโบราณกล่าวเอาไว้ว่า

“คนเกิดมายากจน.....ถึงจะอยู่ในกลางใจเมือง ก็ยากจะมีใครรู้จักทักทาย

หากเกิดมาร่ำรวย....แม้จะอยู่ในหุบเขาอันห่างไกล ก็ไม่ขาดญาติมิตรไปเยี่ยมเยือน”

คน ๆ หนึ่ง.....เมื่อหมดอำนาจสิ้นวาสนาลง

วันใด วันนั้นแม้คนใกล้ชิดรอบข้างก็พากันเดินหน้าหนี แต่ถ้าคนหนึ่งคนใดสบโอกาสร่ำรวยขึ้นมาได้ เมื่อนั้นไม่ว่าใครก็เข้ามาเป็นญาติสนิท มิตรสหายกันเสียทั้งหมด

เพราะฉะนั้นโบราณจึงกล่าวว่า

"ผ้าแพรไหมสวยสดงดงามอยู่แล้ว

ยังมิวายมีคนปักสอยเป็นลายดอก"

ความหมายก็คือ คนยิ่งมั่งคั่งร่ำรวย ก็ยิ่งมีคนสรรเสริญเยินยอ

ในทางตรงกันข้ามที่กล่าวว่า

"ท่ามกลางหิมะอันหนาวเหน็บ จะหาใครมาส่งฟืนสักคนก็ไม่มี"

ความหมายก็คือ คนที่ยากไร้อับจน อยากให้ใครสักคนมาช่วยเหลือเกื้อกูลก็ช่างแสนยาก

แต่ถึงจะอย่างไร.....ผู้ที่ผิดหวังในชีวิต ก็อย่าได้เสียอกเสียใจไปนักเลย เพราะการได้การเสีย โชคดีโชคร้าย ในโลกนี้มันหาความแน่นอนไม่ได้ เสมือนว่าคน ๆ หนึ่งขึ้นเครื่องบินไม่ทัน ก็จะรู้สึกทั้งโมโห โกรธเจ็บใจตัวเองว่าพลาดการเดินทาง ทำให้ธุรกิจการงานเสียหายมาก แต่ครั้นต่อมาทราบข่าวว่า เกิดอุบัติเหตุ...

เครื่องบินลำนั้นตก!

ถึงตอนนี้.....อารมณ์ความรู้สึกที่โกรธแค้นก็จะกลับกลายเป็นความดีอกดีใจอย่างที่สุดเข้ามาแทน ซ้ำจะต้องขอบพระคุณเบื้องบนที่เมตตาให้ตนแคล้วคลาดปลอดภัยรอดชีวิตมาได้

จากที่กล่าวมา ขอให้ทุกคนจงพิจารณาใคร่ครวญดูเรื่องราวเหตุการณ์ทั้งหลายในโลกนี้ช่างยากจะคาดเดา ฉะนั้นคนที่ไร้ยศถาบรรดาศักดิ์ ไม่มีทรัพย์สมบัติเงินทอง ไม่มีรูปโฉมที่สวยงาม ปราศจากคุณวุฒิอันสูงส่ง.....ฯลฯ ก็ไม่จำเป็นต้องวิตกโศกเศร้าเสียใจ

ทั้งนี้ก็เพราะสิ่งที่ผู้คนทั้งหลายพากันหลงใหลชื่นชม ไม่แน่ว่าบางครั้งอาจย้อนกลับมาสร้างภัยพิบัติให้กับตัวเองก็เป็นได้ ดังนั้นอาจารย์จึงอยากจะบอกว่า

"ความสงบ คือ ความสุขที่แท้จริง"

"กินเจรักษาศีล จิตใจย่อมเบิกบานอิ่มเอิบ"

ปรัชญาข้อนี้....ขอให้ชาวโลกนำไปพิจารณาให้ลึกซึ้งถึงเหตุและผลที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน"

ท่านหยางเชิง.

"พระโอวาทของท่านอาจารย์สมเหตุสมผลยิ่ง...ขอรับ เฮ้อ..มนุษย์หนอมนุษย์อายุก็ไม่ถึงร้อยแต่กลับ

แบกทุกข์กันไว้เป็นพันเป็นหมื่น ตัวของศิษย์เอง ก็มักมีข้อเสียเช่นนั้นเหมือนกัน เพราะว่าภารกิจหน้าที่ในทางธรรมรัดตัว บางเรื่องก็ทำได้สำเร็จ บางเรื่องก็บกพร่อง ทำให้จิตใจวิตกกังวลอยู่บ่อย ๆ ขอท่านอาจารย์ได้โปรดเมตตาชี้แนะแก้ปมปัญหาในใจแก่ศิษย์โง่คนนี้ด้วยเถิด ขอรับ"

พระอาจารย์จี้กง.

ศิษย์รักเอ๋ย.....ความรู้สึกอ่อนล้าและพละกำลังถดถอย ซึ่งเจ้ากำลังประสบอยู่นี้ เกิดจากการที่ร่างกายและจิตใจของเจ้าเหน็ดเหนื่อยเกินไป เนื่องด้วยสถานธรรมมีกิจการงานธรรมมาก ตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา... ตัวเจ้าต้องแบกรับภาระทั้งภายนอกและภายในไม่ว่าจะออกแบบคุมงานก่อสร้าง เป็นบรรณาธิการหนังสือธรรมะ ออกไปบรรยายธรรมในฐานะอาจารย์บรรยาย อีกทั้งยังต้องอุทิศกายเพื่อให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ใช้ประทับทรง และยังงานจุกจิกเล็ก ๆ น้อย ๆ ทั้งหลายในการตกแต่งห้องพระแห่งนี้ ทำให้เจ้าต้องเหน็ดเหนื่อยอย่างหนัก

โดยเฉพาะระยะนี้กำลังเร่งก่อสร้างหอสมุดของพระตำหนัก ทุนทรัพย์ก็ยังขาด ความหนักใจเหล่านี้

เป็นเหตุให้เจ้าล้มป่วยไประยะหนึ่ง มาบัดนี้ร่างกายเริ่มแข็งแรงขึ้นบ้างแล้ว ขอให้ศิษย์รักจงรักษาตัวเองถนอมสุขภาพให้ดี

งานก่อสร้างทางด้านวัตถุเป็นเรื่องลำบากอยู่มาก แต่ทว่าในอนาคตอันยาวไกลข้างหน้า การบริหารงานในอาณาจักรธรรมยิ่งยากขึ้นไปอีก......ต่อไปก็ยังต้องอาศัยเจ้าแบกรับภาระ......

เพราะฉะนั้นในการทำงาน เจ้าต้องรู้จักประมาณกำลังของตนให้พอดี อย่าหักโหมจนเกินไป กิจการงานทั้งหลาย ขอให้ทำด้วยความศรัทธาจริงใจ เบื้องบนย่อมต้องเห็นใจ และไม่อาจทำให้เราต้องผิดหวังอย่างแน่นอน

การก่อสร้างหอพระธรรมนี้ สามารถจัดแบ่งแผนงานในระยะยาวได้ ค่อย ๆ ทำเป็นขั้นตอนไปตามกำลังความสามารถที่จะทำได้ ไม่ต้องเร่งโหมให้เสร็จในทันที ด้วยวิธีการเช่นนี้จะช่วยให้ภาระความรับผิดชอบของเจ้าเบาลงไปบ้าง หากสุขภาพร่างกายแข็งแรงจิตใจแจ่มใส ก็ย่อมสามารถดำเนินงานใหญ่น้อยทั้งหลายได้ เหมือนดังคำที่ว่า

"เมื่อขุนเขายังคงตระหง่านอยู่
ไหนเลย...จะกลัวไม่มีฟืนให้ตัด
ศิษย์รัก....เจ้าเข้าใจไหม?"

ท่านหยางเซิง.

"กราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ที่โปรดเมตตาให้กำลังใจศิษย์ เป็นเพราะศิษย์กลัวว่าจะสนองพระบัญชาของฟ้าเบื้องบนได้ล่าช้าเกินไป จึงพยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้งานสำเร็จโดยเร็ว ดังนั้นในใจจึงค่อนข้างจะรุ่มร้อนและหนักอก

บัดนี้ท่านอาจารย์ทรงโปรดเมตตาชี้แนะ ศิษย์จึงรู้สึกเบาใจขึ้นมาบ้าง แต่อย่างไรก็ตามใจของศิษย์ก็ยังคงมุ่งมั่นอยากทำงานตามที่ได้รับพระบัญชามาให้เสร็จลงในเร็ววัน หวังว่าท่านอาจารย์จะเมตตาเกื้อหนุนนำพาผู้ที่มีบุญทั้งหลายมาร่วมใจสร้างกุศลด้วย

พระอาจารย์จี้กง.

"มนุษย์ผู้ใดตั้งจิตอธิษฐานในสิ่งที่ดี ฟ้าเบื้องบนย่อมหนุนส่งศิษย์รัก.....เจ้าไม่ต้องวิตกหรอก อาจารย์ย่อมจะอยู่เบื้องหลัง คอยช่วยเหลืออย่างแน่นอน อาจารย์เองก็หวังใจว่า ศรัทธาสาธุชนทั่วไป จะมา

ร่วมบุญกันสร้างหอพระธรรมและห้องประชุม เพราะเมื่อสร้างเสร็จเมื่อไหร่ ก็จะสามารถดำเนินงานด้านการกุศล สังคมสงเคราะห์ พร้อม ๆ กับฉุดช่วยผู้ที่มีรากบุญทั้งหลาย

ปีใหม่ก็ใกล้จะมาถึงแล้ว.....ความมุ่งหวังใหม่ในสิ่งดี ๆ ขอให้บังเกิดขึ้น หยางเชิง....เจ้าจงก้าวเดินไปบนเส้นทางธรรมนี้ด้วยความเบาใจและไม่รีรอที่จะปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จ”

ท่านหยางเชิง.

“ศิษย์ขอน้อมรับพระบัญชาของท่านอาจารย์ขอรับ”

พระอาจารย์จี้กง.

“ในการบันทึกเรื่องราวลงพิมพ์ในหนังสือเล่มนี้ เราควรจะไปเยี่ยมดูในบางแง่มุมของเหตุต้นผลกรรมว่า มันมีผลสนองตอบอย่างไรต่อผู้กระทำ เพื่อจะได้เผยแพร่ เป็นข้อเตือนสติแก่ชาวโลก เจ้าจงขึ้นนั่งบนแท่นบัวทิพย์เถิด...เราจะได้เดินทาง......

ท่านหยางเชิง.

“ศิษย์นั่งประจำที่เรียบร้อยแล้วขอรับท่านอาจารย์”

สำหรับตัวข้าพเจ้าหยางเชิง ความรู้สึกเวลานั้น.... แท่นดอกบัวได้ค่อย ๆ ลอยลิ่ว ๆ พาเราทั้งสองไปหยุดอยู่เหนือยอดเขาแห่งหนึ่ง ทันใดนั้นกลิ่นเหม็นซึ่งรุนแรงมากได้พวยพุ่งขึ้นมาปะทะจมูก ข้าพเจ้าได้เห็นกลุ่มควันราวกับแก๊สพิษ ซึ่งแท้จริงคือ ต้นตอของกลิ่นเหม็นลอยขึ้นมาจากภูเขาเบื้องล่าง แม้จะมองเห็นไม่ถนัด....แต่ก็รู้ว่า มีแมลงวันบินวนอยู่มากมายเต็มไปหมด......

ถึงตอนนี้พระอาจารย์จี้กงได้ถามข้าพเจ้าว่า "หยางเชิง เจ้าจงดูให้ชัดว่า ใต้หมอกควันพิษนั้นเป็นอะไร?"

กล่าวจบท่านได้ยกพระหัตถ์โบกพัดประจำพระองค์ออกไปข้างหน้าเพียงเบา ๆ ด้วยฤทธานุภาพยิ่งใหญ่.....หมอกควันที่ล้อมรอบเราอยู่ก็ถอยล่นเคลื่อนตัวออกไป ภาพที่ข้าพเจ้าเห็นไม่ถนัดนักแต่แรกเริ่มคิดว่า เป็นภูเขานั้นหาใช่ไม่

แท้จริงมันคือกองขยะปริมาณมหาศาล! ใหญ่โตราวกับภูเขาและบริเวณที่พระอาจารย์พาข้าพเจ้ามาดูนั้น คือบริเวณที่ทิ้งขยะทางด้านเหนือของกรุงไทเปประเทศไต้หวัน นั่นเอง!"

การตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้กองขยะ ก็เป็นอันตรายต่อสุขภาพของชุมชนที่อาศัยอยู่ใกล้กองขยะ ซึ่งเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคต่าง ๆ มีกลิ่นเหม็น ทำให้ผู้อยู่อาศัยบริเวณนั้นมีปัญหาต่อการหายใจ ไอเรื้อรัง เป็นวัณโรค มีโอกาสเกิดโรคแทรกซ้อน และเป็นมะเร็งที่ปอด เกิดแหล่งเสื่อมโทรม

พระอาจารย์จี้กง.

"เฮ้อ....แมลงวันเหล่านี้ ตอนกลางวันมันก็จะวนเวียนหากินอยู่ตามกองขยะเพื่อเสาะหาอาหารบูดเน่ามายังชีพ แต่วันนี้เราไม่ใช่มาดูแมลงวัน หว่ามาดูหนังสือมากมายที่ถูกทิ้งขว้างปะปนอยู่กับขยะเหล่านี้ เห็นแล้วช่างหดหู่ใจยิ่งนัก......

คนโบราณเขาเคยอบรมสั่งสอนกันมาว่า "ให้รู้จักรักทะนุถนอมหนังสือ" แต่มันน่าเศร้าที่คนในยุคนี้กลับไม่แยแสคำสั่งสอนนั้นเลย อันที่จริงแผ่นกระดาษที่พิมพ์อักขระข้อความหนังสือต่าง ๆ ล้วนเป็นบันทึกของประวัติศาสตร์ อันบ่งบอกถึงวิวัฒนาการ การสื่อสารของมวลมนุษยชาติ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม รวมทั้งสนธิสัญญาสำคัญต่าง ๆ ฯลฯ ดังนั้น อักษร หนังสือ จึงเป็นสื่อสำคัญที่มีประโยชน์มหาศาลอย่างหนึ่ง ในการเผยแพร่ความรู้ต่อมนุษย์ด้วยกันเอง

น่าเสียดาย.....มนุษย์ทั้งหลายในโลก กลับไม่รู้จักคุณค่า ต่างพากันทิ้งขว้างไปเรื่อยเปื่อยทำให้สิ่งที่บรรดานักปราชญ์ในอดีตได้ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมา มีอันต้องแปดเปื้อนสกปรก ถูกเหยียบย่ำหมกจมอยู่ใน

ของเน่าเสีย นี่เป็นการลบหลู่ ไม่เคารพต่อสิ่งสูงค่าอย่างหนัก!

ในอดีตคนโบราณเขารู้ซึ้งถึงคุณค่าของหนังสือและกระดาษ จึงมีการสักการบูชากราบไหว้**เทพ หวุ่น ชาง ตี้ จิง** ผู้ซึ่งเป็นเทพเจ้าแห่งอักษรและศิลปวิทยาการ ทั้งนี้ก็เพื่อให้ชนรุ่นหลังได้รับบุญกุศลจากการรู้จักถนอมรักษากระดาษและหนังสือ แต่ช่างน่าเสียดาย... คุณธรรมข้อนี้ กลับไม่ปรากฏอยู่ในหัวสมองของผู้คนเลยแม้แต่น้อย แต่ละคนหลงยึดติดอยู่กับการไหว้พระอ้อนวอน ขออย่างมงาย เพียงจุดธูป 3 ดอก ก็พากันขอให้องค์เทพหวุ่นชางตี้จิง ประทานตำแหน่งยศถาบรรดาศักดิ์ หารู้ไม่ว่าการได้มาซึ่ง ชื่อเสียง เงินทอง เกียรติยศ ความมั่งมี ศรีสุขนั้นขึ้นอยู่กับการเป็นผู้รู้จักถนอมรักษากระดาษหนังสือตำรานี่เอง”

ท่านหยางเชิง.

“ที่ท่านอาจารย์อธิบายมาก็ชอบด้วยเหตุผล แต่สำหรับโลกปัจจุบันนี้ก้าวสู่ยุคอวกาศแล้ว หากจะมัวมานั่งพูดว่าต้องถนอมรักษากระดาษหนังสือ จะไม่เป็นการกระทำที่ย้อนยุค ไม่เข้ากับสมัยหรอกหรือขอรับ..... ยิ่งคนสมัยนี้จะมีใครยอมเชื่อฟังกันขอรับ!”

พระอาจารย์จี้กง.

"เรื่องการทำบุญสร้างกุศล ไม่ขึ้นอยู่กับยุคสมัย ไม่มีคำว่าล้าสมัย บุญกุศลเป็นสัจธรรมของจริงแท้ ลงมือกระทำ ไม่ว่ายุคใดสมัยใด ผลก็ต้องบังเกิดให้ประจักษ์

การเคารพรัก กระดาษ หนังสือ ที่จริงเป็นบุญกุศลอย่างใหญ่หลวง เสียดาย....ที่ปัจจุบันคนในโลกกลับมองข้ามเรื่องนี้ไปเสีย ถ้าจะพูดถึงความสามารถในการพิสูจน์ค้นพบ คนในยุคนี้ก้าวล้ำไปข้างหน้ามากกว่าในอดีต อย่างเช่นในเรื่อง "การเรียนรู้ของทารกก่อนคลอด" ก่อนหน้านั้นคนส่วนใหญ่ ถือเป็นเรื่องเหลวไหลไม่น่าใส่ใจ แต่มาในปัจจุบันเกี่ยวกับเรื่องนี้ทั้งวงการแพทย์ วิทยาศาสตร์ ต่างก็ยืนยันว่า การให้ความรู้ ให้การศึกษาแก่ทารกตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา เช่น ให้ทารกฟังเพลง อ่านหนังสือนิทานธรรมะให้ลูกในท้องฟัง สามารถส่งผลต่อพฤติกรรม อุปนิสัย ความประพฤติของทารกที่จะเกิดออกมา

แต่ก็นั่นแหละมนุษย์ในโลกกว่าจะลงมือทำอะไร ก็จะมัวเฝ้าตรวจสอบค้นหาข้อพิสูจน์มายืนยัน ทำให้ทุกวันนี้ ผู้คนต่างละเลย "กฎแห่งกรรม" เอาล่ะ....

คืนนี้อาจารย์ จะขอเปิดเผยความลับของสวรรค์บางข้อ เพื่อเป็นข้อคิดเตือนสติแก่ชาวโลก

ข้อที่ ๑. บุคคลใดเป็นผู้ที่เคารพถนอมรักษาตำรับตำรา กระดาษ หนังสือ ต่อไปภายภาคหน้า หากบุคคลผู้นั้นมีลูกหลาน ก็จะได้ลูกหลานที่ชอบศึกษาหาความรู้เล่าเรียนวิชา รักการเขียนอ่านหนังสือ มีระเบียบวินัย รักษาความสะอาด รู้ประหยัดมัธยัสถ์ เป็นเด็กที่ไม่ฟุ้งเฟ้อสุรุ่ยสุร่าย

ทั้งนี้เพราะเหตุที่บรรพบุรุษ พ่อแม่ได้ปลูกฝังบุญกุศลมาดี จึงส่งผลให้ลูกหลานมีอุปนิสัยที่ดีงามและอานิสงส์ดังกล่าวนี้ ก็ยังจะส่งผลสืบต่อไปถึงรุ่นหลาน เหลน โหลน ต่อ ๆ ไป

ข้อที่ ๒. บุคคลใดเป็นผู้ที่เคารพ ถนอมรักษาตำรับตำรา กระดาษ หนังสือ ลูกหลานของบุคคลนั้นจะมีชื่อเสียงเกียรติยศขจรขจาย มีชีวิตที่ราบรื่นและเป็นสุข

ทั้งนี้ เป็นเพราะเหตุที่พ่อแม่รู้จักเคารพถนอมรักษาหนังสือตำรับตำรา อันเป็นการเก็บสะสมบุญกุศลและสร้างสะพานบุญกับองค์เทพ หวุ่นชางตี้จิง ดังนั้น ท่านจึงปกปักษ์รักษาคุ้มครองลูกหลานของเขา

ให้การเล่าเรียนศึกษาศิลปวิชาเป็นได้โดยราบรื่น สามารถประสบความสำเร็จ มีความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต

ข้อที่ ๓. บุคคลผู้ซึ่งรู้จักถนอมรักษา ตำรับตำรา หนังสือ กระดาษ ลูกหลานของเขาเหล่านั้น จะเป็นคนที่รู้จักเก็บหอมรอมริบ สามารถรักษาทรัพย์สินเงินทองไว้ได้ง่าย ไม่ตกหล่นรั่วไหลสูญหาย และยังจะเป็นผู้ห่างไกลจากโรคภัยทางตา

ทั้งนี้เป็นด้วยเหตุผลที่ว่า กระดาษหนังสือ ตำรับตำรา แม้จะเก่าแต่ยังมีคนเก็บถนอมรักษาอยู่ ข้อนี้นับว่า...เขาผู้นั้นได้ปลูกเมล็ดพันธุ์แห่งคุณธรรมที่ดีงามไว้แล้วในตัวเอง

โบราณยังได้กล่าวไว้อีกว่า

"อักษร หนังสือ คือ ของวิเศษล้ำค่าประจำตัว

ทรัพย์สินเงินทอง คือ สมบัติประจำบ้าน"

ตัวอักษรคือสิ่งที่สูงส่ง มิอาจประมาณค่าได้ เพราะเป็นผลิตผลที่บ่งชี้ถึงอารยธรรมของมวลมนุษย์ จึงเท่ากับเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีตัวตน

ถ้าหากพ่อแม่เองยังรู้จักถนอมรักษาสมบัติที่ได้ตัวตนเหล่านั้นได้ ก็จะมีอานิสงส์ส่งผลให้ลูกหลาน

เป็นเด็กที่รู้จักประหยัด มัธยัสถ์ รู้จักเก็บสะสมเงินทองมิให้รั่วไหล และการที่ไม่ดูถูกดูหมิ่น ตำรับตำราหนังสือทั้งหลาย โดยไม่ทิ้งขว้างส่งเดช จะมีอานิสงส์ยังผลให้ลูกหลานไม่มีโรคภัย ความผิดปกติทางตา

ถึงแม้ว่าสาเหตุของการเกิดโรคภัยทางตา จะมีมากมายหลายประการก็จริง แต่บางรายเป็นเพราะในอดีตชาติ ตนเองและบรรพบุรุษเคยลบหลู่ ดูหมิ่นคัมภีร์ธรรมะ หนังสือ ตำราความรู้นี่เอง เป็นการปลูกเหตุแห่งความผิดปกติทางตาโดยกำเนิด และแม้แต่โรคสายตาสั้น มองเห็นไม่ชัดตั้งแต่เกิด

ทุกอย่างล้วนมีเหตุมีผล น่าเสียดายที่ผู้คนทั้งหลาย ไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมซึ่งมองไม่เห็น จึงคิดว่าไม่มี ทำให้ต้องได้รับผลกรรมตอบสนองอยู่ตลอด จะเห็นได้จากการที่มีทารกเกิดมาพร้อมกับความผิดปกติทางสายตามีจำนวนมากขึ้น ๆ

มนุษย์มัวแต่นั่งศึกษาค้นคว้าทางด้านวัตถุ ดังนั้นจึงไม่สามารถได้รับผลลัพธ์ที่ดีโดยสมบูรณ์

ที่กล่าวมาแล้วนั้น คือ เหตุต้นผลกรรมของการถนอมรักษาตำรับตำรา หนังสือ กระดาษ ขอให้ทุกคนที่รู้แล้วพึงสังวรและพิจารณาให้ดี”

ท่านหยางเชิง.

"ได้ฟังธรรมะโอวาทจากท่านอาจารย์ถึงความสำคัญในการถนอมรักษาหนังสือตำราต่าง ๆ แล้ว ศิษย์เองก็เคยพยายามดูแลและปฏิบัติให้ดีที่สุดในเรื่องนี้ แต่ก็ยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร ขอท่านอาจารย์เมตตาชี้แนะเพิ่มเติมว่า ในการถนอมรักษาหนังสือตำราต่าง ๆ ควรทำอย่างไรจึงจะถูกต้องตามมติของฟ้าเบื้องบนขอรับ"

พระอาจารย์จี้กง.

"ดีล่ะ...จากการที่ยุคสมัยนี้วิทยาการเจริญก้าวหน้ามาก ระบบการพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั้งหลายก็พัฒนาขึ้นตามกันไป ไม่ว่าหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร สารคดี หนังสืออ่านเล่น ตลอดจนกล่อง กระดาษห่อ ถุงใส่ของ ฯลฯ มีอยู่ในทุกครัวเรือน ตอนซื้อมาใหม่ ๆ ก็เป็นเงินเป็นทอง แต่พอไม่ใช้แล้ว สักสตางค์แดงเดียวก็ไม่มีใครเอา ส่วนมากผู้คนก็จะพากันโยนทิ้งถังขยะปะปนกับผักเน่า ผลไม้เสีย หมดคุณค่าและราศีของหนังสือ

ฉะนั้น ถ้าหากกระดาษหนังสือที่ไม่ใช้แล้ว เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์เก่า หนังสือนิตยสารเก่า ๆ ควร

รวบรวมมัดกองไว้ต่างหาก บางประเภทอาจนำไปขาย ให้ร้านหนังสือเก่า เพื่อจะเป็นประโยชน์แก่ผู้คนที่ด้อยโอกาสบางอย่าง เช่นหนังสือพิมพ์เก่า ก็สามารถขาย เพื่อจะได้นำไปย่อยสลายแล้วหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่

ด้วยวิธีนี้ไม่เพียงแต่เราจะได้เงินกลับคืนมาบ้าง ยังเป็นการเคารพหนังสือตำราความรู้ โดยเฉพาะบางเล่มเป็นหนังสือธรรมะอันสูงค่า เรายังจะช่วยให้ไม่ต้องเปรอะเปื้อน สกปรก

การเคารพรักษาหนังสือ ตำรับตำรา คัมภีร์ธรรมะต่าง ๆ หมายรวมไปถึง ไม่ใช้หนังสือมาหนุนรองเป็นที่นั่ง ที่ยืนเหยียบ หรือฉีกไปเช็ดสิ่งสกปรกแทนผ้าขี้ริ้ว อันเป็นการลบหลู่ของสูง

หากทำได้ตามที่แนะนำมาแล้ว ก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่รู้จักเคารพถนอมรักษาหนังสือ กุศลผลบุญย่อมบังเกิดให้เห็นในชาตินี้อย่างแน่นอน ส่วนอานิสงส์ที่จะเกิดขึ้นตามไปในภายภาคหน้า ก็ยิ่งมิอาจประมาณได้ ฉะนั้น ขอให้ชาวโลกทั้งหลายจงอย่าได้ดูแคลนในเรื่องนี้”

ท่านหยางเชิง.

“พระโอวาทชี้แนะทุกถ้อยคำช่างเปี่ยมไปด้วยความหวังดีจากใจจริง ๆ ของท่านอาจารย์ ขอให้ผู้

ประพฤติปฏิบัติธรรมทุกท่าน กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี หนังสือ ธรรมะ คัมภีร์คำสอน ตำราความรู้ ล้วนมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ดูแลรักษาอยู่ ยิ่งอักขระภาษาตัวอักษรที่ปราชญ์อริยะ ตั้งแต่ครั้งโบราณได้สร้างไว้ย่อมมีความขลังและศักดิ์สิทธิ์อยู่แล้ว ยิ่งจะต้องเคารพถนอมรักษาให้มาก เพื่อสืบทอดแก่อนุชนรุ่นหลัง อย่ากระทำให้วิบัติสูญสลายไป”

พระอาจารย์จี้กง.

“ในยุคที่มนุษย์มีอารยธรรมอันศิวิไลซ์....มนุษย์ก็ต้องมีการกระทำที่ศิวิไลซ์ขึ้นด้วย ขณะที่ชาวโลกต่างตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกันอยู่ ก็จงอย่าละเลยมองข้ามการถนอมรักษา ภาษา และอักษร

สำหรับอักขระ ภาษา ตัวหนังสือ อาจารย์ขอเป็นตัวแทนเรียกร้องความเห็นใจแทนเหล่าบรรดานักปราชญ์ อริยะโบราณในอดีต ขอให้มนุษย์ทุกเผ่าพันธุ์ทุกชาติทุกภาษาในโลก อย่าได้คิดว่า บุญกุศลคุณงามความดีข้อเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่อยากจะทำ ขอให้ผู้ที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว จงมีความรู้สึกสำนึก ในอันที่จะช่วยกันยกระดับอารยธรรมแห่งจิตวิญญาณของมวล

มนุษยชาติให้สูงขึ้นไป ขอท่านทั้งหลายจงร่วมแรงร่วมใจกันเถิด

วัตถุโบราณภาพวาดโบราณเป็นของมีค่าที่มิอาจประเมินได้ แต่จงอย่ามองข้าม กระดาษ ใบปลิว แผ่นโฆษณา ฉลากติดห่อขนม หรือแสตมป์สักดวงหนึ่ง หากถูกผู้คนเก็บรักษาไว้ถึง 100 ปี มันก็กลายเป็นสิ่งที่ประเมินค่ากันมิได้เลยทีเดียวเช่นกัน

เพราะฉะนั้น..... เรื่องการถนอมรักษากระดาษหนังสือจึงเป็นเรื่องที่มีความผูกพันลึกซึ้งกับกาลเวลาของยุคสมัย

เอาล่ะ.....สำหรับที่นี่ เราเห็นมาพอแล้ว เราไปดูที่อื่นกันบ้างดีกว่า"

ท่านหยางเชิง.

"ขอรับท่านอาจารย์....ศิษย์เตรียมพร้อมแล้ว"

เวลาผ่านไปสักครู่ พระอาจารย์และข้าพเจ้า ก็ได้มาถึงที่โล่งแห่งหนึ่ง พบแต่ถุงพลาสติกใส่ขยะทิ้งอยู่มากมายเรี่ยราด

ท่านหยางเชิง.

"นมัสการเรียนถามท่านอาจารย์ ถุงขยะเกลื่อนกลาดเหล่านี้ มีอะไรที่เป็นธรรมะอีกหรือขอรับ?"

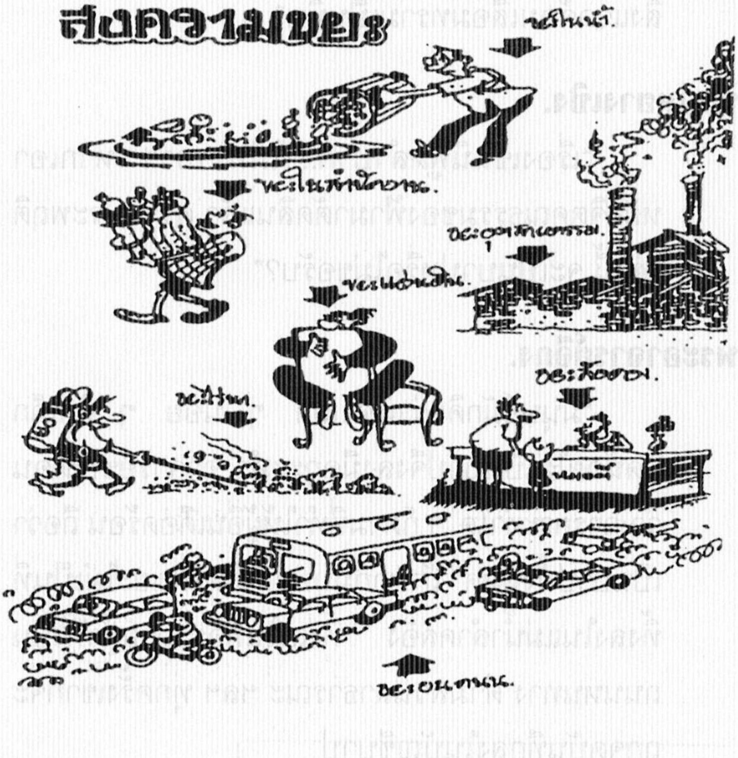
สงครามขยะ
ขยะในน้ำ.
ขยะอุตสาหกรรม.

พระอาจารย์จี้กง.

“ฮ่ะ ฮ่า....นี่คือ การกระทำของคนที่ขาดคุณธรรม เอาขยะของตนทิ้งขว้างส่งเดชไม่เป็นที่ ผลก็คือ ทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมทรามเป็นพิษ”

ท่านหยางเซิง.

“เรื่องเช่นนี้พูดลำบาก....ไม่ทราบว่า หากเอาหลักจิตคุณธรรมของฟ้ามาตัดสินแล้ว ความประพฤติเช่นนี้ จะเป็นบาปหรือไม่ขอรับ?”

พระอาจารย์จี้กง.

“มนุษย์มักคิดว่าเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ผิดเล็กผิดน้อยไม่เป็นบาปจึงลงมือกระทำ อาจารย์ขอเตือนว่า การกระทำใด ๆ ก็ตามที่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ถือว่าเป็นบาปทั้งหมด ถ้าหากมนุษย์คนใดทิ้งขยะไม่เป็นที่ ทิ้งลงในแม่น้ำลำคลอง ทิ้งลงในท่อระบายน้ำทิ้งบนถนนหนทาง ตามสวนสาธารณะ ฯลฯ ทุกครั้งเขาก็จะถูกจดบันทึกลงในบัญชีบาป

ถ้ายังขืนทำอยู่ประจำ เทพยดาผู้มีหน้าที่ดูแลสถานที่นั้น ๆ ก็จะรายงานขึ้นสู่เบื้องบน หากยังไม่ยอมหยุด บุญวาสนาและอายุขัยของบุคคลผู้นั้นก็จะ

ถูกตัดทอนให้สั้นลง ไม่นานเขาก็จะถูกโรคภัยไข้เจ็บมารุมทำร้ายเบียดเบียน

มนุษย์ทั้งหลายจงอย่าคิดว่า ทำอะไรที่คนอื่นมองไม่เห็นไม่เป็นไร การทำให้สภาพแวดล้อมส่วนรวมสกปรกเสียหาย ขาดสุขอนามัยเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม

ในโลกมนุษย์....ผู้ใดประพฤติเช่นนี้ก็มีกฎหมายลงโทษ

ในนรกภูมิ.....ก็ย่อมต้องมีบทบัญญัติลงโทษทัณฑ์บุคคลเหล่านี้เช่นกัน!”

ท่านหยางเซิง.

“ศิษย์ไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่า การทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทางมีบาป คนส่วนใหญ่มักคิดว่า ไม่มีคนมาเห็นสิ่งที่เราทำ จะมีใครที่ไหนมาว่าเราได้ จึงไม่คำนึงถึงคุณธรรมประจำใจ ดังนั้นถ้าศิษย์จะพูดว่า ผู้ใดที่สำรวมระวังตนไม่ทำผิดในข้อนี้ เขาย่อมจะสามารถสะสมบุญกุศลของตนให้เพิ่มพูนขึ้นโดยไม่รั่วไหล ใช่ไหมขอรับท่านอาจารย์?”

พระอาจารย์จี้กง.

“ถูกต้องแล้ว.....เอาล่ะหยางเซิง เราไปดูสถานที่อีกสักหนึ่งแห่งต่อดีกว่า”

เพียงชั่วแวบเดียว แท่นดอกบัวทิพย์ได้พาเราทั้งสองมาถึงสวนผักผลไม้แห่งหนึ่ง

ท่านหยางเซิง.

"โอโฮ้!.....ทั้งสวนเต็มไปด้วยผักเขียวขจี และสตรอเบอรี่ลูกโตสีสวยสุดน่ารับประทาน......

ท่านอาจารย์พาศิษย์มาที่นี่ด้วยเหตุใดหรือขอรับ?"

พระอาจารย์จี้กง.

"เพราะว่าในโลกยุคปัจจุบันนี้ ความสมดุลของฟ้าดิน ธรรมชาติได้ถูกคุกคามทำลายไปเสียแล้ว ผลพวงจากความผิดพลาดนี้ ทำให้พลังแห่งความชั่วและเชื้อโรคร้ายต่าง ๆ ได้แพร่ขยายออกไป จนทั่วทุกมุมโลก

อาทิเช่น ในเรื่องพืชพันธุ์ธัญญาหารที่มนุษย์อาศัยหล่อเลี้ยงชีวิต เมื่อสมดุลของสัตว์ในธรรมชาติเสียไปเพราะน้ำมือมนุษย์ ผลิตผลต่าง ๆ ทางเกษตรก็จะถูกคุกคามจากหนอน แมลง มากัดกินทำลายจนเสียหาย ดังนั้น เพื่อจะรักษาผลผลิตของตน มนุษย์จึงคิดหาวิธีป้องกัน ด้วยการใช้ยาฆ่าแมลง โดยมีข้อระบุกำหนดให้ใช้ผสมอย่างเจือจางและหลังจากที่ผลผลิต

โตเต็มที่ สามารถเก็บขายได้ก็ต้องทิ้งไว้สักระยะหนึ่ง เพื่อให้ยาฆ่าแมลงที่ฉีดพ่นหมดฤทธิ์ไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค

แต่ทว่ามันไม่เป็นเช่นนั้น....เพราะความโลภมากของมนุษย์ หวังแต่เงินทองจนไม่มีจิตคุณธรรมหลงเหลือ พืชผักผลไม้ที่ยังไม่ถึงกำหนดก็เก็บออกขาย ทำให้ผู้คนที่ซื้อไปบริโภคต้องเจ็บไข้ได้ป่วย บางรายร้ายแรงถึงขั้นเป็นมะเร็งในตับ เพราะพิษของยาฆ่าแมลงที่ตกค้างอยู่ในพืชผักผลไม้นั่นเอง!

เพียงเพราะอยากได้กำไรมาก ๆ ทำให้พวกเขามองข้ามชีวิตของผู้อื่น เวลานี้เมืองนรกจึงเต็มไปด้วยวิญญาณบาปประเภทนี้มากมาย!

แต่สำหรับสวนอันงดงามที่เจ้าเห็นอยู่ขณะนี้ เจ้าของสวนเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติธรรม มีจิตศรัทธากราบไหว้เคารพบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่เป็นกิจวัตร ดังนั้นในการดูแลผักผลไม้ในสวน เขาจึงเลือกให้สมุนไพรธรรมชาติที่ไม่เป็นพิษมาฉีดพ่นป้องกันแมลงศัตรูพืช แม้ว่าจะป้องกันได้ไม่ทั่วถึงทั้งหมด เขาก็ยอมที่จะได้กำไรลดน้อยไปบ้าง ยังดีกว่าร่ำรวยเงินทองด้วยการขายพืชผักผลไม้ที่คร่าทำลายชีวิตและสุขภาพของผู้อื่น

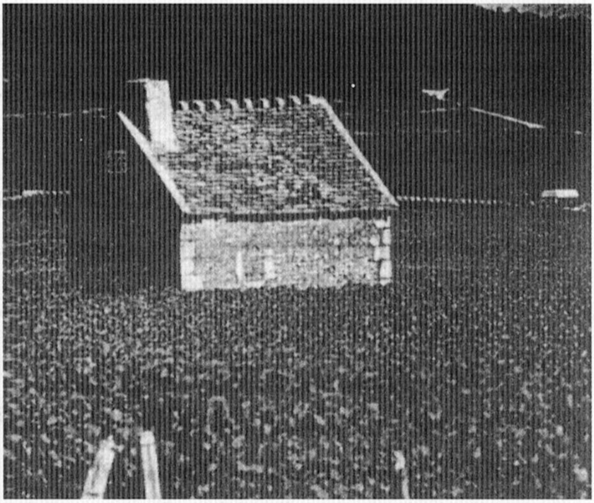

จิตใจที่ตั้งมั่นด้วยคุณธรรมเช่นนี้เอง ทำให้เทพยดาอารักษ์ พระภูมิเจ้าที่แห่งนี้จดบันทึกและรายงานการกระทำของเขาให้เบื้องบนทราบ สิ่งศักดิ์สิทธิ์เบื้องบนจึงได้อวยพรประทานความเจริญรุ่งเรืองและอยู่เย็นเป็นสุข ให้แก่ครอบครัวของเขามาโดยตลอด

ตั้งแต่โบราณกาลจวบจนถึงยุคปัจจุบันที่โลกเจริญ มนุษย์ทั้งหลาย ก็ยังคงอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม บุญบาปมีผลตอบสนองอย่างแน่นอน ไม่เคยผิดพลาดแม้แต่น้อย อาจารย์หวังว่า ชาวโลกทั้งหลายอย่ามุ่งหวังแค่ผลประโยชน์ส่วนตัวเพียงฝ่ายเดียว จนถึงกับทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเสียหาย

มิเช่นนั้นแล้ว......จะหนีไม่พ้นกฎแห่งกรรม ดังพระพุทธวจนะที่ว่า “ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว” มิหนำซ้ำบาปกรรมยังจะตามสนองไปถึงลูกหลานของตัวเองอีกด้วย

เมื่อกรรมตามทัน จะมานึกเสียใจ อยากกลับตัวกลับใจ ก็สายไปเสียแล้ว หยางเชิง...วันนี้อาจารย์ได้นำเจ้าท่องโลก ชี้ธรรม ให้เห็นจุดดีจุดด้อยของสังคมโลกปัจจุบัน พร้อมทั้งแนะวิธีพบบุญให้แก่สาธุชนทั้งหลาย นำไปพิจารณาเป็นข้อเตือนใจแล้ว

เอาล่ะ..ได้เวลาที่จะต้องกลับตำหนักพระสถานธรรมกันแล้ว”

จากนั้นแท่นบัวอันเป็นอาสนะทิพย์ได้พา พระอาจารย์จี้กงพระอรหันต์ผู้นำทางจิตวิญญาณและข้าพเจ้าหยางเชิง ให้กลับถึงยังห้องพระโดยสวัสดิภาพ

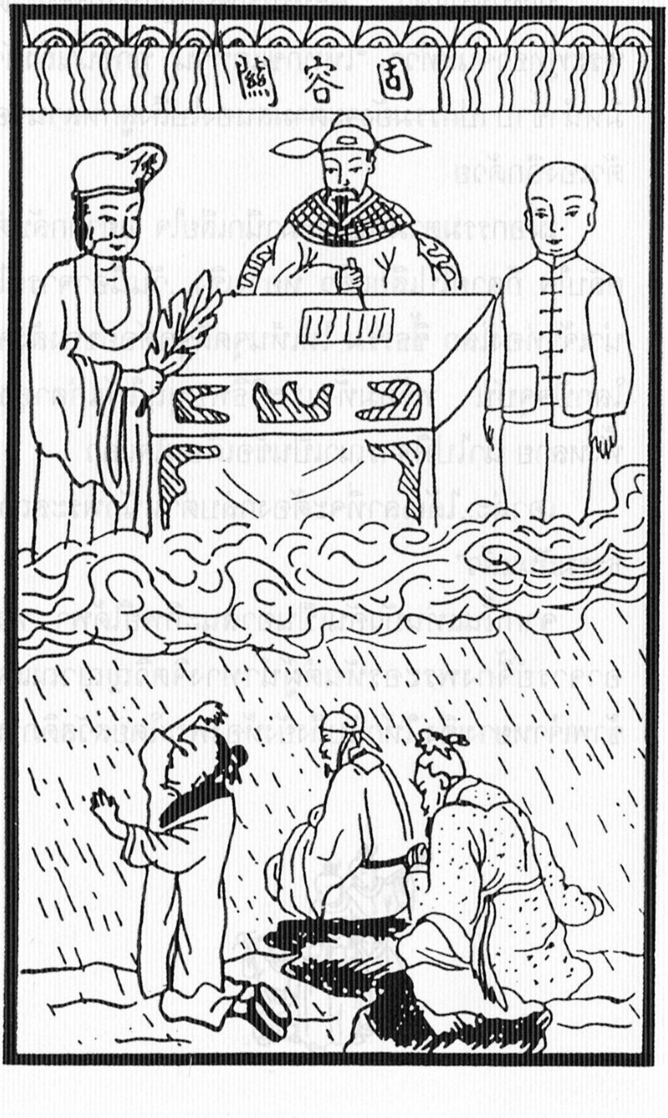

ภาคผนวก
ท่องด่านที่หกของจิ๋วหยังกวน
ด่านแต่งโฉม
遊九陽第六關 固容關
(กู้หยงกวน)
วันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2525

พระพุทธะจี้กงประทับทรง โปรดนำด้วยโศลกความว่า :

ปลงให้เห็น เป็นชั่วร้าย ให้อายตนะหก
จิตหมดจด ปลดอบาย ไปวิมุติ
ติดรูปลักษณ์ ชักนำไว้ ไปไม่หลุด
ทุกคำพูด ฉุดช่วยพร่ำ ย้ำบำเพ็ญ

พระฯ จี้กง : เวลาท่องด่านจิ่วหยังสำหรับคืนนี้มาถึงแล้ว ฉงชิวเตรียมตัวไปกันเถอะ

ฉงชิว : ขอรับ คืนนี้เราจะไปท่องที่ไหนกันหรือขอรับ พระอาจารย์

พระฯ จี้กง : คืนนี้เราจะไป **"ด่านแต่งโฉม"** ด่านที่หกของจิ่วหยังกวน

ฉงซิว : “ด่านแต่งโฉม” ชื่อแปลก ไม่รู้หมายความว่าอะไร

พระฯ จี้กง : อีกประเดี๋ยวก็รู้ รีบนั่งให้ดีเถอะ

ฉงซิว : ขอรับ ศิษย์นั่งดีแล้ว เชิญพระอาจารย์ได้

พระฯ จี้กง : หลับตา...บินได้...ถึงแล้ว

เบื้องหน้าเป็นด่านที่หกของจิ่วหยังกวน นายด่านกับผู้ติดตามยืนรอเราอยู่ที่นั่นแล้ว

พระฯ นายด่าน : กราบคารวะพระฯ จี้กง ขอต้อนรับนักบุญฉงซิวมาเยือน

ฉงซิว : ศิษย์ฉงซิวกราบคารวะพระองค์นายด่าน พร้อมทั้งเซียนผู้อาวุโสทุกพระองค์ คืนนี้ได้ติดตามพระอาจารย์จี้กงมาชมด่านของพระองค์ เพื่อหาข้อมูลสร้างหนังสือ ขอได้โปรดชี้แนะ

พระฯ นายด่าน : ฉงซิวเกรงใจเกินไป เจ้ากับพระพุทธะจี้กงมาตามพระโองการฯ เราจะต้องช่วยเหลือเต็มที่ ทูลเชิญพระอาจารย์ เชิญฉงซิวเข้าพักผ่อนข้างในสักครู่

ฉงซิว : ขอรับ ขอบพระทัยพระองค์นายด่าน

สองข้างประตูพระตำหนักมีกลอนคู่ ความว่า

“เตือนเจ้าเหล่าชายหญิง เร็วไว แก้ไขผิดพลาด

อย่าได้ประมาท เราคาดโทษ หรือโปรดชม”

พระฯ นายด่าน : ทูลเชิญพระพุทธะจี้กงและเชิญฉงซิวโปรดนั่ง พนักงานข้างใน ถวายน้ำชา

พระฯ จี้กง : ฉงซิว เจ้ามีปัญหาอะไร ฉวยโอกาสทูลถามพระองค์นายด่านเสีย

ฉงซิว : ขอรับ ทูลถามพระองค์ว่า เหตุใดด่านนี้จึงได้ชื่อว่า **"แต่งโฉม"**

พระฯ นายด่าน : ผู้บำเพ็ญเมื่อมีชีวิตอยู่ หากปฏิบัติธรรมชอบเอาหน้า หรือไม่สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเบื้องบน ไม่เห็นค่าพืชพันธุ์ธัญญาหาร หรือชอบแต่งตัวเฉิดฉายยิ่งกว่านั้นคือ ไม่เคารพปราชญ์เมธีทิ้งขว้างเหยียบย่ำข้อเขียนของท่าน ด่านนี้ก็จะจัดการแต่งโฉมให้โดยไม่คิดค่าป่วยการ

ฉงซิว : "ด่านแต่งโฉม" จะทำให้ผู้บำเพ็ญสำนึกแก้ไขได้อย่างไรหรือขอรับ

พระฯ นายด่าน : ภายในด่านของเรา ยังมีอีกเก้าด่านย่อย แต่ละด่านมีวิธีการต่างระดับกัน

ด่านที่ 1-2-3 ให้ฝนพรำลงบนร่างผู้บำเพ็ญ

ด่านที่ 4-5-6 ให้ฝนกระหน่ำใหญ่

ด่านที่ 7-8-9 ให้น้ำโคลนรดราด

นี่เป็นระดับการแต่งโฉมของด่านจิ่วหยัง

ตัวอย่าง เช่น **ผู้บำเพ็ญที่ชอบสุรุ่ยสุร่าย ชอบแต่งหน้าฉูดฉาด เลือกกินอาหารชั้นสูง รังเกียจอาหาร ไม่มีระดับหรือก่อนไหว้พระไม่ล้างหน้า หวีผม จะต้องเอามาแต่งโฉมใหม่ที่ด่านนี้ทั้งนั้น**

ฉงซิว : โอ้โฮ ผู้บำเพ็ญจะต้องรอบคอบ ระมัดระวังทุกเรื่องเชียว ม่ายงั้นพลาดนิดเดียวมีหวังได้ชิมลางทุกด่านเลย

พระฯ จี้กง : ขอรบกวนท่านนายด่านได้โปรดบัญชาให้นำไปหาข้อมูลในสถานที่จริงด้วย

พระฯ นายด่าน : น้อมรับ ให้นายทะเบียนนำพระพุทธะจี้กงกับฉงซิวไปยังด่านย่อยด่านแรกของด่านนี้

นายทะเบียน : ผู้น้อยน้อมรับ ทูลเชิญพระฯ จี้กงและขอเชิญนักบุญฉงซิวตามผู้น้อยมา

ฉงซิว : พระอาจารย์ขอรับ เรามาหาข้อมูลทำไมไม่ไปดูทุกด่านย่อยล่ะ ดูแต่ด่านย่อยด่านเดียวของด่านใหญ่ไม่น้อยไปหรือขอรับ

พระฯ จี้กง : อันที่จริง จิ่วหยังกวนก็มิให้เปิดเผยแก่ชาวโลกง่าย ๆ อยู่แล้ว หากมิใช่เบื้องบนเมตตา แม้แต่ด่านย่อยด่านเดียวก็ไม่มีทางได้เห็น

การสร้างหนังสือเล่มนี้ก็มิใช่จะนำเอาเรื่องราวของผู้บำเพ็ญที่ถูกลงโทษอยู่ในแต่ละด่านมาเปิดเผยแก่ชาวโลก หลักใหญ่เพียงต้องการให้ผู้บำเพ็ญรู้ว่า มีจิ่วหยังกวนอยู่ ณ ที่นี้

และเพื่อจะให้ผู้บำเพ็ญเข้าใจว่า การจะบรรลุจริงจะต้องลบล้างอุปนิสัยความเคยชิน ไม่ดี ของปุถุชนให้หมด

ผู้บำเพ็ญทั้งนั้นล้วนมีรากฐานบุญมาก่อน ท่องด่านย่อยเพียงด้านเดียวก็รู้ระดับธรรมแล้ว ถ้าท่องทุกด่านย่อยหลายปีก็ท่องไม่ทั่ว ที่เราท่องกันอยู่นี้เลือกเฉพาะที่เป็นตัวอย่างของทุกด่านเท่านั้น

ฉงซิว : อย่างนี้นั่นเอง ศิษย์เข้าใจแล้ว

นายทะเบียน : ถึงแล้ว เบื้องหน้าก็คือ ด่านย่อยของด่านแต่งโฉม

พระฯ ผู้คุม : ยินดีต้อนรับพระพุทธะจี้กงกับนักบุญฉงซิว ผู้น้อยเฝ้ารับอยู่ที่นี่นานแล้ว

พระฯ จี้กง : ไม่ต้องคารวะหรอก รีบพาเราเข้าไปชมเถิด

พระฯ ผู้คุม : น้อมรับพระบัญชา ได้โปรดตามข้าพเจ้ามา

ฉงซิว : โอ้โฮ ผู้บำเพ็ญเยอะแยะ นั่งอยู่กับพื้น เหนือศีรษะพวกเขาไม่รู้ฝนพรำลงมาจากไหนไม่ขาดสาย ตากฝนกันนาน ๆ อย่างนี้ ไม่เป็นหวัดแย่หรือขอรับ

พระฯ ผู้คุม : ข้าพเจ้าจะเรียกมาให้คำตอบสักสองสามคน สามคนนั้นรีบมากราบพระพุทธะจี้กง และคารวะท่านนักบุญฉงซิว มือทรงเอกของเทวสถานไถจงฉงเซิงเสีย

ทั้งสองท่านรับสนองพระโองการให้มาหาข้อมูลสร้างหนังสือบุญ รีบเล่าเรื่องราวเมื่อครั้งบำเพ็ญอยู่ในโลกว่า เหตุใดจึงต้องถูกขังอยู่ที่นี่โดยละเอียดด้วย

ผู้บำเพ็ญ ก. ข. ค. : กราบคารวะพระพุทธะจี้กงและนักบุญฉงซิว

ฉงซิว : เชิญผู้อาวุโสทุกท่านตามสบายเถิด

พระอาจารย์ขอรับ ทั้งสามคนนี้ตากฝนกันเปียกโชก หนาวสั่น พระอาจารย์จะโปรดเมตตาให้พวกเขาได้อบอุ่นสักครู่ได้ไหมขอรับ

พระฯ จี้กง : ได้ เพื่อเห็นแก่การสร้างหนังสือ

เอ้า, ดูบุญฤทธิ์ของอาจารย์ โอม...เสร็จแล้ว

ผู้บำเพ็ญ ก. ข. ค. ขอบพระคุณพระพุทธะจี้กง ได้โปรดเมตตาเราทั้งสามรู้สึกอบอุ่นขึ้นทันที ไม่หนาวอีกแล้ว

ฉงซิว : พระอาจารย์ขอรับ พัดในมือของพระองค์ ช่างวิเศษแท้ ถ้าต้องการเย็นก็เย็นทันที จะให้ร้อนก็อุ่นทันที พระบุญญาภินิหาริย์กว้างไกลแท้

พระฯ จี้กง : อย่ามัวแต่ชื่นชม สัมภาษณ์ได้แล้ว

ฉงซิว : ขอรับ

เรียนถามอาจารย์ท่านนี้ เหตุใดจึงถูกขังอยู่ที่นี่

ผู้บำเพ็ญ ก. : ครั้งมีชีวิต ฉันบำเพ็ญธรรมหนทางตรง บำเพ็ญตนฉุดช่วยผู้คนไม่ย่อท้อ รวมความแล้วไม่มีอะไร บกพร่อง

ฉันเป็นคนตรง งานบุญ งานเพื่อสาธารณชน ไม่เคยรองจากใคร ด้านการบำเพ็ญยิ่งปฏิบัติจริงจัง

แต่ด้วยจุดด่างเพียงนิดเดียว จึงถูกคุมขังอยู่ที่นี่

ฉงชิว : ท่านผู้อาวุโส มีข้อบกพร่องจุดเล็ก ๆ อย่างไรหรือ

ผู้บำเพ็ญ ก. : เมื่อครั้งมีชีวิต **ไม่เห็นค่าของหนังสือที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เขียนไว้ เวลาจะเช็ดโต๊ะก็เอามาใช้เช็ดแทนผ้าขี้ริ้ว ใช้รองหนุนสิ่งต่างๆ เหยียบย่ำทำลายกระดาษที่จารึกอักษร** พอตายฉันก็ถูกพระกุมาร กุมารีรับลงไปถอนทะเบียนชื่อคนตายในนรก

เดิมทีคิดว่าตัวเองจะได้บรรลุแดนวิมุติ ไม่คิดว่าจะถูกรับตัวมาที่ด่านแต่งโฉม พระองค์นายด่านบอกว่า **ฉันไม่เคารพหยาดเลือดจากแรงใจ (มันสมอง) ของอริยเมธี ใช้กระดาษที่จารึกอักษรอย่างต่ำช้า** จึงถูกตัดสินให้สำนึกผิดอยู่ที่นี่สี่สิบเก้าวัน ต้องนั่งตากฝนอยู่ในด่านทุกวันตลอดเวลา

บัดนี้ได้คิดแล้วว่า เมื่อก่อนเหลวไหล ไม่ควรเลยหวังว่าผู้บำเพ็ญในโลกจะได้เคารพรักในคุณค่าของกระดาษ และอักษร และยิ่งจะต้องตักเตือนคนทั่วไปให้รู้สึกเสียดาย

มิฉะนั้นวันข้างหน้าก็จะต้องมารับโทษในด่านนี้เหมือนกัน

ถึงเวลานั้นก็จะไม่สวยเสียแล้ว

ฉงซิว : ขอบพระคุณผู้อาวุโสที่ให้ความกระจ่าง เชื่อว่าเสียงจากใจของท่าน จะทำให้ผู้บำเพ็ญรีบแก้ไขตัวเอง

เรียนถามผู้อาวุโสหญิงท่านนี้ เหตุใดจึงถูกขังอยู่ที่นี่

ผู้บำเพ็ญ ข. : เล่าไม่ถูก เมื่อครั้งมีชีวิต ฉันได้ถวายตัวเป็นพระบุตรีของพระแม่สระมรกต เอี่ยวติ๊กิมบ้อ หรือเอี๋ยวฉือจินหมู่เบื้องบน

ฉันกราบไหว้ด้วยความศรัทธายิ่ง กล่อมเกลาผู้คนให้กลับคืนสู่พระแม่ฯ อยู่ชั่วชีวิต ปฏิบัติธรรมตามสัมมาวิถีและตั้งใจศึกษาธรรมะ แต่ด้วยจิตใจฟุ้งเฟ้ออยู่นิดเดียว วันนี้จึงต้องตกลงมาอยู่ในด่านแต่งโฉมนี่ ไม่คุ้มกันเลย

ฉงซิว : ผู้อาวุโสหญิงผิดในข้อไหนล่ะ

ผู้บำเพ็ญ ข. : จะว่าไป ฉันบำเพ็ญจริงจัง เพียงแต่ชอบแต่งตัวหรูหราสักหน่อย ทุกครั้งที่เห็นเสื้อผ้าสวยทันสมัยจะพอใจจ่ายซื้อ เพื่อให้ผู้บำเพ็ญด้วยกันชมว่า ฉันแต่งตัวสวย

ตอนที่ตาย ฉันคิดว่าพระแม่สระมรกตจะส่งใครมารับฉันไป ไม่คิดว่าจะถูกนำตัวมาที่นี่

พระองค์นายด่านบอกว่า **"ผู้บำเพ็ญพึงดำเนินชีวิตอย่างสมณะ เสื้อผ้าหรูหราล้วนเป็นของฟุ่มเฟือย**

ฉาบฉวย คนที่รักความฉาบฉวยอย่างนี้ จะกลับไปเฝ้าพระแม่องค์ธรรมได้อย่างไร จึงได้ตัดสินให้ฉันสำนึกผิดอยู่ที่นี่สี่สิบเก้าวัน”

บัดนี้กว่าจะสำนึกถึงความฟุ้งเฟ้อ ชอบหรูหราที่ผ่านมาก็สายเสียแล้ว

หวังว่า พี่น้องผู้บำเพ็ญในโลกอย่าเอาเยี่ยงอย่างฉันเป็นอันขาด

เราแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยกันเท่านั้นก็พอแล้ว

ฉงซิว : ขอบพระคุณ เชื่อว่าคำเชิญชวนของท่านคงได้รับการสนองตอบอย่างแน่นอน

เรียนถาม อาวุโสท่านต่อไปว่า เหตุใดจึงถูกขังอยู่ที่นี่

ผู้บำเพ็ญ ค. : ฉันเป็นนักบวชในนิกายไตรวิสุทธิ์ (ซันชิง) เมื่อมีชีวิตอยู่ได้บำเพ็ญโดยศรัทธา มีลูกศิษย์ลูกหามากมาย ทุกวันอาทิตย์สานุศิษย์จะพากันมาฟังการบรรยายธรรมจากฉัน เมื่อมีศิษย์มาก สักการะลาภก็ยิ่งมาก มีทั้งข้าวสาร ของกิน ของใช้ นำมาให้อุดมสมบูรณ์ ทำให้ฉันไม่เห็นคุณค่าของสิ่งเหล่านั้น บัดนี้ถูกขังอยู่ที่นี่ กว่าจะสำนึกก็สายเสียแล้ว

ฉงซิว : ผู้อาวุโสทำผิดอย่างไรหรือ

ผู้บำเพ็ญ ค. : ด้วยเหตุที่ศิษย์และสาธุชนมากมายพากันนำข้าวสารมาถวาย เมื่อได้มาง่ายก็กินทิ้งกินขว้างอย่างไม่รู้ตัว กินไม่หมดก็เททิ้ง ค้างคืนก็เททิ้ง เมื่อมีศิษย์มาเชิญให้ไปฉันที่บ้านด้วยความศรัทธายิ่ง ฉันก็ไม่ได้พิจารณาถึงจิตใจของเขา ถ้าถวายอาหารไม่ถูกปากก็จะไม่พอใจ ทำให้สานุศิษย์ที่อยากเชิญฉันไปที่บ้านต้องหาอาหารตระเตรียมกันวุ่นวาย ด้วยเกรงว่าจะไม่ถูกปากถูกใจฉัน

ชั่วชีวิตก็ผ่านไปอย่างนี้

เนื่องจากได้ฉุดช่วยผู้คนให้ได้ปฏิบัติธรรมเป็นบุญ เมื่อตายพญายมจึงไม่อาจตัดสินความผิดของฉันได้ จึงส่งให้ข้ามสะพานทองไป

ขณะนั้นฉันกระหยิ่มใจว่าจะได้เสวยสุขแล้ว ไม่คิดว่าจะถูกส่งมาที่นี่ พระองค์นายด่านว่า **ฉันเป็นครูบาอาจารย์ ไม่พิจารณาศรัทธาจิตของสานุศิษย์ เอาแต่โลภลิ้นกินอร่อย ไม่รู้สัจธรรมที่ว่า "จิตสงบแท้แม้รากผักก็หอมหวาน"** พระองค์จึงตักเตือนผู้บำเพ็ญให้กินอาหารอย่างไม่รู้รส

ฉันถูกตัดสินให้เข้าสำนึกใน **"ด่านแต่งโฉม"** ครึ่งปีเพราะไม่เห็นค่าของอาหาร เสียใจจริงๆ

หวังว่า ผู้บำเพ็ญทั้งหลายจะได้เห็นคุณค่าของธัญญาหาร ต้องสำนึกว่าข้าวแต่ละเม็ดกว่าจะได้มาไม่ใช่ง่าย อย่าเห็นแก่กิน จะได้ไม่ต้องถูกส่งมาสำนึกผิดที่นี่ มิฉะนั้นจะเสียใจภายหลัง

ฉงซิว : ขอบพระคุณผู้อาวุโสที่ได้อธิบายชัดเจน เสียงจากใจของท่านจะกระจายออกไปในหนังสือ ทำให้ผู้คนรู้สำนึกกัน

พระฯ ผู้คุม : ท่านทั้งสาม เล่าจบแล้วกราบลาพระพุทธะจี้กง และนักบุญฉงซิวได้

พระฯ จี้กง : คืนนี้ค่ำมากแล้ว ฉงซิว เรารีบกลับตำหนักฯ กันเถอะ

พระฯ ผู้คุม : กราบส่งพระฯ จี้กง น้อมส่งนักบุญฉงซิว

พระฯ จี้กง : รบกวนท่านช่วยขอบพระคุณพระองค์นายด่านแทนอาตมาด้วย

นกเผิงใหญ่มาถึงแล้ว ฉงซิวรีบขึ้นไป

ฉงซิว : ขอรับ ศิษย์นั่งดีแล้ว พระอาจารย์โปรดเดินทางได้

พระฯ จี้กง : เอ้า หลับตา บินได้

ถึงฉงเซิงถัง วิญญาณฉงซิวกลับเข้าร่างดังเดิม

(จากหนังสือ จิ่วหยังกวน สถานเคี่ยวกรำผู้บำเพ็ญ บทที่ 9)

ท่องนรกขุมที่ 6

พระโพธิสัตว์กวนอิมประทับทรง

กลอนว่า : *ชาวโลกไม่รู้ประดิษฐ์อักษรยาก*
ศึกษามากดุจดาวเดือนกาลทินกร
ปราชญ์เมตตาสอนเรียนกวีกลอน
ราษฎรไม่รักอักษรดั่งชีวา

พระโพธิสัตว์กวนอิม : ทุกวันนี้การศึกษาของคนเราสูงขึ้น คนที่มีความรู้ก็มาก ก็เพราะความรู้ได้ก้าวสู่ยุคอวกาศ และรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา กลับลืมวัฒนธรรมจีนอันยาวนานจนหมดสิ้น คนส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ก็ขว้างทิ้งไม่เหลียวแล โดยเฉพาะเอาหนังสือพิมพ์ใช้ห่อของใช้แทนผ้าเช็ดโต๊ะ หรือใช้แทนกระดาษชำระ บ้างก็เอาหนังสือพิมพ์เผาไฟต้มน้ำ คืนนี้ อาตมาจะพาศิษย์ไปท่องนรกขุมที่ 6 ชมนรกอุจจาระ นรกตอกหน้า นรกผ่าเอว นรกลอกหนัง ชมนรกน้อยในนรกขุมที่ 6 แล้วพรุ่งนี้จะไปท่องนรกขุมที่ 7 ลูกศิษย์ตั้งปณิธานดั่งพระโพธิสัตว์ อาตมาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายมีหรือจะไม่ช่วยเจ้าสมหวัง เจ้าตั้งปณิธานจะแบกภาระ ฉุดช่วยวิญญาณเดิมให้หลุดพ้นจากทะเล

ทุกข์ เจ้าจะต้องบรรลุตามความตั้งใจ สวรรค์จะไม่ทำให้เจ้าผิดหวัง แต่เจ้าจะต้องใส่ใจตลอดเวลา จึงไม่ทำให้เบื้องบนผิดหวัง

หลี่อิ๊ด : ศิษย์เข้าใจครับ และขอถือโอกาสนี้ ยินยอมยินดีร่วมใจกับฟ้าดินรับภาระโปรดเวไนย์ จึงไม่เสียเที่ยวที่เกิดมาเป็นคน ชีวิตที่เหลืออยู่นี้ ศิษย์จะรับใช้เบื้องบนเต็มความสามารถ อาจารย์โปรดวางใจ วิญญาณที่ดี วิญญาณพเนจร วิญญาณผีตายโหง วิญญาณทารก วิญญาณดุร้าย ฯลฯ ล้วนเป็นภาคส่วนหนึ่งของพระแม่องค์ธรรม ศิษย์จะลุยน้ำลุยไฟก็ยอม ขอเพียงได้ฉุดช่วยเวไนย์ นับเป็นหน้าที่ของศิษย์แล้วครับ

พระโพธิสัตว์กวนอิม : เตรียมขึ้นดอกบัว มุ่งไปนรกขุมที่ 6

หลี่อิ๊ด : ศิษย์นั่งเรียบร้อยแล้ว อาจารย์ออกเดินทางได้แล้วครับ

พระโพธิสัตว์กวนอิม : โลกเราทุกวันนี้ เราจะเห็นมีอุบัติภัยเกิดขึ้นตามที่ต่าง ๆ แทบไม่เว้นแต่ละวัน ก็เพราะจิตของมนุษย์โลกเกินไป รักหน้ารักตา ต่างชิงเด่นชิงดีทั้งนี้ทั้งนั้น ทั้งนี้ทั้งนั้น เภทภัยทั้งหลายเกิดจากตัวเองทั้งนั้น มิใช่ว่า สวรรค์ไม่เมตตา เภทภัยทุกวันนี้ เพียงเป็นการตักเตือน ชาวโลกอย่าทำบาปอีกต่อไป ควรสำนึกผิด คนเราอยู่ในโลกนี้เพียงไม่กี่สิบปี ควรอาศัยร่างปลอมนี้บำเพ็ญตนทุกวัน ควรทบทวนตัวเองหลายครั้งว่า วันนี้

เราทำผิดอะไรหรือเปล่า ได้ทำอะไรที่ล่วงเกินผู้ใหญ่ หรือทำผิดศีลข้อไหน พวกเราควรทบทวนทุกวันนะ

พระโพธิสัตว์กวนอิม : พวกเรากำลังออกมาต้อนรับพวกเรา เพื่อไปชมแดนนรก

สัสดี : ข้าได้รับคำสั่งเจ้านายมาต้อนรับท่านทั้งสอง ขอคารวะท่านพุทธโบราณและผู้มาเยือน เชิญเดินตามข้าไปชมแดนโทษนรกขุมน้อย

พระโพธิสัตว์กวนอิม : ไม่ต้องเกรงใจ เชิญท่านนำทาง

สัสดี : ข้างหน้านี้เป็นนรกอุจจาระ กลิ่นเหม็นเหลือทน ขอท่านอาจารย์และคนทรงโปรดอภัย

พระโพธิสัตว์กวนอิม : ข้ามีลูกกลอนกันเหม็น ให้หลี่อิ๊ดกินเข้าไปเสีย ขอให้ผู้คุมไม่ต้องกังวล

สัสดี : ไม่ต้องไปก็ได้ เพราะข้างในสกปรกเกินไป

หลี่อิ๊ด : สภาพข้างในเป็นอย่างไร ขออธิบายย่อ ๆ ก็พอ

สัสดี : ภายในนรกมีแต่ท่อน้ำโสโครกสารพัดกลิ่น วิญญาณบาปถูกโยนลงไป ผลุบ ๆ โผล่ ๆ ออกมาไม่ได้ ไม่ต่างกับหนอนไชอุจจาระยังไงยังงั้น ข้างหน้าเป็นนรกวัวควายและม้า ยังมีนรกตอกหน้า พวกเราลองไปชมก็ได้ เดินไม่กี่ก้าวก็มาถึงนรกข้างใน เห็นม้าและวัวควายจำนวนมาก ไม่มีการผูกติดกับเสา ปล่อยให้วิ่งไปวิ่งมา

บนพื้น โดยมีวิญญาณบาปมากมายนอนอยู่ ถูกตีน ม้าวัวควายวิ่งเหยียบ ต่างร้องครวญครางด้วยความ เจ็บปวดจะลุกขึ้นก็ไม่ได้ ใบหน้าตามตัวเต็มไปด้วย อุจจาระของม้าและวัวควาย ดูแล้วไม่เหมือนคนเลย

หลี่อ๊ด : ศิษย์เห็นวิญญาณบาปมากมาย ถูกผูกติดกับเสา ยังมียมทูตจำนวนมาก หยิบเข็มเหล็กยาวราว 8-9 นิ้ว ที่ถูกเผาไฟจนแดงฉาน ตอกตามใบหน้าของวิญญาณ บาปอย่างไม่ปรานี วิญญาณเหล่านั้นต่างร้องขอชีวิต ว่า นับจากวันนี้เป็นต้นไป พวกเขาจะสำนึกผิดแล้ว อย่าลงโทษพวกเขาอีกเลย

ยมทูต : พวกข้าไหนจะฟังพวกเจ้าพูดเพ้อเจ้อ กลับใช้ เหล็กตีลงไปอย่างแรง เสียงของวิญญาณบาปร้อง อย่างน่าสงสาร

หลี่อ๊ด : โอ้ พวกยมทูตดุร้ายจริง ๆ ทุกคนลงโทษอย่างเอาจริง เอาจัง ใช้เข็มเหล็กตีเข้าบนใบหน้าของวิญญาณบาป สงสารวิญญาณบาป ร้องจนเสียงหลงก็ไม่มีใคร เหลียวแล ทั้งเลือดทั้งน้ำตานองเต็มหน้า โทษทัณฑ์ แบบนี้ยังไม่เคยพบเห็นบนโลกมนุษย์เลย นับเป็น ครั้งแรกที่ได้พบเห็น โอ้ บทลงโทษในนรกรุนแรง น่ากลัวมาก เป็นความจริง

ขอเรียนถามท่านสัสดีพวกเขาทำบาปอะไรหรือ

ตอนมีชีวิตอยู่

สัสดี : นรกที่มีม้าวัวควายนั้น วิญญาณบาปเหล่านั้นตอนมีชีวิตอยู่ ไม่ทะนุถนอมตัวอักษร ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ หนังสือธรรมะ หรือกระดาษที่มีตัวอักษร โยนทิ้งตามใจชอบ ไม่ว่าด้านหน้าหรือด้านหลังของโรงเจหรือวัดวาอาราม ชอบเทน้ำโสโครกลงพื้น หรือเอาหญ้าที่ปนด้วยขี้วัวขี้ควายไปกองไว้ หรือปล่อยให้ห้องพระหรือในครัวเลอะเทอะสกปรก หรือไม่ก็เก็บสะสมหนังสือลามก ไม่เอาไปเผาทำลาย บางคนกลับไปตีพิมพ์ออกจำหน่าย บางคนไม่เชื่อคำสอนของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แถมยังฉีกทิ้งตามใจชอบ หรือขีดเขียน บ้างก็ชอบแกะสลักรูปไท้เก๊ก ดวงพระอาทิตย์ ดวงจันทร์ดวงดาวกับรูปสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือรูปฮก ลก ซิ่ว บนภาชนะกระเบื้อง บ้างก็ปักตัวหนังสือบนผ้าแพรตัดเป็นกระโปรง บ้างก็ชอบเขียนตัวหนังสือบนเตียง บนเก้าอี้ ปล่อยให้คนนั่งนอน หรือโยนเหรียญใต้เตียง บ้างก็เหยียบย่ำธัญพืช การกระทำเหล่านี้ถือเป็นบาปมหันต์ จึงถูกส่งมาลงโทษในนรกขุมนี้ ส่วนเอาเข็มเหล็กตอกหน้านั้น ตอนมีชีวิตอยู่ พวกเขาชอบงัดขโมยเพชรนิลจินดา ที่เก็บไว้ในห้องของพระพุทธรูป บ้างก็ชอบลอกแผ่นทองตามพระพักตร์ขององค์พระ

การถูกลงโทษใน 2 ขุมนรกนี้ ก็มีแค่นี้นะ

หลี่อิ๊ด : วิญญาณบาปเหล่านี้ ก็สมควรแล้วมารับโทษที่นี่

สัสดี : พวกเราสามคนเดินไปคุยไปนรกขุมที่ 3 ยิ่งโหดเหี้ยมมาก ขอให้หลอดตั้งสติให้ดี ไม่ต้องกลัวนะ

พุทธโบราณ : คืนนี้ดึกมากแล้ว พวกเรายังมีธุระอื่นต้องทำ ขอลาท่านผู้คุมก่อน พรุ่งนี้ค่อยมาเยี่ยมเยียนใหม่ หลี่อิ๊ดเตรียมตัวขึ้นดอกบัว กลับสถานธรรม

หลี่อิ๊ด : ผู้น้อยขอลาผู้คุม คืนพรุ่งนี้ค่อยมารบกวนใหม่

สัสดี : ข้าขอส่งพุทธโบราณและน้องเมธาที่หน้าประตู

พระโพธิสัตว์กวนอิม : ไม่ต้องเกรงใจ ขอบคุณ

หลี่อิ๊ด : พระอาจารย์อายุมากแล้ว แต่พระวรกายเปล่งปลั่งด้วยแสงสว่าง หนุ่ม ๆ หน้าไหนจะสู้อาจารย์ได้ อาจารย์ยังต้องมาเหน็ดเหนื่อย ไปโปรดวิญญาณบาปในนรก ศิษย์ไม่ดีเองต้องทำให้อาจารย์ลำบาก ขออาจารย์โปรดอภัยด้วย

พระโพธิสัตว์กวนอิม : เอาอะไรมาพูด เพื่อฉุดช่วยเวไนย์เป็นหน้าที่ของอาตมาอยู่แล้ว ถึงสถานธรรมแล้ววิญญาณกลับเข้าร่างเถิด

หลี่อิ๊ด : ศิษย์ขอส่งพระอาจารย์ที่นี่นะครับ

(จากหนังสือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ท่องแดน 3 ธรรม เล่ม 3)

คัมภีร์ต่ออายุ

ในสมัยจักรพรรดิเกียเจง ในราชวงศ์หมิง มีคนใช้คนหนึ่ง ชื่อฝงฉิง อยู่ในตำบลเหมาเลาะ วันหนึ่ง ฝงฉิงได้พบหมอดูคนหนึ่ง ซึ่งทำนายว่า อายุเขาจะสั้น เป็นเหตุให้ฝงฉิงกลุ้มใจมาก

เขาไปกราบนมัสการหลวงปู่องค์หนึ่ง ขอวิธีต่ออายุ

หลวงปู่บอกว่า “ถ้าหากเจ้ามีฐานะต่ำต้อย ไม่มีเงินทองสร้างบุญกุศล วิธีง่ายและประหยัดที่สุดคือเที่ยวเก็บเศษกระดาษตามถนนแล้วมาเผาทิ้ง เอาขี้เถ้าโรยน้ำ และให้สวดคัมภีร์ต่ออายุ ก็จะช่วยยืดอายุออกไปได้”

ฝงฉิงเรียนถามว่า “อะไรคือ คัมภีร์ต่ออายุ”

หลวงปู่บอกว่า “คัมภีร์ต่ออายุ” ก็คือ “บทสวดวัชรปรัชญาปารมิตาสูตร” **金剛經**

ฝงฉิงดีใจมากและขอบคุณท่านที่แนะนำ ฝงฉิงเริ่มเตรียมตะกร้าและตะเกียบไม้ไผ่ เริ่มเดินเก็บเศษกระดาษตามตรอก ซอก ซอย เมื่อว่างจากงาน

เมื่อเก็บมาได้แล้ว ถ้ากระดาษนั้นสกปรก ก็ทำการ

ล้างให้สะอาด แล้วตากแห้งจึงนำไปเผา ขี้เถ้านำไปโรยลงธารน้ำใส เขาทำอย่างระมัดระวัง ถึงแม้จะเป็นกระดาษแผ่นเล็กๆ ที่มีตัวอักษรก็ไม่ละทิ้ง กลางคืนจะสวดวัชรปรัชญาปารมิตาสูตร และอุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร

เขาปฏิบัติเช่นนี้จนเป็นนิสัย เขาเริ่มเรียนรู้วิธีอ่านและเข้าใจหนังสือมากขึ้น รู้ว่าตัวอักษรนี้ประดิษฐ์ขึ้นโดยความยากลำบากของนักปราชญ์หลายยุคหลายสมัย คนในตำบลเลอะเหมินก็ให้ความเคารพรักใคร่เขามาก ฐานะการเงินของฝงฉิงค่อยๆ ดีขึ้น เขามีบุตร 2 คน หลาน 4 คน และสิ้นอายุเมื่อ 96 ปี ด้วยความสงบ

จากนิทานนี้ให้เห็นว่า "การเทิดทูนตัวอักษร" มีความสำคัญมาก เพราะตัวอักษรแต่ละตัวกลั่นกรองจากสมองของบรรพบุรุษ ถ้าไม่มีตัวอักษร สังคม ประเทศชาติไหนจะเจริญก้าวหน้าถึงเพียงนี้ ฉะนั้น พวกเราไม่ควรทิ้งขว้างกระดาษที่มีตัวหนังสือ หรือใช้หนังสือพิมพ์มาเช็ดถูโต๊ะ กระจก หรือนำไปห่อสิ่งของ มันบาปมหันต์นะ แล้วจะมีวิธีใดจะจัดการกับหนังสือพิมพ์ กระดาษที่มีตัวอักษรเล่าพวกเราสามารถเก็บรวบรวมแล้วส่งเข้าโรงงานกระดาษ ทำ

การรีไซเคิล หรือเผาทิ้งเอาขี้เถ้าโรยตามแม่น้ำลำธารที่สะอาด ถ้าหากพวกเราปฏิบัติอย่างนี้มาตลอดชีวิต ลูกหลานของเราจะฉลาดและเรียนเก่ง ยังสามารถสั่งสมบุญกุศล ผลดีเช่นนี้พวกเรายังจะนิ่งเฉยทำไม

ป.ล.

1) โลกเราเจริญก้าวหน้า ไม่ว่ารองเท้า ของใช้ ล้วนมีตัวอักษร ยี่ห้อ ทางที่ดีใช้สติ๊กเกอร์ติดแทน เวลาสวมใส่รองเท้าเอาสติกเกอร์ออก โดยเฉพาะพื้นรองเท้า ไม่ควรพิมพ์อักษรลงไปอย่างยิ่ง ปล่อยให้คนเหยียบย่ำ

2) อย่าเอาหนังสือพิมพ์ห่อของ โดยเฉพาะของสกปรก เช่น มูลสุนัข หนังสือหรือกระดาษที่ไม่ใช้แล้วควรขายให้กับคนรับซื้อของเก่า เพื่อส่งเข้าโรงงานกระดาษรีไซเคิล

(จากนิตยสารเซิ่งเสียน)

รายชื่อผู้มีจิตศรัทธาร่วมพิมพ์ เทิดทูนตัวหนังสือ

	จำนวน (บาท)
1. คุณพรเทพ บุญประมวล	25,000
2. คุณบังอร ปาปะกัง	6,520
3. ร้านหนังสือกระวี	4,700
4. คุณพยวง ประพันอักษร	3,300
5. คุณอรรถพล อารยกุล	2,000
6. ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	2,000
7. คุณเกตุวดี วังศิริไพศาล (ร้านโชคดีจักรยาน)	1,700
8. คุณพอรินทร์ พุกพูนธนาพัฒน์	1,680
9. คุณอรรถพล อารบรรม	1,000
10. คุณอนุชา ภู่พงศ์พันธ์กุล	600
11. คุณสิรกระภา แสนสุข	590
12. คุณทิพญาณ ศรีสถิตธรรม	450
13. คุณมุกดา วรรณทิพย์	400
14. คุณเรวดี เกิดสมบูรณ์	320
15. คุณศิรกระภา แสนสุข	290
16. คุณนัยรัตน์,ไรวินทร์, บุญเสริม, พัทธ์ธีรา, พิมนภัทร์ ลภัสเศรษฐศิริ และทิพวรรณ ดอนดี, วีรวิชญ์ พัฒนวิบูลย์ อุทิศให้คุณสุเทพ มาณีเวศน์, คุณพ่อเต็กฮ้อ แซ่ตั้ง, คุณแม่เต็กฮั้ว แซ่ลี้	200
17. คุณรณชัย อุทัยเจริญวงศ์	200
18. คุณพรพรรณ แซ่เจียม	200
19. คุณอัมพิกา มงคลทอง และครอบครัว	100
20. คุณพรศักดิ์, รัชฎาพร, ตรีประดับ อุทัยเศรษฐวัฒน์	100

ผู้มีจิตศรัทธาร่วมทุนพิมพ์หนังสือเล่มนี้ ขออุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษ ปู่ย่า ตายาย บิดามารดา ครูบาอาจารย์ ท่านผู้มีพระคุณทุกท่าน ญาติสนิท มิตรสหาย ที่ล่วงลับไปแล้ว เจ้ากรรมนายเวร ทุกภพทุกชาติ ตลอดจนสรรพสัตว์ทั้งหลาย ขอให้อโหสิกรรมและตัดวิบากกรรมที่มีต่อกันด้วยเทอญ

รายการชื่อหนังสือที่จัดพิมพ์เผยแพร่แล้ว

ชุด ท.พ.บัญชา ศิริไกร	**ค่าส่งเล่มละ**
- เที่ยวเมืองนรก	9 บาท
- เที่ยวเมืองสวรรค์	9 บาท
- วงเวียนกรรมของสัตว์โลก	9 บาท
- เส้นทางอริยะ	9 บาท
- ประวัติพระอรหันต์จี้กง	7 บาท
- บันทึกปรากฏการณ์ นรกคนเป็น	7 บาท
- บันทึกเที่ยวเมืองตายโหง	7 บาท
- ธรรมญาณ	7 บาท
- 7 อริยเจ้า	7 บาท
- สังสารวัฏ	7 บาท
- จะไปนิพพานไม่ใช่เรื่องยาก	7 บาท
- ร้อยขันติ	7 บาท
- อู๋เซินเหลาหมู่ พระแม่องค์ธรรมมารดา	หมด
- บันทึกหนึ่งอนันต์เหตุปัจจัย พระศรีอริยเมตไตรย	7 บาท
- ตรัยรัตน์กับเซ็น	9 บาท
- คัมภีร์กรรม 1-4	7 บาท
ชุด ช.วัฒนา	**ค่าส่งเล่มละ**
- บันทึกท่องนรกภูมิ	9 บาท
- แสงสว่างแห่งชีวิต	7 บาท
ชุด ท.เลียงพิบูลย์	**ค่าส่งเล่มละ**
- ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เล่ม 1, 2, 3	9 บาท
- ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เล่ม 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10	7 บาท
ชุด ทองทิว สุวรรณทัต	**ค่าส่งเล่มละ**
- วิญญาณมีจริงหรือ เล่ม1-11 (เล่ม 1-3 หมด)	7 บาท
ชุด ณรงค์ เสรีจินตกุล	**ค่าส่งเล่มละ**
- เล่ม 1 ท่องอเวจี	7 บาท
- เล่ม 2 เทวาไขปัญหา	7 บาท

ชุด ณรงค์ เสรีจินตกุล (ต่อ)	**ค่าส่งเล่มละ**
- เล่ม 3 เสียงจากสุขาวดี	7 บาท
- เล่ม 4 พระโพธิสัตว์มาโปรด	7 บาท
- เล่ม 5 โอวาทเทวา 1	7 บาท
- เล่ม 6 พระโอวาท - เซียมซีเจ้าแม่กวนอิม	7 บาท
- เล่ม 7 โอวาทเทวา 2	7 บาท
- เล่ม 8 เรื่องสั้นสอนใจ	7 บาท
- เล่ม 9 เสียงจากโลกทิพย์	7 บาท
- เล่ม 10 เรื่องสั้นจากจีน	7 บาท
- เล่ม 11 นิทานกฎแห่งกรรม	7 บาท
- เล่ม 12 70 ภาพกตัญญู	7 บาท
- เล่ม 13 พระคุณบิดามารดา	หมด
- เล่ม 14 ผลแห่งกรรม	7 บาท
- เล่ม 15 ทางสว่าง	7 บาท
- เล่ม 16 กำเนิดเซียน	7 บาท
- เล่ม 17 เสียงสวรรค์	7 บาท
- เล่ม 18 กรรมลิขิต	7 บาท
- เล่ม 19 พระคุณพ่อแม่ยากทดแทน	7 บาท
- เล่ม 20 รวมเรื่องเด่นจีน	7 บาท
- เล่ม 21 เต๋า เซน สุขาวดี	7 บาท
- เล่ม 22 เต๋า เต๋อ จิง	7 บาท
- เล่ม 23 อายุวัฒนสูตร	7 บาท
ชุด พระโพธิสัตว์กวนอิม	**ค่าส่งเล่มละ**
- อภินิหารโปรดชาวโลก	7 บาท
- กำเนิดพระโพธิสัตว์กวนอิม (ท.พ.บัญชา ศิริไกร แปล)	7 บาท
ชุด สิริเทพ เทวาพร	**ค่าส่งเล่มละ**
- เล่ม 1 คัมภีร์ละกาม เล่ม 1	7 บาท
- เล่ม 2 คัมภีร์โปรดโลก	7 บาท
- เล่ม 3 พระสูตรพ้นเคราะห์ภัย	7 บาท
- เล่ม 4 คัมภีร์ละกาม เล่ม 2	7 บาท

ชุด สิริเทพ เทวาพร (ต่อ)	ค่าส่งเล่มละ
- เล่ม 5 เทิดทูนตัวหนังสือ	7 บาท
- เล่ม 6 ตำนานพระโพธิสัตว์	หมด

ชุด นิมิตพิศวง ของคุณไพศาล แสนไชย	ค่าส่งเล่มละ
- เล่ม 1 พระเจ้าตาเขียว	7 บาท
- เล่ม 2 ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง	7 บาท
- เล่ม 3 หลวงปู่ทวด และพระธาตุดอยสุเทพ	7 บาท
- เล่ม 4 เจ้าแม่หม่อนเหล่า	7 บาท
- เล่ม 5 ข้ามเวลามาในฝัน	7 บาท
- เล่ม 6 โยนกนคร	7 บาท
- เล่ม 7 พระธาตุกล่องข้าวน้อย และศึกบางระจัน	7 บาท
- เล่ม 8 พระเจ้าตนหลวง:พระธาตุศรีสองรัก:หลวงพ่อโสธร	7 บาท
- เล่ม 9 พระธาตุหริภุญชัย	7 บาท
- เล่ม 10 พระพุทธชินราช	7 บาท
- เล่ม 11 พระปฐมเจดีย์	7 บาท
- เล่ม 12 วัดพระพุทธบาทสี่รอย	7 บาท
- เล่ม 13 วัดพระพุทธบาทตากผ้า:พระธาตุพนม	7 บาท
- เล่ม 14 วัดน้ำบ่อหลวง:วัดใต้พระเจ้าใหญ่องค์ตื้อ	7 บาท
- เล่ม 15 การสร้างวัดพระธาตุศรีจอมทอง	7 บาท
- เล่ม 16 การสร้างพระแก้วมรกต	7 บาท
- เล่ม 17 การสร้างวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร:นครศรีธรรมราช	7 บาท
- เล่ม 18 พระธาตุดอยตุง พระธาตุห้วยอ้อ พระธาตุนาดูน พระเจ้ามหาโพธิแผ่นดินเย็น	7 บาท
- เล่ม 19 พระเจ้าตาเขียว ตอน 2 พระธาตุแหลมลี่ เมืองลี้ พระอัฏฐิ้งคะสุวรรณะมหาปรางค์	7 บาท
- เล่ม 20 พระธาตุแห่งสร้อย, พระธาตุหนองสามหมื่น การสร้างวัดดุสิตาราม	7 บาท
- เล่ม 21 พระพุทธบาท, พระเจ้าใหญ่อินทร์แปลง, พระเจ้านั่งดิน	7 บาท

ชุด มนุษย์เกิดมาทำไม? ของสุวัฒน์ พิทักษ์วงษ์	**ค่าส่งเล่มละ**
- เล่ม 1 ว่าด้วยภาคปฏิบัติ	9 บาท
- เล่ม 2 ว่าด้วยภาคธรรมปฏิบัติสู่ธรรมปฏิเวธ	9 บาท
- เล่ม 3 ว่าด้วยภาคปกิณณกธรรม (ถาม-ตอบปัญหาธรรมะฯ)	7 บาท
- เล่ม 4 ว่าด้วยภาคปกิณณกธรรม (ถาม-ตอบเพื่อการศึกษาธรรมะฯ)	7 บาท
- เล่ม 5-6 ว่าด้วยภาคปกิณณกธรรม (ธรรมะจากภาพ เพื่อศึกษาพระพุทธศาสนา)	9 บาท
- เล่ม 7 ว่าด้วยภาคปฏิเวธะธรรม (การทำความเข้าใจคำสอนในบทสวดมนต์แปลเพื่อปฏิบัติ และธรรมบรรยายเรื่อง "อริยมรรค...เส้นทางพระอริยะ")	7 บาท
- เล่ม 8 ว่าด้วยคู่มือพระอภิธรรมเชิงแนวปฏิบัติ	15 บาท
- เล่ม 9-10 ว่าด้วยพระสุตตันตปิฎก (พระสูตร)	15 บาท
- เล่ม 11 ว่าด้วยพระวินัยเชิงปฏิบัติ (วินัยพระ-วินัยคน)	15 บาท
- เล่ม 12 ว่าด้วยคู่มือมนุษย์พันธุ์แท้	15 บาท
- เล่ม 13 ตอนประกันชีวิตปิดอบายภูมิ	9 บาท
- เล่ม 15 ตอนอรรถกถาธรรมบทแปลจากพระบาลี	15 บาท
- เล่ม 17 ตอนประวัติอสีติมหาสาวก 80 รูป	9 บาท
- เล่ม 18 ตอนจบกิจ-จบกรรมสังสารวัฏ	9 บาท
- คำสอนการอุทิศบุญที่ได้ผล พระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล	7 บาท

หนังสือเล่มอื่น ๆ	**ค่าส่งเล่มละ**
- ชุดผลบุญผลกรรม เล่ม 1-3 (เล่ม 1,2 หมด)	7 บาท
- ธรรมะจากต้นไม้ ของหลวงปู่ชา สุภัทโท	หมด
- หลวงปู่ฝากไว้ ของหลวงปู่ดุลย์ อตุโล	7 บาท
- คำสารภาพของวิญญาณบาป ของ น.พ.อาจินต์ บุญเกตุ	7 บาท
- โอวาทสี่ของท่านเหลียวฝาน มิสใจ แปล	7 บาท
- สุสานดำ ของ พระ อ.บุญช่วย ฐิติสาโร	หมด
- หนังสือสวดมนต์ ทำวัตรเช้า-ทำวัตรเย็น	7 บาท
- ประสบการณ์ในยมโลก ของ พลโท สมาน วีระไวทยะ	7 บาท

หนังสือเล่มอื่น ๆ (ต่อ)	**ค่าส่งเล่มละ**
- ประวัติโป๊ยเซียนโจวซือ	7 บาท
- การกินเจ และอาหารธรรมชาติ	7 บาท
- กินเจเว้นกรรม	7 บาท
- คิริมานนทสูตร	7 บาท
- ท่านถามเราตอบ	หมด
- ความถูกต้องคืออะไร	หมด
- ผัก ผลไม้ ตำราวิเศษของเซียนฮั้วท้อ	7 บาท
- ชีวิตหนึ่งมีค่าคุณอนันต์ ท่านจี้กงมหาเถระ 1-3	7 บาท
- แค่เอื้อม	7 บาท
- พระสงฆ์ดีอย่างไร	หมด
- พระกษิติครรภโพธิสัตว์	7 บาท
- ไตรรัตน์ 1-3 (2, 3 หมด)	7 บาท
- มนุษย์ยังจะบริโภคเนื้อสัตว์อีกหรือ? หากรู้ว่า	7 บาท
- ก้าวย่างบิณฑบาต	9 บาท
- มหามงคลคาถา	7 บาท
- พุทธมนต์คาถา	7 บาท
- พระอริยะหวังเฟิ้งอี้ เล่ม 1	7 บาท
- พระอริยะหวังเฟิ้งอี้ เล่ม 2	7 บาท
- มรดกธรรม ของ เสถียร โพธินันทะ เล่ม 1	หมด
- มรดกธรรม ของ เสถียร โพธินันทะ เล่ม 2	หมด
- ธรรมปฏิทาของอาหมอ ผู้สานต่อเส้นทางธรรม	7 บาท

หนังสือธรรมแจกฟรีคนละ 1 เล่ม
ผู้ใดต้องการมากกว่า 1 เล่ม กรุณาช่วยค่าพิมพ์

ผู้ใดต้องการหนังสือ
เทิดทูนตัวหนังสือ
ติดต่อได้ที่

คุณนัยรัตน์ ลภัสเศรษฐศิริ

(ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ.กลาง)

383 ซอยสันติภาพ 1 ถนนทรัพย์ สี่พระยา

บางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

โทร. 02-268-1505 มือถือ 098-256-9514

โรงเจลั้งเต็กตึ้ง

236 ซอยอาภาภิรมย์

(ข้างอาคารแสดงสินค้ากรมพาณิชย์สัมพันธ์)

ถนนรัชดา แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

โทร. 02-513-1056

ท่านที่ต้องการให้ส่งหนังสือทางไปรษณีย์

กรุณาส่งแสตมป์มาด้วย ค่าส่งเล่มละ 7 บาท

แจ้งข่าวการกุศล
ปลดปล่อยชีวิตสัตว์

เนื่องในวันมาฆบูชา - วิสาขบูชา เป็นวันสำคัญทางพุทธศาสนา ทางเราผู้จัดพิมพ์หนังสือธรรมะได้จัดให้มีการปลดปล่อยไถ่ชีวิตโค-กระบือและสัตว์น้ำ หากท่านผู้ใดมีจิตเมตตาร่วมสร้างบุญกุศล โปรดส่งจดหมายพร้อมชื่อสกุล ที่อยู่ และธนาณัติในนามของดิฉัน สั่งจ่าย ปณ.กลาง ตามที่อยู่ข้างล่างนี้

คุณนัยรัตน์ ลภัสเศรษฐศิริ *(ธนาณัติสั่งจ่าย ปณ.กลาง)*

383 ซอยสันติภาพ 1 ถนนทรัพย์ สี่พระยา

บางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

โทร. 02-268-1505 มือถือ 098-256-9514

ท่านผู้ใดรวบรวมเงินครบ 1 ตัว ทางโรงฆ่าสัตว์ และกรมปศุสัตว์จะมีใบเสร็จรับเงินและใบอนุโมทนา ส่งถึงท่านโดยตรง (ราคามีการเปลี่ยนแปลงกรุณาโทรสอบถาม)

จาก

นัยรัตน์ ลภัสเศรษฐศิริ

30 พฤษภาคม 2567

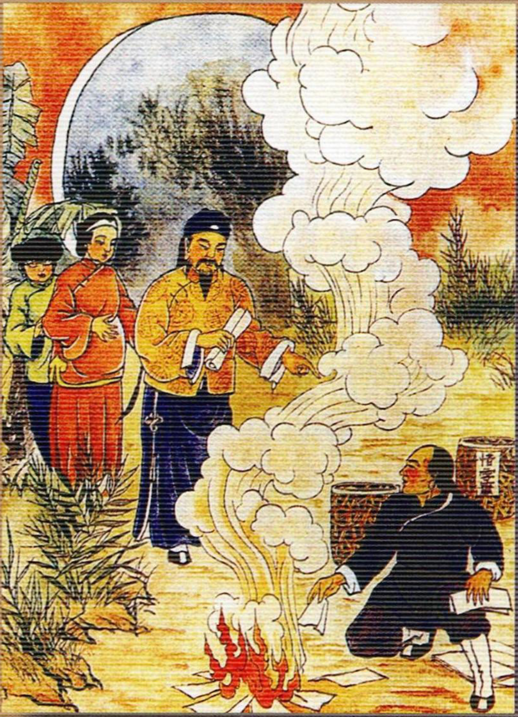

อานิสงส์ธรรมทาน

1. ผู้ใดจัดพิมพ์หนังสือธรรมะธรรมะหนังสือเผยแพร่ออกไป กุศลผลบุญนั้นจักสามารถแก้บาปกรรมของชาติก่อนทั้งหมด

2. ผู้ใดจัดพิมพ์หนังสือธรรมะ 2 เรื่องขึ้นไป แจกจ่ายอย่างกว้างขวาง กุศลผลบุญนั้นจักส่งผลให้ผู้นั้นเจริญด้วยลาภยศ, อายุ, สุขะ, พละ ได้บุตรหลานที่ดี เมื่อละสังขาร จักได้จุติเป็นเจ้า (เจ้าพ่อหรือเทวดาชั้นต่ำ) ในโลกมนุษย์

3. ผู้ใดจัดพิมพ์หนังสือธรรมะอย่างต่อเนื่องตลอดไป และแจกจ่ายอย่างกว้างขวาง กุศลผลบุญนั้นจักส่งผลให้ผู้นั้นเจริญทั้งทางโลกและทางธรรมเพียบพร้อมด้วยลาภยศ, อายุ, สุขะ, พละ มีจิตผ่องใส และยังส่งผลถึงลูกหลานอีก 3 รุ่น ให้เจริญรุ่งเรือง เมื่อละสังขารจักได้จุติเป็นเทพบุตรเทพธิดา ณ แดนสวรรค์

ธรรมทาน ชนะทานทั้งปวง

เทิดทูนตัวหนังสือ เล่ม 5

ชุด สิริเทพ เทวาพร